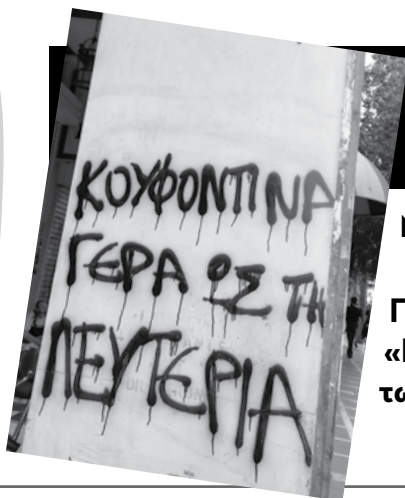

KONTRA

ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΑΠΕΡΓΟΥ ΠΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Μόνο για τη νομή της εξουσίας
ΣΕΛΙΔΑ 3

Πόσο εφικτή είναι μία
«Ευρώπη των λαών» και όχι
των ιμπεριαλιστών;

ΣΕΛΙΔΑ 5

ΣτΕ: Συνταγματική η κατάργηση των δώρων
Κάποιοι κόνόμησαν, κάποιοι
κλαίνε, κάποιοι υποκρίνονται
τους οργισμένους

ΣΕΛΙΔΑ 9

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1007 - 25 Μάη 2019

www.eksegersi.gr

ΑΠΟΧΗ

για την ταξική ανασυγκρότηση
του εργατικού κινήματος

Scripta... Verba...

Υπάρχει ο φόβος και διάχυτη η πληροφόρηση ότι κάποιοι είναι αποφασισμένοι, δεν νομίζω ότι θα γίνουν συντονισμένες ενέργειες από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, αν τα καταφέρουν, αν τους επιτρέψουμε, να αλλοιώσουν τα εκλογικά αποτελέσματα.

Λευτέρης Αυγενάκης

Δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα. Θέλω να είμαι τελείως ξεκάθαρος.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Πώς θα έπρεπε να χαρακτηρίσει κανείς τον Αυγενάκη; Προβοκάτορα ή απλώς... ανεπαρκή ως γραμματέα της ΝΔ;

Η μάνα μου, εγώ, η αδελφή μου και ο γαμπρός μου μόνιμη 13η. Ο γιος μου επίδομα ενοικίου και μέρισμα. Ο ανιψιός μου κοινωνικό μέρισμα. Ο αδελφός μου μείωση ΦΠΑ και 120 δόσεις. Ακούμε χαρούμενοι τον Κυριάκο να λέει δεν χρειάζονται, θα καταργηθούν. Εσείς στο σπίτι όλα καλά;

Δήμητρα Φωτιάδου

Είσαι δημοσιογράφος στο Mega. Βγαίνεις στη σύνταξη. Πιάνεις δουλειά ως συριζοτρολ. Κατά τα άλλα, καλά;

Η πολιτική είναι μια διελκυστίδα συμφερόντων και φιλοδοξίας, όπου θα χάνεις και θα κερδίζεις και πολλές φορές θα ξεπεράσεις το φερ πλέι. Είναι άγριο πράγμα.

Στέλιος Νέστωρ

Παλιός σοσιαλδημοκράτης, στα 88 του χρόνια έχει την πολυτέλεια να λέει κάποιες αλήθειες.

Βλέπουμε θετικά κάθε πολιτική που ενισχύει την ιδιωτική επιχείρηση, πρωτίστως την καινοτόμα, καθώς και μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση. Και φυσικά δεν κρύβουμε τη στήριξή μας στην κοινωνική οικονομία.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Γιώργος Σταθάκης

Πρώτα οι ιδιώτες καπιταλιστές και οι μεταρρυθμίσεις στο Δημόσιο για ν' αυξάνουν την κερδοφορία τους.

Είμαστε αποφασισμένοι να καταπλήξουμε τα συστημικά ΜΜΕ που αποσιωπούν εσπευσμένα την συμμετοχή μας στις εκλογές και τις διαπλεκόμενες εταιρίες δημοσκοπήσεων που εξακολουθούν να μας αγνοούν.

Αυγή Θεοδόση

Η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία... (για όσους δεν τη γνωρίζουν: είναι η υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας της ΛΑΕ).

Να κάνετε τα ταξί εκλογικά κέντρα του Αλέξη Τσίπρα που στάθηκε στο πλευρό μας και της Κατερίνας Νοτοπούλου που είναι νέο πρόσωπο με όραμα για τη Θεσσαλονίκη.

Θύμιος Λυμπερόπουλος

Δεν έβρισκαν σαλονικιό ταρifoσυνδικαλιστή και κουβάλησαν τον «φιλό Θύμιο».

ΡΙΠΕΣ

◆ Εστειλαν τους συνταξιούχους να στριμώχνονται στα ΑΤΜ από την Παρασκευή το βράδυ και το Σάββατο από τα χαράματα ◆ Δεν τους είχαν πει, όμως, ότι η «13η σύνταξη» θα έχει και κρατήσεις ◆ Και 6% για υγεία, και φόρο εισοδήματος ◆ Οπότε πήγε η βλαστήμια σύννεφο ◆ Γιατί έβλεπαν ότι τους είχαν βάλει λιγότερα απ' αυτά που υπολόγιζαν ότι θα πάρουν ◆ Κι ήταν τεράστιες οι ουρές που άκουγαν τις βλαστήμιες ◆ Η μισή ψηφοθηρική ενέργεια του μέτρου εξαφανίστηκε εκεί, στις ουρές των ΑΤΜ ◆ «Το Ποτάμι θα είναι η έκπληξη των εκλογών, η θετική έκπληξη», δήλωσε ο επικεφαλής Σταύρος ◆ Τι πίνεις και δε μας δίνεις, μεγάλε; ◆ Όταν φιλοξενείς εκπροσώπους της διεθνούς κινηματογραφικής βιομηχανίας, δεν πρέπει να φαίνεσαι λιγούρης ◆ Πρέπει να τους δείχνεις ότι ξέρεις από χολιγουντιανή γκλαμουριά

◆ Τους βάζεις αυτούς σε πούλμαν κι εσύ πηγαίνεις με 35μετρη θαλαμηγό ◆ Όπως θα πήγαινε ένας παραγωγός του Χόλιγουντ ◆ Σωστά το έκανε ο υφυπουργός Κρέτσο ◆ Για την ανάπτυξη, όχι για την πάρτη του ◆ Παρακαλώ κρατηθείτε ◆ Τον Αρη Σπηλιωτόπουλο «τον αφορά» το προσκλητήριο του ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στην ευρωπαϊκή Ακροδεξιά ◆ Να δούμε και τον Αρούλη στην «προοδευτική συμμαχία» και τι στον κόσμο ◆ Δίπλα στον Αντώνιο και τον «φιλό Θύμιο», βεβαίως, βεβαίως ◆ Όλα τα ορφανά του καραμανλισμού στην πίστα ◆ Γιατί όχι; ◆ Είδε ο Αρούλης τον Τσίπρα στο κότερο και άνοιξε η ψυχή του ◆ «Δικός μας κι αυτός», ανέκραξε ◆ Αν δεν το είδατε, δείτε το βίντεο με τη δακρυσμένη Δούρου να μιλάει για το Μάτι ◆ Εμείς δε θα κάνουμε κανένα σχόλιο ◆ Εχουμε μόνο την υποχρέωση να σας συμβουλευόμαστε να πάρετε

προηγούμενος κάποιο αντιεμετικό ◆ Εκλογές ή κυβέρνηση εθνικής ενότητας μέχρι τον Οκτώβρη ζήτησε ο Καμμένος ◆ Το δεύτερο το καταλαβαίνουμε ◆ Ονειρεύεται να ξαναβάλει στρατιωτικό αμπέχωνο, τρομάρα του ◆ Τις εκλογές, όμως, τι τις θέλει; ◆ Για να βρεθεί εκτός Βουλής μια ώρα γρηγορότερα; ◆ Πρόκειται για τεράστιο πολιτικό νέο ◆ Ο Κούλης διαπίστωσε ότι μπορεί να δει Netflix στο κινητό ◆ Δε θυμόμαστε ποια σειρά είπε ότι είδε, αλλά έχουμε να του συστήσουμε ένα all time classic ◆ «Το μικρό σπίτι στο λιβάδι» ◆ Και καμιά ταινία με τη Βουγιουκλάκη ◆ Ετελείωσε ◆ Το είπε ο Γεωργούλης ◆ Με την εμπειρία του κριτή ταλέντων, όπως διευκρίνισε ◆ Ο Τσίπρας έχει το ταλέντο και την αύρα για να φτάσει πρώτος στον τελικό ◆ Άντε και στο μάστερσεφ ◆ Γιατί για το σαρβαίβορ μάλλον έχει βαρύνει ο Τσίπρας ◆ Είναι και τα πού-

ρα που βαραίνουν την αναπνευστική λειτουργία και αντενδίδκνυνται για εξτρίμ σπορ ◆ Ποια είναι η πιο θλιβερή προεκλογική τηλεοπτική εικόνα; ◆ Οι «διακαναλικές συνεντεύξεις» των μικρών κομμάτων ◆ Που ούτε διακαναλικές ούτε συνεντεύξεις είναι ◆ Και τον Μπαρουφάκη δεν τον βλέπουμε καλά ◆ Το γοητλίκι και το σταριλίκι μια φορά έπιασαν ◆ Εχουν μεγάλη πλάκα ο νυν και ο πρώην στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης ◆ Μόλις δώσει μια συνέντευξη (τάχαμου) απολογισμού ο Αραχωβίτης, πετάγεται με δελτίο Τύπου ο Αποστόλου ◆ Εγώ τα έδωσα, αυτός τα βρήκε έτοιμα, είναι το νόημα της δήλωσης ◆ Το ίδιο κάνει και ο Μανιάτης με τα ενεργειακά έργα που εγκαινιάζει ο Τσίπρας ◆ «Εμείς τα σχεδιάσαμε κι αυτοί τα πολεμούσαν», φωνάζει ◆ Όμως, η παντοδύναμη εικόνα δείχνει τον Τσίπρα να κόβει τις κορδέλες ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Πιστώνεται σήμερα το απόγευμα η 13η σύνταξη στους τραπεζικούς λογαριασμούς των συνταξιούχων», έσπευσε να τιτιβίσει το μεσημέρι της Παρασκευής 17 του Μάη η Αχτσιόγλου, χωρίς να κρύβει τη μαυρογιαλούρική διάθεσή της. Αρχικά είχαν πει ότι θα βάλουν το επίδομα (και όχι «13η σύνταξη») τη Δευτέρα, αλλά το επίσπευσαν. Για να περάσουν οι συνταξιούχοι το Σαββατοκύριακο μπροστά στα ΑΤΜ των τραπεζών.

Κ Οι προσεκτικοί των social media πρόσεξαν ότι η γιαγιά στο τηλεοπτικό σποτ του ΣΥΡΙΖΑ ανοίγει την τηλεόραση με τηλεκοντρόλ από κλιματιστικό (αυτό βρήκε μπροστά του ο σκηνοθέτης της διαφημιστικής, αυτό της έδωσε). Κι άρχισαν την πλάκα. Το διαφημιστικό επιτελείο της ΝΔ έδωσε σημασία στην ουσία: η γιαγιά απαριθμεί περικοπές συντάξεων μέχρι το 2014! Δε δυσκολεύτηκαν να δώσουν την

απάντηση: χρησιμοποιώντας τη γιαγιά σε δικό τους βίντεο, απαριθμούν τις περικοπές συντάξεων που έγιναν μετά το 2015, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Αρον-άρων απέσυραν το βίντεο οι συριζαίοι, αντικαθιστώντας το με καινούργιο, στο οποίο η γιαγιά κουνάει το πορτοφόλι της στον Κούλη και του λέει ότι αυτό δεν κάνει ποτέ λάθος. Η χυδαιότητα έπιασε ταβάνι. Μεταχειρίζονται τους συνταξιούχους σαν ένα τσούρμιο ανθρώπων χωρίς κρίση, με νοσοτροπία ζητιάνου, οι οποίοι είναι έτοιμοι να δώσουν την ψήφο τους σε όποιον τους

πετάξει μερικά ψίχουλα, κι ας τους έχει γδάρει προηγουμένως.

Κ Χαρακτήρα διαφημιστικής καμπάνιας προϊόντος έχει η εκλογική καμπάνια του Ποταμιού. Σποτάκια, συνθηματάκια, σύντομες ατάκες, εξυπναδούλες σερβίρονται σε καθημερινή βάση. «Μαυρίστε τον ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να μαυρίζετε την ψυχή σας ψηφίζοντας Δεξιά», «Αν Τσίπρας και Μητσοτάκης βγουν ενισχυμένοι, η ζωή μας θα είναι ένας συνεχής εμφύλιος», «Αγαπάς το Ποτάμι; Απόδειξη», «Μπερ-

δεύτηκες; δεν είσαι μόνος! Είμαστε και εμείς!», «Ξενέρωσες; δεν είσαι μόνος! Είμαστε και εμείς!», «Αγωνιζόμαστε για μια κοινωνία ελευθερίας. Να μη γράφουν τα σχολικά βιβλία Μητροπολίτες. Να έχουν δικαίωμα στην υιοθεσία τα ομόφυλα ζευγάρια» κτλ. κτλ.

Κ «Θα στηρίξουμε αυτούς που μας στήριξαν, που μας κράτησαν όρθιους, που στάθηκαν στο πλευρό μας απέναντι στις πολυεθνικές και την Uber, θα στηρίξουμε τον Αλέξη Τσίπρα, τον Χρήστο Σπίρτζη και την Κατερίνα Νοτοπούλου να

γίνει δήμαρχος Θεσσαλονίκης. Μέχρι τη Θεσσαλονίκη έφτασε η χάρη του «φιλού Θύμιου» Λυμπερόπουλου. Ο Σπίρτζης σε ρόλο αρκουδιάρη κι ο Θύμιος σε ρόλο αρκούδας για να στηρίξουν την ετοιμόρροπη υποψηφιότητα της Νοτοπούλου. Αύριο θα ξέρουμε αν τα κατάφεραν, όμως, η φιέστα με τα εγκαίνια... βαγονιών του μετρό, που δεν πρόκειται να κυκλοφορήσουν σε ράγες πριν από το 2024 έσπασε όλα τα ρεκόρ μαυρογιαλουρισμού και γελοίας ψηφοθηρίας. Σε λίγο θα εγκαινιάσουν και... ακυρωτικά μηχανήματα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εκτός από το χρήμα υπάρχει και η αγάπη, ο ρομαντισμός. Αγαπάς τον τόπο σου και υπάρχουν πολλοί τρόποι να το εκφράσεις. Δεν το μετανιώνω παρά τη ζημιά που έχω υποστεί, ήταν αναγκαίο για τον τόπο αυτές οι δύο εφημερίδες να μην κλείσουν, να μείνουν ανοιχτές, πιστές στις αρχές τους, και ένας υπέροχος κόσμος, ορισμένοι δημοσιογράφοι και αρθρογράφοι που είναι πάρα πολύ καλοί, να συνεχίσουν αυτό που κάνουν.

Βαγγέλης Μαρινάκης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

25/5: Ημέρα αλληλεγγύης λαών για ελευθερία, ανεξαρτησία, ανθρώπινα δικαιώματα, ημέρα Αφρικής, ημέρα για εξαφανισμένα παιδιά, ημέρα πάρκων, ημέρα πετσετάς (οτοστόπ), Αργεντινή: Ημέρα επανάστασης (1810) 25/5/1942: Ο Αρης Βελουχιώτης βγαίνει στο βουνό με δεκαπέντε άντρες και συγκροτεί την πρώτη ένοπλη ομάδα του ΕΑΜ 25/5/1976: Συγκρούσεις αστυνομίας-διαδηλωτών, αύρα ανεβαίνει σε πεζοδρόμιο της οδού Αιόλου και σκοτώνει τη μικροπωλήτρια Αναστασία Τσιβίκα 25/5/1989: Βόμβες σε υπουργείο Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ΙΚΑ Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ) 26/5/1976: Συγκρούσεις διαδηλωτών-αστυνομίας (Ρόδος) 27/5: Νικαράγουα: Ημέρα στρατού,

Νιγηρία: Ημέρα παιδιών 27/5/2005: Βόμβα λαϊκής Επαναστατικής Δράσης σε γραφεία κατασκευαστικής «ΑΒΑΣ» 28/5/1941: Ίδρυση «Εργατικής Αλληλεγγύης» από κομμουνιστές που επέστρεψαν από φολέγανδρο 28/5/1974: Βόμβα φασιστών σκοτώνει έξι και τραυματίζει 94 σε αντιφασιστική πορεία (Ιταλία) 28/5/1988: Εκτέλεση αμερικανού πλοίαρχου-ακόλουθου πρεσβείας ΗΠΑ Γουίλιαμ Νορντίν (17Ν) 28/5/1988: Πυροβολισμός στα γραφεία Εισαγγελίας Πρωτοδικών (Κόκκινη Γραμμή) 28/5/1997: Εκτέλεση εφοπλιστή Κώστα Περατικού (17Ν) 29/5: Ημέρα κυανόκρανων 29/5/1912: Απεργία 100.000 εργατών ναυπηγείων (Αγγλία) 29/5/1982: Καταργείται το κούρεμα με την «ψιλή» στον στρατό 29/5/2017: Θάνατος Κωνσταντίνου Μητσοτάκη 30/5/1977: Σύλληψη εν

ενεργεία ανθυπίαρχου Γ. Διαμαντή για ρίψη χειροβομβίδας σε βιβλιοπωλείο με βουλγαρικά βιβλία 30/5/2006: Εκρηκτικός μηχανισμός κοντά στο σπίτι υπουργού Γιώργου Βουλγαράκη (Επαναστατικός Αγώνας) 31/5: Ημέρα κατά καπνίσματος, Ζιμπάμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας 31/5/1866: Ίδρυση Κου Κλουξ Κλαν 31/5/1941: Μανώλης Γλέζος και Απόστολος Σάντας κατεβάζουν τη γερμανική σημαία της Ακρόπολης 31/5/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφη 31/5/1968: Η δικτατορία καθιερώνει υποχρεωτικό κούρεμα μαθητών με «ψιλή» και κορδέλα μαθητριών 31/5/1977: Βόμβα σε κινηματογράφο Θεσσαλονίκης που πρόβαλλε την ταινία «Επιδρομή στο Εντεμπε» 31/5/1979: Βόμβες σε λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ (ΕΛΑ) 31/5/1991: Δύο ρουκέτες κατά ζυθοποιίας Λέβενμπερ (17Ν).

Μόνο για τη νομή της εξουσίας

Ποιο είναι το (υποτιθέμενο) διακύβευμα των αυριανών ευρωκλογών; Εξαρτάται από το τι δείχνουν τα κρυφά κυλιόμενα γκάλοπ που μελετούν νυχθημερόν τα κομματικά επιτελεία. Από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, για παράδειγμα, ξεκινήσαμε με τον κίνδυνο της Ακροδεξιάς που αναβιώνει σε όλη την Ευρώπη και επιβάλλει τη συγκρότηση μιας πλατιάς προοδευτικής συμμαχίας που θα περιλαμβάνει σοσιαλδημοκράτες, «αριστερούς» και «πράσινους». Στο όνομα αυτής της «προοδευτικής συμμαχίας» φτιάχτηκαν οι «γέφυρες», μπήκαν στην κυβέρνηση ο Μωραΐτης με τον Τόλκα, μετά μπήκε και ο Θεοχαρόπουλος κτλ. κτλ.

Υστερα, το μενού άλλαξε ελαφρώς. ο Τσίπρας βγήκε στη Βουλή και ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης από τους βουλευτές και ψήφο εμπιστοσύνης από το λαό στις 26 του Μάη. Όταν οι δεξιόι του είπαν ότι «σύμφωνα με όσα είπε- «κερδίζει μένει, χάνει φεύγει», τη γύρισε την πλάκα: οι ευρωεκλογές δεν είναι παρά «μια δημοσκοπήση χωρίς το ερώτημα ποιος θα κυβερνήσει».

Υστερα ήρθαν τα προεκλογικά φιλοδωρήματα και οι υποσχέσεις για καινούργια φιλοδωρήματα στο μέλλον. Και αποφάσισαν να στηρίξουν σ' αυτά την προεκλογική τους εκστρατεία, εκμεταλλευόμενοι και όσα ξέφευγαν του Μητσοτάκη (για το δώρο Χριστουγέννων, για την επταήμερη εργασία κτλ.). «Η ψήφος στις ευρωεκλογές είναι ψήφος εμπιστοσύνης στα μέτρα ελάφρυνσης και ο συνταξιούχος πρέπει να ξέρει πως η σύνταξή του θα είναι στο ψηφοδέλτιο που θα πάρει την Κυριακή και θα βάλει στην κάλπη», είπε με νόημα ο Τσίπρας σε εμφάνισή του στο κανάλι του Κουρή. Και με ακόμα περισσότερο νόημα συμπλήρωσε: «Πλέον έχουν πέσει οι μάσκες, έχουν φανερωθεί τα προγράμματα και τα σχέδια των πολιτικών δυνάμεων και αν υπάρξει μια αποδοκιμασία του ΣΥΡΙΖΑ και των πολιτικών ελάφρυνσης και στήριξης των πολλών, αυτή θα δώσει και το έναυσμα στους σκληρούς Ευρωπαίους που καιροφυλακτούν ναβάλουν ζητήματα και για τα μέτρα του 2019 και του 2020». Και συνέχισε στο ίδιο μοτίβο: «Εάν αποδοκιμαστεί το σχέδιο που κατέθεσα στον ελληνικό λαό, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει

ένα άλλο σχέδιο στο συρτάρι του κ. Μητσοτάκη -και δεν είναι τυχαία αυτά που του ξέφυγαν- για να καταργήσει τα μέτρα ελάφρυνσης, λέγοντας ότι έχει και τη λαϊκή στήριξη».

Οι εκλογές που ήταν απλά «μια δημοσκοπήση χωρίς το ερώτημα ποιος θα κυβερνήσει», έγιναν οι πιο κρίσιμες από καταβολής ελληνικού καπιταλισμού. Ή θα τις κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ και όλα θα εξελιχτούν όπως τα προαναγγέλλει ο Τσίπρας ή θα τις κερδίσει ο Μητσοτάκης και θα τα πάρει όλα πίσω! Και μόνο το γεγονός ότι το (υποτιθέμενο) διακύβευμα των εκλογών έχει μετατραπεί σε κινούμενη άμμο και αλλάζει από βδομάδα σε βδομάδα, αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει κανένα διακύβευμα. Υπάρχει μόνο η δίψα για τη νομή της εξουσίας, η οποία στην κοινοβουλευτική αστική δημοκρατία μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο διά της λαϊκής ψήφου.

Αυτή τη δίψα μπορεί κανένας να τη διαπιστώσει και στη γενικόλογια της ρητορικής του Μητσοτάκη: «Εμείς δεν είμαστε ούτε με τους πολλούς ούτε με τους λίγους. Είμαστε με όλους τους Έλληνες και η δουλειά μας, η δουλειά μου προσωπικά είναι να ενώσω την Ελλάδα σε μία πορεία προς ένα πιο φωτεινό μέλλον, το μέλλον που μας αξίζει, το μέλλον που μας αναλογεί». Κι ακόμα: «Αυτή η αναμέτρηση που έχουμε μπροστά μας είναι εξαιρετικά κρίσιμη και το βάρος της είναι πολύ μεγαλύτερο από το βάρος που συνήθως έχουν οι ευρωεκλογές, γιατί για πρώτη φορά, μετά από σχεδόν τέσσερα χρόνια, θα μιλήσουν οι ίδιοι οι Έλληνες και θα πάρουν τις τύχες του τόπου στα χέρια τους και θα απαντήσουν σε όλα όσα έζησαν, στα πολλά ψέματα, στους αβάσταχτους φόρους, στο θλιβερό διχασμό στον οποίο και σήμερα κάποιοι επενδύουν, θα απαντήσουν όμως και στην εθνική ταπείνωση της Συμφωνίας των Πρεσπών, γιατί σε αυτές τις εκλογές ψηφίζουμε και για τη Μακεδονία μας».

Ακόμα κι όταν το επιτελείο της ΝΔ προσπαθεί να συμπυκνώσει το (υποτιθέμενο) πολιτικό της πρόγραμμα και τις διαφορές της από τον ΣΥΡΙΖΑ σ' ένα προεκλογικό δίλημμα, δεν καταφέρνει να φτιάξει τίποτα περισσότερο από μια γενικόλογια:

«Επιλέγουμε την αλήθεια ή το ψέμα, επιλέγουμε την προκοπή ή την καθήλωση, επιλέγουμε την ενότητα ή το διχασμό, θέλουμε σιγουριά και ασφάλεια ή ανασφάλεια, θέλουμε εθνική υπερηφάνεια ή ταπείνωση, θέλουμε αξιοπρέπεια ή πολιτική χυδαιότητα. Με άλλα λόγια, θέλουμε μία μεγάλη πολιτική αλλαγή, ή θέλουμε τέλμα και στασιμότητα».

Εχει γίνει ξεκάθαρο ότι Τσίπρας και Μητσοτάκης, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, αντιμετωπίζουν τις ευρωεκλογές ως πρόβα τζενεράλε για τις βουλευτικές εκλογές, οι οποίες -ανάλογα με το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών- μπορεί να μην αργήσουν καθόλου. Αλλά και τον Οκτώβρη, στην απώτατη ημερομηνία, αν γίνουν είναι τόσο λίγος ο χρόνος που απομένει, ώστε το αποτέλεσμα ουσιαστικά να προδιαγραφεί από το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών. Κι όταν λέμε το αποτέλεσμα, δεν αναφερόμαστε μόνο στον νικητή, αλλά και στη διαφορά ανάμεσα στα δυο κόμματα. Αν η διαφορά είναι μικρή, η αυτοδυναμία του πρώτου κόμματος μάλλον θα έχει πετάξει. Και σ' αυτή την περίπτωση το μπαλάκι θα πάει στα χέρια του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ, που δίνει την εκλογική μάχη με όλους τους βαρόνους παρόντες (Φώφη, Γιωργάκης, Μπένι). Οπως και άλλες φορές έχουμε γράψει, αν κερδίσει η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ ή θα συνεργαστεί με τον Μητσοτάκη (κι αυτό μάλλον θα είναι το κύκνειο άσμα του) ή θα οδηγήσει τη χώρα σε νέες εκλογές, παίζοντας το παιχνίδι του ΣΥΡΙΖΑ. Οι επαναληπτικές εκλογές θα γίνουν με απλή αναλογική, οπότε το μετεκλογικό τοπίο θα είναι εντελώς διαφορετικό. Τότε μπορούμε να δούμε και τον «μεγάλο συνασπισμό», με ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ στην ίδια κυβέρνηση.

Κάντε όποιον κυβερνητικό συνδυασμό θέλετε (οι... προγνώσεις δεν κοστίζουν τίποτα) και μετά βάλτε το ερώτημα αν θ' αλλάξει το παραμικρό σε σχέση με τη μνημονιακή βαρβαρότητα που έχει εγκατασταθεί μετά από τρία Μνημόνια και δεκάδες εφαρμοστικούς νόμους. Επειδή τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει, γιατί να επικυρώσετε με την ψήφο σας τη μάχη για τη νομή της εξουσίας;

Κρεσέντο μαυρογιαλουρισμού

«Την αύξηση του προϋπολογισμού για το Πρόγραμμα “Εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής” στα 270 εκατ. ευρώ το 2019-2020, από 234 εκατ. ευρώ που ήταν πέρυσι, ανακοίνωσαν σήμερα σε κοινή συνέντευξη Τύπου, ο Υπουργός Εσωτερικών, Αλέξης Χαρίτσης και η Αναπληρώτρια Υπουργός Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Θεανώ Φωτίου... Ο κ. Χαρίτσης και η κ. Φωτίου εκτίμησαν ότι θα καλυφθούν περισσότερες από 140.000 θέσεις και τόνισαν ότι στόχος είναι να ικανοποιηθούν όλες οι αιτήσεις και να μην μείνει κανένα παιδί εκτός παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών». (20.5.2019)

«35 εκατ. ευρώ για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας των Ρομά: Το Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης και η Ειδική Γραμματεία ΕΤΠΑ&ΤΣ έχουν σχεδιάσει και σύντομα θα εκδώσουν τη σχετική πρόσκληση για μια Δράση αποκλειστικά για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας των Ρομά. Σύμφωνα με τους όρους της Δράσης, που έχουν ήδη εξαγγελθεί από τον Πρωθυπουργό κατά την επίσκεψή του στον οικισμό Κιμμεριών της Ξάνθης, ο συνολικός προϋπολογισμός της δράσης θα είναι 35 εκατ. ευρώ και θα απευθύνεται σε υφιστάμενες επιχειρήσεις που ανήκουν στον κλάδο της μεταποίησης και των υπηρεσιών». (20.5.2019)

«Απόφαση για τη δωρεάν παραχώρηση στην αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία “Καπνικός Σταθμός Κατερίνης” της χρήσης των αποθηκών του Καπνικού Σταθμού Κατερίνης (Φλέμινγκ 8, Κατερίνη) για κοινωφελή σκοπό υπέγραψε στις 17 Μαΐου ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Σταύρος Αραχωβίτης. Στόχος της παραχώρησης είναι η συνέχιση της λειτουργίας των κοινωνικών δομών που διαχειρίζεται πλέον η Εθελοντική Ομάδα Δράσης νομού Πιερίας “Ο Τόπος μου” και είχαν δημιουργήσει οι Γιατροί του Κόσμου (κοινωνικό φαρμακείο και ιατρείο)». (20.5.2019)

«Απόφαση για τη δωρεάν παραχώρηση στο Δήμο Παλαμά Καρδίτσας δύο ακινήτων του πρώην Σταθμού Γεωργικής Ερευνας Παλαμά για κοινωφελή σκοπό υπέγραψε στις 17 Μαΐου ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Σταύρος Αραχωβίτης. Στόχος της παραχώρησης είναι η δημιουργία αγροκτήματος με τίτλο “Επιδεικτικός αγρός Παλαμά” ως πρότυπο επιδεικτικό κέντρο αγροτικής ανάπτυξης. Η διάρκεια της παραχώρησης ορίζεται σε 25 έτη με δυνατότητα παράτασης έως 10 έτη». (20.5.2019)

«Το Υπουργείο Εσωτερικών ανταποκρινόμενο σε αίτημα δήμων της χώρας ενέκρινε επιχορηγήσεις ύψους 352.872,02 ευρώ, για τη χορήγηση των οικονομικών ενισχύσεων σε πληγέντες από φυσικές καταστροφές. Ειδικότερα, (ακολουθεί ο κατάλογος με τις ενισχύσεις ανά Δήμο)». (20.5.2019)

Σταχυολόγηση κυβερνητικών ανακοινώσεων μιας μόνο προεκλογικής μέρας (περασμένη Δευτέρα). Είχαν από καιρό σχεδιάσει αυτό το κρεσέντο μαυρογιαλουρισμού, ώστε να το παρουσιάσουν το τελευταίο προεκλογικό δεκαήμερο.

Νέες ανάγκες, νέα γκάλοπ

Θα μπορούσαν να κυκλοφορούν τις τελευταίες δυο βδομάδες πριν από τις ευρωεκλογές γκάλοπ που να δείχνουν ότι η ΝΔ προηγείται του ΣΥΡΙΖΑ με κάτι διψήφιες διαφορές της τάξης του 12% και του 15%; Αποκλείεται. Οχι γιατί οι γκαλοπατζήδες θέλουν να εμφανίζονται αληθοφανείς, αλλά γιατί άλλες είναι σήμερα οι ανάγκες των αφεντικών τους. Το ότι δεν έχουν κανένα πρόβλημα να ρίξουν στην πιάτσα τα μεγαλύτερα «φίδια» το έχουν αποδείξει πολλές φορές. Ουμηθείτε το δημοψήφισμα του 2015, που έβγαζαν το «ναι» και το «όχι» ισόπαλα, με το «ναι» να προηγείται λίγο! Γιατί το έκαναν; Για να δημιουργήσουν δραματικό κλίμα ώστε κάποιοι να τρέξουν να στηρίξουν το «ναι» (αντίθετα, το «όχι» δεν είχε ανάγκη δραματικού κλίματος, αφού κέρδιζε χαλαρά και με μεγάλη διαφορά).

Όλα, λοιπόν, είναι ζήτημα πολιτικών αναγκών. Τα γκάλοπ δεν αποτυπώνουν το κλίμα, αλλά φτιάχνουν το κλίμα για λογαριασμό εκείνων που τα πληρώνουν. Όταν τους προηγούμενους μήνες έδιναν αυτές τις θηριώδεις διψήφιες διαφορές υπέρ της ΝΔ, ήθελαν να φτιάξουν το προφίλ της αρχηγάρας Κούλη και να στηρίξουν το αίτημα «εκλογές τώρα», που έριχνε διαρκώς ο Μητσοτάκης. Ήθελαν να βοηθήσουν τη συσπείρωση γύρω από τη ΝΔ, καλλιεργώντας την αισιοδοξία ότι ο Τσίπρας όχι μόνο δεν είναι ανίκητος, αλλά ήδη «του έχουμε πάρει τα σώβρακα».

Αν συνέχιζαν σ' αυτό το μοτίβο και τώρα, η ΝΔ θα κινδύνευε να χάσει ψήφους προς την Ακροδεξιά. Εύκολα ένας ακροδεξιός ψηφίζει κάποιον από τους αρχηγίσκους του χώρου (ειδικά σε ευρωεκλογές), όταν είναι σίγουρος ότι η ΝΔ κερδίζει με διψήφια διαφορά. Αντίθετα, αν του περάσεις την ιδέα ότι η ψαλίδα κλείνει, ότι η διαφορά μειώνεται και μπορεί και να μηδενιστεί, τότε δημιουργείς τάση συσπείρωσής του στη ΝΔ, «για να μην ξαναβγούν οι κομμουνισταί». Την ίδια ακριβώς ανάγκη έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ. Τα δικά του κατευθυνόμενα γκάλοπ δείχνουν πάντοτε πρώτη τη ΝΔ, για να δραματοποιήσουν την κατάσταση και να μαζέψουν ψήφους που θα πήγαιναν στην εποχή ή στην πέραν του ΣΥΡΙΖΑ Αριστερά (ή «Αριστερά»).

Υπάρχει και γαλάζια... παιδική χαρά

«**Π**ροφανώς, υπάρχουν πρακτικά ζητήματα που ανακύπτουν εξαιτίας του γεγονότος ότι θα έχουμε ταυτόχρονα 4 κάλπες και διπλά εκλογικά τμήματα από ό,τι συνήθως. Υπάρχει τεράστια διαφορά σε αυτό που είπα και σε αυτό που τελικά μεταφέρθηκε από τα φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ. Μιλώ για σύγχυση, καθυστέρηση και ταλαιπωρία των ψηφοφόρων, που την ευθύνη την έχει αποκλειστικά η ηγεσία του υπουργείου. Προφανώς και δεν αναφέρθηκα ούτε σε δικαστικούς αντιπροσώπους, ούτε σε οποιονδήποτε άλλο συντελεστή που συμμετέχει στη διεξαγωγή των εκλογών».

Ο γραμματέας της Πολιτικής Επιτροπής της ΝΔ Λευτέρης Αυγενάκης «εξηγεί» στα «Νέα» (Τρίτη, 21.5.2019) πώς το άτιμο το σύστημα του ΣΥΡΙΖΑ διαστρέβλωσε (για άλλη μια φορά) τα λεγόμενά του.

Τι είχε πει, όμως; «Υπάρχει ο φόβος και διάχυτη η πληροφορόρηση ότι κάποιοι είναι αποφασισμένοι, δεν νομίζω ότι θα γίνουν συντονισμένες ενέργειες από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, αν τα καταφέρουν, αν τους επιτρέψουμε, να αλλοιώσουν τα εκλογικά αποτελέσματα». Ούτε για πρακτικά ζητήματα, ούτε για σύγχυση και ταλαιπωρία των ψηφοφόρων είχε μιλήσει. Για προσπάθεια νοθείας (αυτό σημαίνει «αλλοίωση εκλογικών αποτελεσμάτων») είχε μιλήσει. Κι άφησε τον ΣΥΡΙΖΑ να στήνει πάρτι επί διήμερο, μέχρι να βγει ο Κούλης και να κλείσει το ζήτημα, δηλώνοντας ότι «δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα». Μετά, στήθηκε η συνέντευξη Αυγενάκη στα «Νέα», μπας και βρεθούν κάποιοι να πιστέψουν ότι... τον αδίκησαν τον άνθρωπο, διαστρεβλώνοντας τα λεγόμενά του.

Η μεγαλύτερη ζημιά για τη

ΝΔ δεν προέκυψε από αυτή καθαυτή τη μπουρδολογία Αυγενάκη, αλλά από την προέκτασή της. «Για να μιλούν αυτοί για νοθεία, φοβούνται ότι θα χάσουν και κατασκευάζουν δικαιολογίες», είναι η σκέψη που έκαναν πάρα πολλοί. Οχι πως αυτό μπορεί να καθορίσει την εκλογική συμπεριφορά, χαλάει όμως την εικόνα του «επερχόμενου θριάμβου» και μπορεί να επηρεάσει κάποιους ταλαντευόμενους μέχρι την τελευταία στιγμή. Και εν πάση περιπτώσει, δεν προσέφερε τίποτα στη ΝΔ και δεν έκανε καμιά ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ, αφού ο Μητσοτάκης αναγκάστηκε να βγει και να διαψεύσει τον γραμματέα του, δικαιώνοντας έτσι τον Χαρίτση. Ας αφήσουμε που προκάλεσε ακόμα και καταγγελία του Συντονιστικού των Δικηγορικών Συλλόγων, που κάθε άλλο παρά στον ΣΥΡΙΖΑ πρόκειται.

Βρετανία: Το ένα πέμπτο του πληθυσμού σε συνθήκες φτώχειας

Σύμφωνα με έκθεση του εισηγητή του ΟΗΕ, Φίλιπ Αλστον, 14 εκατομμύρια βρετανοί πολίτες, το ένα πέμπτο του συνολικού πληθυσμού, ζουν σε συνθήκες φτώχειας, σύμφωνα με οικονομικούς δείκτες που λαμβάνουν υπόψη το κόστος στέγασης και τις τιμές σε είδη και υπηρεσίες παιδικής φροντίδας.

Το 2017, περισσότεροι από 1,5 εκατομμύριο βρετανοί πολίτες ζούσαν σε συνθήκες ένδειας, έχοντας στη διάθεσή τους λιγότερες από 10 λίρες καθημερινά ή έπρεπε να διαβίωσουν χωρίς κάποια από τα στοιχειώδη για την αξιοπρεπή ανθρώπινη διαβίωση, όπως στέγη, τροφή, θέρμανση, ηλεκτρικό ρεύμα ή ρούχα για περισσότερο από ένα μήνα. Παρά τις διαβεβαιώσεις από κυβερνητικούς παράγοντες περί του αντιθέτου, ο Αλστον συμπεριέλαβε στην έκθεσή του μαρτυρίες ανθρώπων που δηλώνουν ότι πολλές φορές έπρεπε να επιλέξουν αν θα ζεστάνουν το σπίτι τους ή αν θα έχουν φαγητό να φάνε, περιπτώσεις παιδιών που πηγαίνουν νηστικά στο σχολείο λόγω έλλειψης τροφής, αυξανόμενο αριθμό αστέγων, εξάρτηση από τα συστήματα φιλανθρωπικών οργανώσεων, καθώς και αύξηση των αυτοκτονιών ή των αποπειρών για κάτι τέτοιο.

Το 60% των οικογενειών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας έχει τουλάχιστον έναν εργαζόμενο. Περίπου το 40% των παιδιών θα ζουν σε συνθήκες φτώχειας μέχρι το 2021, αν δεν αλλάξει κάτι. Παράλληλα, το 16% των πολιτών άνω των 65 ετών ζει σε συνθήκες φτώχειας, ενώ εκατομμύρια εξαρτώνται από διάφορους τύπους φιλανθρωπίας προκειμένου να επιβιώσουν. Η έκθεση βασίστηκε σε μαρτυρίες ανθρώπων, βάσει ερωτηματολογίων που τους δόθηκαν, σε πόλεις όπως το Νιουκασλ, η Γλασκώβη, το Μπέλφαστ, το Κάρντιφ, το Τζέιγουικ και το Λονδίνο.

Τη φτωχοποίηση της εργατικής τάξης και των εργαζόμενων της Βρετανίας έρχεται να εντείνει η απαξίωση του βρετανικού Εθνικού Συστήματος Υγείας, που φτάνει πλέον στα όρια της κατάρρευσης (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/901/Διεθνή/27750.Χάος-και-διάλυση-στο-βρετανικό-ΕΣΥ>), λόγω της υποχρηματοδότησης και των τεράστιων ελλείψεων των δημόσιων νοσοκομείων σε νοσηλευτικό προσωπικό, κρεβάτια και αναλώσιμα ιατρικά είδη. Ο χρόνος αναμονής των ασθενών μέχρι την αξιολόγησή τους από παθολόγο ξεπερνά τις τέσσερις ώρες. Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε η Ένωση Επείγουσας Ιατρικής, η κατάρρευση του βρετανικού ΕΣΥ οφείλεται στην υποχρηματοδότησή του, που ξεκίνησε πριν από δεκαετίες με τις σκληρές νεοφιλελεύθερες αντιλαϊκές πολιτικές κοψίματος των κοινωνικών δαπανών της Θάτσερ και των πολιτικών της επιγόνων, Συντηρητικών και Εργατικών, ενώ εντάθηκε κατακόρυφα από το 2010 μέχρι σήμερα λόγω της καπιταλιστικής κρίσης και της προϊούσας αποδυνάμωσης του βρετανικού ιμπεριαλισμού.

Σύμφωνα με έρευνα της Trussell Trust, ΜΚΟ που οργανώνει συσσίτια στη Βρετανία, τα οποία οι αστοί αναλυτές αρέσκονται να αποκαλούν «τράπεζες τροφίμων» (η λέξη συσσίτιο παραπέμπει σε άλλες εποχές καπιταλιστικής βαρβαρότητας, που υποτίθεται ότι έχουν εξαφανιστεί οριστικά!), μεταξύ του Απριλίου του 2018 και του Μάρτη του 2019, παρέδωσε 1,6 εκατομμύρια πακέτα βοήθειας τριών ημερών σε πολίτες, μισό εκατομμύριο από τους οποίους ήταν παιδιά. Σε σχέση με την προηγούμενη ίση χρονική διάρκεια περιόδου, σημειώθηκε αύξηση κατά 19%. Τα περισσότερα από αυτά δόθηκαν σε ανθρώπους στη Σκωτία και τη βορειοδυτική Αγγλία, σε πόλεις όπως το Λίβερπουλ, το Μάντσεστερ, το Σέφιλντ, η Γλασκώβη και το Εδιμβούργο.

Όσο υπάρχει καπιταλισμός, η εργατική τάξη είναι καταδικασμένη στο μαρτύριο του Σίσυφου. Όσο διαρκεί ο κύκλος της άνθησης του καπιταλισμού, οι εργάτες και οι εργαζόμενοι πετυχαίνουν καλύτερους όρους πώλησης της εργατικής του δύναμης, αποσπώντας μέσα από οικονομικούς αγώνες κοινωνικές παροχές, όπως υγεία, παιδεία και προνοιακά επιδόματα που τους επιτρέπουν να ζήσουν μια πιο αξιοπρεπή ζωή. Αυτές οι κατακτήσεις όμως, ξηλώνονται πολλές φορές μέσα σε μια νύχτα, όταν δεν υπάρχει ουσιαστική αντίσταση, όπως έγινε στη μνημονιακή Ελλάδα, μόλις η άνθηση δώσει τη θέση της στην ύφεση και στην κρίση του καπιταλισμού. Μόνη ριζική λύση γι' αυτό το μαρτύριο είναι η ανατροπή του καπιταλισμού και η αντικατάστασή του από ένα ανώτερο κοινωνικό σύστημα, το σοσιαλιστικό.

Brexit: «Πόρτα» ξανά στη Μεί

Τα αδιέξοδα συνεχίζονται

«Πόρτα» έφαγε για μία ακόμα φορά την περασμένη Τρίτη η βρετανίδα πρωθυπουργός, Τερίζα Μέι, από τους ίδιους τους βουλευτές του κόμματός της. Επί τρεις ώρες προσπαθούσε να τους πείσει να αποδεχτούν τους συμβιβασμούς που ήθελε να προτείνει στους υποστηρικτές ενός νέου δημοψηφίσματος, αλλά μάταια. Η δε «βελτιωμένη» 100σέλιδη πρόταση που σκοπεύει να θέσει σε ψηφοφορία στις αρχές Ιούνη δε φαίνεται να κερδίζει την υποστήριξη των βουλευτών (ούτε των υπέρμαχων ούτε των πολέμιων του Brexit). Ετσι, η όλη στρατηγική της Μέι βρίσκεται στον αέρα.

Λίγες μέρες πριν (την προηγούμενη Παρασκευή), οι συνομιλίες μεταξύ Τόρηδων και Εργατικών για τη βρετανική πρόταση για το Brexit είχαν καταλήξει σε πλήρες αδιέξοδο, μετά από έξι βδομάδες διαπραγματεύσεων, με τη μία πλευρά να ρίχνει το φταίξιμο στην άλλη. Ενα μεγάλο μέρος των Εργατικών θέλει η συμφωνία που θα επιτευχθεί να επικυρωθεί με δεύτερο δημοψήφισμα, κατηγορώντας παράλληλα τη Μέι ότι οποιαδήποτε μεταξύ τους συμφωνία θα είναι στον αέρα, από

τη στιγμή που η Μέι προτίθεται να εγκαταλείψει το πόστο της το επόμενο διάστημα. Οι Εργατικοί θέλουν επίσης να παραμείνει η Βρετανία μόνιμα σε τελωνειακή ένωση με την ΕΕ. Από την πλευρά της, η Μέι κατηγορεί τους Εργατικούς ότι δεν έχουν ενιαία θέση ως προς το αν πραγματικά θέλουν το Brexit ή προσπαθούν να το ακυρώσουν, ενδεχομένως μέσω ενός νέου δεσμευτικού δημοψηφίσματος επικύρωσης της όποιας συμφωνίας με την ΕΕ, το οποίο όμως φαίνεται ότι και η ίδια προτίθεται να υποστηρίξει!

Ετσι, ούτε οι «νέες» υποσχέσεις της Μέι για ξεχωριστό νομοσχέδιο που θα εξασφαλίζει τα δικαιώματα των βρετανών εργαζόμενων, ούτε οι «εγγυήσεις» ότι δε θα αλλάξει το επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας μετά το Brexit, ούτε η υπόσχεση ότι το Κοινοβούλιο θα παίξει σημαντικό συμβουλευτικό ρόλο στην επόμενη φάση των διαπραγματεύσεων με την ΕΕ, έπεισαν τους βουλευτές να υποστηρίξουν το σχέδιο της Μέι. Αντίθετα, 20 συντηρητικοί βουλευτές, που τον περασμένο Μάρτη είχαν ψηφίσει υπέρ της συμφωνίας, υποστήριξαν ότι τώρα δε θα την

ψηφίσουν, ενώ το Δημοκρατικό Ενωτικό Κόμμα της Βόρειας Ιρλανδίας απέρριψε την τελευταία πρόταση της Μέι, χαρακτηρίζοντάς την «συνονθύλευμα».

Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, παραιτείται και η πρόεδρος της Βουλής (που βρίσκεται σ' αυτή τη θέση από το 2016), Αντρέα Λίντσομ, υποστηρίζοντας ότι δεν πιστεύει πλέον στο σχέδιο της κυβέρνησης για το Brexit. Τέσσερις ήταν οι λόγοι που την έκαναν να χάσει την εμπιστοσύνη της στο σχέδιο της Μέι. Πρώτο, επειδή θεωρεί ότι το κυβερνητικό σχέδιο δε θα οδηγήσει σε «απόλυτα ανεξάρτητη Βρετανία», δεύτερο επειδή ένα δεύτερο δημοψήφισμα θα ήταν «επικίνδυνα διαιρετικό», ρισκάροντας την ένωση της ίδιας της Βρετανίας, τρίτο επειδή οι πρόσφατες θέσεις για το Brexit δεν έχουν την πλήρη αποδοχή όλων των μελών της κυβέρνησης και τέταρτο επειδή η μέχρι τώρα ανοχή στους «αντάρτες» κυβερνητικούς βουλευτές, που αντιτίθενται στις κυβερνητικές θέσεις, έχει διασπάσει πλήρως τη συλλογική ευθύνη της κυβέρνησης. Τα... βάσανα του Brexit θα κρατήσουν καιρό ακόμα!

Ετσι «κουκουλώνουν» τα επικίνδυνα χημικά στις ΗΠΑ

Μια γεύση για την τακτική της χημικής βιομηχανίας να επηρεάζει την Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος των ΗΠΑ (EPA), ώστε να υποβαθμίζει τους κινδύνους για την υγεία από τα διάφορα χημικά προϊόντα, μας δίνει δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας Guardian την περασμένη Τετάρτη (<https://www.theguardian.com/us-news/2019/may/22/internal-emails-reveal-how-the-chemical-lobby-fights-regulation>).

Το δημοσίευμα αναφέρεται σε στοιχεία που προέκυψαν από εσωτερική ηλεκτρονική αλληλογραφία (emails), που πήρε από τα αρχεία μηνύσεων κατά της χημικής βιομηχανίας. Τα στοιχεία αυτά αναλύθηκαν από τον Guardian και αποκαλύπτουν ότι οι λομπιστές της χημικής βιομηχανίας προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο, υποσκάπτοντας τις έρευνες για τα επικίνδυνα χημικά, με το να εγείρουν αμφιβολίες για την εγκυρότητά τους. Ενα από τα επικίνδυνα χημικά, το οποίο συγκαταλέγεται στα απολυμαντικά που χρησιμοποιούνται στο ξηρό καθάρισμα, είναι το τρι-χλωρο-αιθυλένιο (TCE), τη χρήση του οποίου φέρεται ότι σκόπευε να απαγορεύσει η κυβέρνηση Ομπάμα, επειδή προκαλεί καρκίνους και γενετικές ανωμαλίες.

Ωστόσο, η απαγόρευση του TCE ακόμα δεν έχει γίνει,

χάρη στη δράση του λόμπι της χημικής βιομηχανίας. Η Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος των ΗΠΑ θα χρειαστεί χρόνια για να καταλήξει σε ολοκληρωμένη θέση για το TCE, ένα από τα δέκα χημικά που βρίσκονται υπό εξέταση.

Η προσπάθεια για την αποδοχή του TCE ξεκινά από τον Ιούνιο του 2017, όταν διευθυντικό στέλεχος του Αμερικανικού Χημικού Συμβουλίου (ACC), στο οποίο εργάζονται 56 λομπιστές της χημικής βιομηχανίας, ονόματι Stephen Risotto, έστειλε επιστολή στην EPA ζητώντας της να αναστείλει την εφαρμογή ενός σημειώματος της EPA από το 2014, με το οποίο η Υπηρεσία ζητούσε την επίσπευση της απομάκρυνσης του TCE από την αγορά. Ο Risotto υποστήριξε ότι η

απομάκρυνση κοστίζει στις εταιρίες και άσκησε κριτική στις μέχρι τότε έρευνες που έβγαζαν καρκινογόνο το TCE, ζητώντας να γίνουν ακόμα πιο ολοκληρωμένες! Υποστήριξε ότι το όριο επικινδυνότητας που θέτει η EPA, ως προς τη μέγιστη επιτρεπόμενη έκθεση σε TCE για να μην προκληθούν καρκίνοι, ιδιαίτερα στις γυναίκες και τα παιδιά, είναι πολύ χαμηλό και θα πρέπει να αυξηθεί!

Οι εκπρόσωποι της χημικής βιομηχανίας (Halogenated Solvents Industry Alliance) υποστηρίζουν ότι οι έρευνες σε ποντίκια, οι οποίες αποδεικνύουν ότι ακόμα και μικρή έκθεση σε TCE μπορεί να προκαλέσει καρδιακά προβλήματα, δεν είναι αντιπροσωπευτικές και έφτιαξαν δική

τους «έρευνα», με την οποία υποτίθεται ότι «αποδείκνυαν» ότι το TCE είναι «ασφαλές».

Το δημοσίευμα αναφέρει: «Οι ειδικοί χημικοί έξω από τη βιομηχανία, λένε ότι οι προσπάθειες από τους λομπιστές για το TCE δείχνουν τις στρατηγικές που χρησιμοποιούν για δεκαετίες οι χημικές βιομηχανίες με τοξικά προϊόντα: να εγείρουν αμφιβολίες σχετικά με την τοξικολογική επιστήμη, να παρακωλύουν τη νομοθεσία και να επηρεάζουν τους πολιτικούς μέσω των προεκλογικών δωρεών». Και συμπληρώνει: «Οι ΗΠΑ έχουν επιτρέψει μακροχρόνια σε εταιρίες να χρησιμοποιούν χιλιάδες χημικά με ελάχιστα ή καθόλου στοιχεία για το αν είναι ασφαλή. Η επικαιροποίηση της νομοθεσίας σχετικά με τα χημικά το 2016, προβλέπει περισσότερους ελέγχους, αλλά οι επικριτές του Τραμπ λένε ότι η EPA χρησιμοποιεί τη νέα διαδικασία για να υποσκάψει τις έρευνες που βρίσκονται σε εξέλιξη».

Το Αμερικανικό Χημικό Συμβούλιο (ACC) προσπαθεί επίσης να πείσει ότι δύο ακόμα χημικά, η φορμαλδεΐδη και το εξασθενές χλώριο, για την επικινδυνότητα των οποίων γίνεται εδώ και χρόνια πολλή κουβέντα, είναι ακίνδυνα. Η EPA έχει από το 1987 κατατάξει την φορμαλδεΐδη, που χρησιμοποιείται στα ξύλινα προϊόντα, όπως ερμάρια και έπιπλα, ως

Πόσο εφικτή είναι μία «Ευρώπη των λαών» και όχι των ιμπεριαλιστών;

Ενάντια στον ακροδεξιό εξτρεμισμό και τον εθνικισμό διαδήλωσαν χιλιάδες Γερμανοί σε πολλές πόλεις της Γερμανίας (από το Αμβούργο, την Φρανκφούρτη και την Κολωνία μέχρι το Βερολίνο και το Μόναχο) την περασμένη Κυριακή. Κεντρικό σύνθημα «Μια Ευρώπη για όλους - Η φωνή σου ενάντια στον εξτρεμισμό». Διοργανώτες ήταν 250 οργανώσεις, μεταξύ των οποίων οι Attac, Pro Asyl, Campact, και πολιτικά κόμματα. Παρόμοιες διαδηλώσεις έγιναν και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες (Βρετανία, Πολωνία, Ρουμανία,

Ουγγαρία, Σουηδία, Αυστρία, Ισπανία, Ιταλία, Γαλλία, Ολλανδία, Δανία και Βουλγαρία).

Η άνοδος τα τελευταία χρόνια των ακροδεξιών κομμάτων, που πολιτογραφούνται ως «ευρωσκεπτικιστές», φέρνει στην επιφάνεια ξανά το «μέγα ερώτημα»: Μπορεί η Ευρώπη να γίνει πραγματικά μία Ευρώπη των λαών ή μήπως θα διαλυθεί αναδεικνύοντας τις «πατρίδες» που θα αντιμάχονται η μία την άλλη;

Για τους φασίστες τα πράγματα είναι καθαρά. Η «Ευρώπη των πατρίδων» αποτελεί την πεμπτούσια της πολιτικής

τους, διανθισμένη με μπόλικο ρατσισμό και υποταγή στο εθνικό κεφάλαιο. Από τη στιγμή που η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν κατέστη δυνατό να ενοποιήσει τα αντιτιθέμενα καπιταλιστικά συμφέροντα των χωρών της, δυναμώνουν οι φωνές για διάλυσή της, αν και σήμερα αυτές οι φωνές παραμένουν μειοψηφικές.

Για τους διαφόρων λογίων «δημοκράτες», η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι «τα ιερά και τα όσια» της πολιτικής τους, γιατί εξακολουθεί να αποτελεί την καλύτερη (μέχρι στιγμής) απάντηση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου στους διεθνείς ανταγωνιστές του (αμερικάνικο, ρωσικό, κινέζικο κτλ κεφάλαιο). Η ισχύς των ευρωπαϊκών κεφαλαίων των διαφορετικών χωρών, αν και πολλές φορές αντιτιθέμενων, παραμένει μεγαλύτερη από αυτήν του καθενός χωριστά. Αυτό φάνηκε με τη διαδικασία του Brexit, με το βρετανικό κεφάλαιο (μέσω του συνδέσμου των καπιταλιστών, CBI) να προειδοποιεί για τη χασούρα που θα έχει η βρετανική οικονομία (δηλαδή τα συμφέροντα του κεφαλαίου) από μία άτακτη αποχώρηση από την ΕΕ. Ακόμα κι εκεί που οι φυγόκεντρες δυνάμεις είναι στο μάξιμουμ (στη Βρετανία), η αποχώρηση από την ΕΕ είναι τουλάχιστον προβληματική και μέχρι σήμερα δεν έχει ακόμα διευθετηθεί, αν κι έχουν περάσει τρία χρόνια από το περιβό-

ητο δημοψήφισμα που αποφάσισε το Brexit.

Τι μπορεί όμως να δώσει η ΕΕ στους απλούς πολίτες της; Η υποτιθέμενη «σταθερότητα» ή «κανονικότητα» που υπάρχει σήμερα συνοδεύεται με σωρεία αντεργατικών μέτρων. Οι παροχές προς τους εργαζόμενους θεωρούνται «αντιπαραγωγικές», αφού δεν αυξάνουν τα κέρδη των καπιταλιστών (το αντίθετο). Ολοένα και περισσότερο βλέπουμε τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να προσανατολίζονται σε περικοπές δικαιωμάτων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η «κοινωνικά ευαίσθητη» Γαλλία, με την αντεργατική πολιτική Μακρόν που έχει σηκώσει θύελλα διαμαρτυριών. Τα αντεργατικά μέτρα είχαν ξεκινήσει από τον «σοσιαλιστή» Ολάντ, όμως ήταν ο Μακρόν που κατάφερε να τα περάσει, παρακάμπτοντας μάλιστα το κοινοβούλιο, μέσω προεδρικών διαταγμάτων!

Για να μη μιλήσουμε για τα προγράμματα «διάσωσης» των υπερχρεωμένων χωρών, όπως η χώρα μας, τα οποία έγιναν με ευρωπαϊκή σφραγίδα.

Τα περιβόητα «πακέτα διάσωσης» των υπερχρεωμένων ευρωπαϊκών κρατών συνοδεύτηκαν πάντοτε με μέτρα άγριων περικοπών στα λαϊκά εισοδήματα και τις λεγόμενες «κοινωνικές δαπάνες». Αυτά τα μέτρα τα πήραν ακόμα και «σοσιαλιστικές» κυβερνήσεις, όπως αυτή του Θαπατέρου

στην Ισπανία, ο οποίος έδωσε τη σκυτάλη στον δεξιό Ραχόι για να συνεχίσει την ίδια πολιτική. Όπως καταγγέλλει η Διεθνής Αμνηστία (βλ. <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/04/spain-cruel-austerity-measures-leave-patients-suffering/>), τα ανάληπτα κυβερνητικά μέτρα λιτότητας στην Υγεία, που ξεκίνησαν το 2009 (επί Θαπατέρου) και συνεχίστηκαν με το νόμο 16/2012, οδήγησαν στη «μίζερια τόσο των ασθενών όσο και του νοσηλευτικού προσωπικού».

Οι μειώσεις των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων στην Πορτογαλία ξεκίνησαν επί της «σοσιαλιστικής» κυβέρνησης με πρωθυπουργό τον Ζοζέ Σόκρατες, το 2010. Τον Μάη του 2011 και λίγο πριν εγκαταλείψει την εξουσία, ο Σόκρατες υπέγραψε Μνημόνιο με το ΔΝΤ.

Στη δε Ιρλανδία, ήταν οι νεοφιλελεύθεροι που πέρασαν τα αντεργατικά μέτρα λιτότητας που επέβαλε η τρόικα το 2011. Μέτρα που εφαρμόστηκαν για μία ολόκληρη επταετία, που όπως κατήγγειλε η ιρλανδική οργάνωση Ισότητας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, έπληξαν περισσότερο αυτούς που ήταν λιγότερο ικανοί να τα αντέξουν (βλ. <https://www.ihrec.ie/ihrec-launch-submission-to-un-committee-on-economic-social-and-cultural-rights/>).

Ας μην έχουμε αυταπάτες.

Ευρωπαϊκή Ένωση ξέχωρα από τα συμφέροντα των κυρίαρχων κεφαλαιοκρατικών χωρών και συμφερόντων δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς κοινωνική επανάσταση. Οι καπιταλιστές δε θα αφήσουν έτσι εύκολα τα τεράστια κέρδη τους για τη... σωτηρία της ψυχής τους! Γι' αυτό και ενισχύουν τα φασιστικά κόμματα, ευελπιστώντας ότι θα αποτελέσουν ισχυρό ανάχωμα σε μια μελλοντική ανάταση των λαϊκών κινημάτων, εγκλωβίζοντας τους εργαζόμενους σε μια λογική «εθνικής συσπείρωσης» γύρω από τα συμφέροντα του κάθε εθνικού κεφαλαίου. Αν ήθελαν, θα τα είχαν σβήσει από το χάρτη, αλλά τους δίνουν τη δυνατότητα να παίξουν στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι και να συμμετάσχουν στο Ευρωκοινοβούλιο.

Από την άλλη, ο ρεφορμισμός της σοσιαλδημοκρατίας αποδεικνύεται σκέτη απάτη, αφού πολλά από τα αντεργατικά μέτρα τα πήραν «σοσιαλιστικές» κυβερνήσεις όπως αναφέραμε παραπάνω. Αυτό το διαπιστώσαμε πολλές φορές και στη χώρα μας. Παλαιότερα με τον «αείμνηστο» Ανδρέα, που έκανε το «έξω από την ΕΟΚ» μέσα στην ΕΟΚ, σήμερα με τον Τσίπρα, που έκανε το «όχι» «ναι», αλυσοδένοντας ακόμα περισσότερο τον ελληνικό λαό στις συμπληγάδες πέτρες της ευρωπαϊκής υποτέλειας.

Χοντρολαμόγια οι αδιάφθοροι!

Εκεί που ετοιμαζόταν να πάει στο Μιλάνο, για να εμφανιστεί μαζί με τον Σαλβίνι, τη Λεπέν, τον Βίντερς και τον υπόλοιπο εσμό του ευρωπαϊκού νεοφασισμού στην κοινή τους φιάστα ενόψει ευρωεκλογών, ο Χάιντς-Κρίστιαν Στράχε βρέθηκε στη θέση του δακτυλοδεικτούμενου χοντρολαμόγιου. Βίντεο που κυκλοφόρησε και τον έδειχνε να παζαρεύει σε βίλα στην Ιμπίζα με μια γυναίκα, που εμφανιζόταν ως κόρη ρώσου ολιγάρχη, την παραχώρηση σημαντικών δημόσιων συμβάσεων ως αντάλλαγμα για την εξαγορά της αυστριακής εφημερίδας «Κρόνεν Τσάιτουνγκ», η οποία θα έμπαινε στην υπηρεσία του νεοφασιστικού «Κόμματος των Ελευθέρων», οδήγησε τον Στράχε στην παραίτηση από την αντικαγκελαρία και τον καγκελάριο Σεμπάστιαν Κουρτς στην ανακοίνωση του τερματισμού της συνεργασίας με το φασιστικό κόμμα και στην προκήρυξη πρόωρων εκλογών για τις αρχές Σεπτεμβρίου.

Δεν ξέρουμε αν το βίντεο ήταν ένα «δώρο» του Πούτιν προς τη Μέρκελ, ενόψει ευρωεκλογών, ή αν ήρθε ως αποτέλεσμα εργώδους προσπάθειας κάποιας μυστικής υπηρεσίας ευρωπαϊκής χώρας, όμως δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η δημοσιοποίησή του την παραμονή της σύναξης των νεοφασιστών στο Μιλάνο και λίγες μέρες πριν από τις ευρωεκλογές, στόχευε στο να τους επιφέρει καίριο πλήγμα. Αυτοί που εμφανίζονται ως αδιάφθοροι και καταγγέλλουν τη διαφθορά του «παλιού», αποδεικνύονται χοντρολαμόγια, μόλις διαβούν το κατόπλι της εξουσίας. Μένει να μάθουμε πόση ζημιά θα τους κάνει η αποκάλυψη.

ένα πιθανό παράγοντα καρκινογένεσης στον άνθρωπο. Επίσης, από το 1984, η ΕΡΑ γνωρίζει ότι εργάτες που εισέπνεαν εξασθενές χλώριο σημείωσαν αυξημένα περιστατικά καρκίνου του αναπνευστικού.

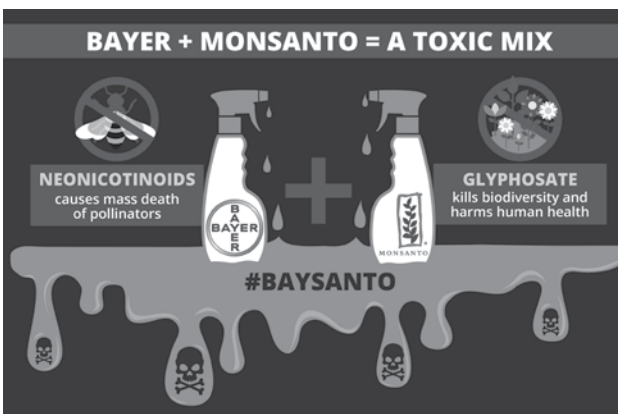
Το Γενάρη του 2018, το ACC έστειλε επιστολή στην ΕΡΑ κριτικάροντάς την για τη θέση της για την φορμαλδεΐδη. Το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου, αποκαλύφθηκε ότι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση κρατούσε μυστικά τα αποτελέσματα ερευνών, σύμφωνα με τις οποίες οι περισσότεροι Αμερικανοί που εισπνέουν φορμαλδεΐδη κινδυνεύουν να πάθουν λευχαιμία. Το ACC από την πλευρά του ισχυρίζεται ότι υπάρχουν «δεκάδες έρευνες» που «αποδεικνύουν το αντίθετο»!

Σύμφωνα με την Τζένιφερ Σας, από το Συμβούλιο Υπεράσπισης Φυσικών Πόρων

(Natural Resources Defense Council), οι χημικές έρευνες σε τρωκτικά είναι δαπανηρές και χρονοβόρες. Ετσι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση βασίζεται περισσότερο σε έρευνες με «τρυβίλια Πέτρι», που είναι κυλινδρικά πιάτα που χρησιμοποιούνται από τους βιολόγους για την καλλιέργεια μικροοργανισμών. Οι έρευνες αυτές γίνονται σε συνεργασία με τη χημική βιομηχανία. Τα αποτελέσματά τους, σύμφωνα με τη Σας, ήταν καταστροφικά. Βάσει των «ερευνών» αυτών, η ΕΡΑ βγάζει λάδι τα επικίνδυνα χημικά, τα οποία μέχρι τώρα δεν είχαν εξεταστεί και δεν υπήρχαν αποφάσεις απαγόρευσής τους. Από τη στιγμή που τα λεφτά στη χημική βιομηχανία είναι πολλά, ποιος νοιάζεται για τη δημόσια υγεία, ειδικά όταν τα χημικά αυτά δεν προκαλούν μαζικούς θανάτους άμεσα, αλλά σε βάθος χρόνου;

Στον «αέρα» οι βρωμιές της κακόφημης Μονσάντο

Το εκτεταμένο φακέλωμα εκατοντάδων ατόμων (επιστημόνων, δημοσιογράφων και πολιτικών) από τη γνωστή και κακόφημη εταιρία μεταλλαγμένων Μονσάντο, πήρε νέα διάσταση μετά από την αποκάλυψη (από τη Bayer, εταιρία που εξαγόρασε πρόσφατα τη Μονσάντο), ότι βρήκε καταλόγους με φακελωμένα πρόσωπα, που καταρτίστηκαν από την εταιρία λόμπινγκ Fleishmann Hillard για λογαριασμό της Μονσάντο. Τα φακέλωματα έγιναν σε τουλάχιστον επτά χώρες (Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ολλανδία, Πολωνία, Ισπανία και Βρετανία) και αφορούν τις απόψεις των παραπάνω ατόμων σχετικά με τα μεταλλαγμένα της εταιρίας. Στις αρχές του μήνα, το τηλεοπτικό κανάλι France-2 και η εφημερίδα Le Monde είχαν αποκαλύψει τα φακελώματα στη Γαλλία, προκαλώντας σάλο. Τώρα, αποκαλύπτεται ότι τα φακελώματα ήταν ακόμα πιο πλατιά.

Η Μονσάντο (η οποία ήταν αμερικάνικη, αλλά όπως αναφέραμε παραπάνω εξαγοράστηκε πέρσι από την γερμανική Bayer) πλασάρει γενετικά τροποποιημένα προϊόντα (τα γνωστά μεταλλαγμένα), τα οποία προκαλούν καρκίνους. Τον περσινό Αύγουστο, δικαστήριο της Καλιφόρνια εξέδωσε μία ιστορική απόφαση, καταδικάζοντας τη Μονσάντο σε πρόστιμο 289 εκατομμυρίων δολαρίων, ως υπεύθυνη για τον καρκίνο που προκλήθηκε σε έναν άντρα. Μετά

την απόφαση, η Bayer υπέστη 30% μείωση των τιμών των μετοχών της και τώρα βρίσκεται αντιμέτωπη με 9.000 μηνύσεις στη χώρα.

Βλέπετε, η Μονσάντο ήταν μέχρι τώρα ανέγγιχτη, αφού απολάμβανε τη στήριξη των κρατικών οργάνων (με τρόπους παρόμοιους με αυτούς που αναφέρουμε σε διπλανές στήλες για την αμερικάνικη χημική βιομηχανία), πράγμα που φάνηκε ακόμα και τώρα, με την απαγόρευση της συ-

ζήτησης περί διαπλοκής της Μονσάντο με τις αμερικάνικες κυβερνητικές Αρχές και αμερικανούς επιστήμονες, σε δίκη που ξεκίνησε πριν από μερικούς μήνες για το ζιζανιοκτόνο Roundup. Η δίκη ήταν η πρώτη που γίνεται σε ομοσπονδιακό επίπεδο και ο δικαστής αποδέχτηκε το αίτημα των συνηγόρων υπεράσπισης της Μονσάντο να απαγορευτεί στους δικηγόρους του ασθενούς με καρκίνο, που κατηγορεί ως υπεύθυνη την εταιρία, κάθε αναφορά σ' αυτή τη διαπλοκή. Ωστόσο, ο ασθενής κέρδισε την υπόθεση, παίρνοντας αποζημίωση ύψους 80 εκατομμυρίων δολαρίων. Ενα ζευγάρι με καρκίνο κέρδισε επίσης μία άλλη δίκη στην Καλιφόρνια, με το πρόστιμο να φτάνει τα δύο δισεκατομμύρια δολάρια, επίσης ως αποτέλεσμα του ζιζανιοκτόνου Roundup (βλ. <https://www.theguardian.com/business/2019/may/13/monsanto-cancer-trial-bayer-roundup-couple!>)

στο ψαχνό

ΑΠΟΧΗ, ως υπόσχεση συμμετοχής

Όλοι οι δημοσκόποι, συζητώντας off the record με αστούς πολιτικούς και δημοσιογράφους, προεξοφλούν ότι στις αυριανές εκλογές θα παρατηρηθεί το φαινόμενο της μαζικής αποχής από τις ευρωκάλπες και, αντίθετα, της «συνήθους» αποχής από τις κάλπες για δημοτικές και περιφερειακές αρχές.

Σ' αυτή την περίπτωση, λένε οι δημοσκόποι, το αστικό πολιτικό σύστημα θα βρεθεί σε αμηχανία, καθώς δε θα μπορεί να επικαλεστεί διάφορες ερμηνείες που θα συσκοτίζουν τον πολιτικό χαρακτήρα του φαινομένου. Η μαζική αποχή από τις ευρωκάλπες, σε μια αναμέτρηση η οποία δε γίνεται για το «τι Ευρώπη θέλουμε», αλλά τα ίδια τα κόμματα εξουσίας της έχουν δώσει το χαρακτήρα πρόβας τζενεράλε για τις βουλευτικές εκλογές, σημαίνει συλλήβδην αποδοκιμασία του αστικού συστήματος και κοινωνική απονομιμοποίησή του.

Ο περιορισμός της αποχής ήταν ένας από τους λόγους για τους οποίους έστησαν πολλές κάλπες ταυτόχρονα. Με τους δεκάδες χιλιάδες υποψήφιους σε δήμους και δημοτικά διαμερίσματα, κάποιοι θα πάνε στην κάλη για να σταυρώσουν συγγενείς και φίλους, οπότε μπορεί να «στραβωθούν» και να ρίξουν το μαγικό χαρτάκι και στην Ευρωκάλη.

Η περί τη χρησιμότητα της αποχής συζήτηση έχει κουράσει (και πάλι). Οποιο ιδεολόγημα και να σκαρφιστούν οι ποικιλόχρωμοι εραστές του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, ποτέ δε θα μπορέσουν να απαντήσουν στα κρίσιμα ερωτήματα: Πρόκειται μήπως ν' αλλάξει κάτι σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής, μετά το όποιο εκλογικό αποτέλεσμα; Γιατί η ψήφος σε όσους δηλώνουν αγωνιστικοί και ριζοσπαστικοί θα βοηθήσει στην ανάπτυξη των λαϊκών αγώνων; Οι λαϊκοί αγώνες δεν μπορούν ν' αναπτυχθούν χωρίς την ψήφο; Γιατί είναι «απολιτική» η αποχή, ενώ (υποτίθεται πως) είναι πολιτική η ψήφος που δεν πρόκειται ν' αλλάξει τίποτα, αλλά αντίθετα θα νομιμοποιήσει την προδιαγεγραμμένη πολιτική;

Θα το ξαναπούμε, λοιπόν.

Καλούμε σε αποχή σε ένδειξη μαζικής αποδοκιμασίας του αστικού πολιτικού συστήματος εξουσίας.

Καλούμε σε αποχή για να σηματοδοτήσουμε τη ρήξη με όλες τις εκφάνσεις της αστικής εξουσίας.

Καλούμε σε αποχή για να δηλώσουμε την εκ μέρους μας απονομιμοποίηση της ασκούμενης πολιτικής και των φορέων που την υπηρετούν από θέσεις κυβέρνησης ή αντιπολίτευσης.

Καλούμε σε αποχή για να σταλεί το πιο ηχηρό μήνυμα (και) σ' αυτές τις εκλογές.

Καλούμε σε αποχή για να εκφράσουμε την απόφασή μας να αγωνιστούμε για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, για να μπορεί να διεκδικήσει όσα του άρπαξαν τα τελευταία χρόνια, για να μπορεί να υψώσει αποτελεσματική αντίσταση στην αρπακτικότητα του κεφαλαίου και στην αναλγησία των πολιτικών του υπηρετών, για να ξαναβάλει -επιτέλους- στον ορίζοντά του το αίτημα της απελευθέρωσης της κοινωνίας από την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Το κάλεσμά μας δεν αφορά μόνο τις ευρωκάλπες, αλλά όλες τις κάλπες, γιατί όλες οι αυριανές εκλογές αφορούν επιλογή διαχειριστών του καπιταλισμού σε διάφορα επίπεδα. Η αποχή γίνεται ενεργή πολιτική πράξη μόνο όταν εντάσσεται στην προοπτική που σε συντομία περιγράψαμε παραπάνω.

ΜΑΥΡΟΓΙΑΛΟΥΡΟΙ. Αφού εγκαινίασαν (ο ίδιος ο Τσίπρας) έναν ημιτελή σταθμό του Μετρό της Θεσσαλονίκης, ζωγραφίζοντας σε μουσαμάδες (ντεκόρ για την τηλεοπτική κάλυψη) ό,τι έλειπε, αποφάσισαν να εγκαινιάσουν και συρμό, για να προσφέρουν την ευκαιρία στη Νοτοπούλου να ενισχύσει την προεκλογική της καμπάνια, η οποία φαίνεται πως δεν πάει καθόλου καλά. Φόρεσαν εργοταξιακά γιλέκα, πήραν στα χέρια εργοταξιακά κράνη και έκαναν βόλτα με... ακίνητο συρμό. Ακίνητο, βέβαια, γιατί δεν υπάρχουν ράγες για να κινηθεί ο συρμός. Το πιθανότερο είναι ότι δε χρειαζόταν καν να μεταφερθούν από τώρα τα συγκεκριμένα βαγόνια στο αμαξοστάσιο, για τον απλούστατο λόγο ότι το Μετρό της Θεσσαλονίκης δεν πρόκειται να λειτουργήσει πριν από το 2024. Η λογική (και η επιστήμη) λέει ότι πρώτα φτιάχνεις τις σήραγγες, στρώνεις τις σιδηροτροχιές, φτιάχνεις όλα τα ηλεκτρομηχανολογικά έργα και μετά φέρνεις τους συρμούς και αρχίζεις τις δοκιμαστικές διαδρομές για να διαπιστώσεις ότι όλα πάνε καλά. Οι σύγχρονοι μαυρογιαλούροι, όμως, όπως ακριβώς εγκαινίαζαν την Ιόνια Οδό και το τμήμα Κόρινθος-Πάτρα της ΠΑΘΕ με το χιλιόμετρο, έτσι εγκαινιάζουν σε δόσεις και το Μετρό της Θεσσαλονίκης μια πενταετία πριν τεθεί σε λειτουργία.

KONTRES

Ομολογία

«Ο κ. Μητσοτάκης πλήρωσε, αναίτιως και αδικώς, αλλά έτσι συμβαίνει στην πολιτική, την ειλικρίνειά του στο θέμα της επταήμερης λειτουργίας κάποιων επιχειρήσεων». Ο Μπάμπης Παπαδημητρίου, φανατικός οπαδός της ΝΔ και προσωπικά του Μητσοτάκη (φημολογείται και υποψηφιότητά του με τα γαλάζια ψηφοδέλτια στις επόμενες εθνικές εκλογές), δεν επικαλείται τις δικαιολογίες του μηχανισμού της ΝΔ, περί διαστρέβλωσης των δόσων είπε ο Μητσοτάκης για την επταήμερη εργασία. Ο Μητσοτάκης πλήρωσε την ειλικρίνειά του, λέει. Κατηγορεί, μάλιστα, όσους την έπεσαν στον Μητσοτάκη, ότι είναι κρατιστές και γι' αυτό «έβγαλαν οργισμένες κραυγές, ενώ καταλάβαιναν ότι είναι πολύ καλύτερο να υπάρχει δουλειά 365 ημέρες τον χρόνο, όπου είναι δυνατόν!»

Αηδία

Ξεπέρασε κάθε προηγούμενο προεκλογικής διαφήμισης το σχεδόν τετράλεπτο βίντεο με πρωταγωνίστρια τη Δούρου, με δακρυσμένα μάτια και κάποιον λυγμό να της ξεφεύγει που και που, για την αδικία που υπέστη από τους... τοξικούς αντιπάλους της. Και να οι αναφορές στο Θεό που... στέλνει τις πυρκαγιές και οι διαβεβαιώσεις ότι ΑΥΤΗ μπορεί να λύσει το θέμα της «επικοινωνίας», ώστε να ενημερώνονται αμέσως οι κάτοικοι ότι ξέσπασε πυρκαγιά και να πηγαίνουν σε ασφαλή μέρη!

Από μια άποψη, μπορεί να είναι και το κύνειο άσμα της. Γιατί εύλογα σκέφτεται ο καθένας: αφού έχεις τη λύση για το θέμα της έγκαιρης επικοινωνίας, γιατί δεν την εφαρμόσες το καλοκαίρι του 2018, όταν εκατό άνθρωποι κήκσαν σαν τα ποντίκια

ή πνίγηκαν στη θάλασσα; Δεν ξέρουμε πόσους μπορεί να πείσουν τα δάκρυα και ο λυγμικός τόνος. Οι περισσότεροι, επειδή θυμούνται την εικόνα της Δούρου και μετά τη φονική πλημμύρα στη Μάνδρα και μετά τη φονική πυρκαγιά στο Μάτι, μάλλον θα αγανακτήσουν από αυτή την αισχρή προσπάθεια κοροϊδίας.

Πάγο στον Κούλη

Πάγο στον Μητσοτάκη έβαλε η Ενωση Εισαγγελέων Ελλάδας, στηρίζοντας την αναίρεση που άσκησε η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου για την υπόθεση του Δημήτρη Κουφοντίνα. Η ΕΕΕ ανακοίνωσε ότι «μετά την κριτική που ασκήθηκε για την ασκηθείσα από την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αναίρεση κατά βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Βόλου που απέρριψε αίτημα κρατουμένου για χορήγηση τακτικής άδειας από το κατ'ελάχιστον κράτησής του, δηλώνει προς κάθε κατεύθυνση ότι η Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ενήργησε στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, στο οποίο περιλαμβάνεται και η άσκηση αναίρεσης κατά βουλεύματος και δικαστικών αποφάσεων». Συνεπώς, «κάθε δήλωση από πολιτικά πρόσωπα που επιχειρεί να αποδώσει σκοπιμότητα στη συγκεκριμένη ενέργεια της Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου είναι τουλάχιστον ατυχής και βλάπτει το κύρος της Δικαιοσύνης».

Τα πολιτικά πρόσωπα που έκαναν δηλώσεις ενάντια στην αναίρεση από τη Δημητρίου ήταν ο Κούλης και η παρέα του. Ενάντια σ' αυτούς στράφηκε η ΕΕΕ, η οποία δεν μπορεί να κατηγορηθεί ούτε για φιλική προδιάθεση προς τον ΣΥΡΙΖΑ (το αντίθετο), ούτε για εχθρική προδιάθεση προς τη ΝΔ, ούτε

για διάθεση υπεράσπισης της Δημητρίου προσωπικά (άλλωστε, η Δημητρίου στα τέλη του Ιούνη συνταξιοδοτείται υποχρεωτικά). Η ΕΕΕ παρενέβη υπέρ της Δημητρίου πρώτο για συντεχνιακούς λόγους

Ολίγη από Μανόλο

Είπαμε κι εμείς, θα γίνουν εκλογές χωρίς Πετσίτη; Τα «Νέα» της περασμένης Τρίτης δημοσίευαν αποκλειστική αναφορά στενού συνεργάτη του πρώην διευθύνοντος συμβούλου της ΔΕΠΑ Θόδωρου Κιτσάκου, σύμφωνα με την οποία ο περιβόητος Μανόλο επισκέφτηκε τον Κιτσάκο και έγινε δεκτός απ' αυτόν ενόσω ήταν ακόμα άνθρωπος του Μαξίμου, ενώ μετά, ως ιδιώτης, δεν έγινε δεκτός από τον Κιτσάκο.

Μόλις ανέλαβε ο Κιτσάκος, λέει, ο Μανόλο τον επισκέφτηκε... εθιμοτυπικά «και του ανέλυσε τις σχέσεις του με το Μαξίμου». Μετά τον επισκέφτηκε και «μετέφερε τη δυσφορία συνεργατών του Πρωθυπουργού (σ.σ. όχι το όνομα του Παππά δεν αναφέρεται) για θέματα χρηματοδοτήσεων ΜΜΕ από τη ΔΕΠΑ για καταχώριση διαφήμισης». Τον ξαναεπισκέφτηκε για να του μεταφέρει «πιεστικά αιτήματα από το Μαξίμου για διορισμούς ημετέρων, χωρίς όμως να γίνει δεκτό κάτι τέτοιο» (βράχος ηθικής ο Κιτσάκος!). Όταν αργότερα ο Κιτσάκος συνάντησε κυβερνητικά στελέχη, του έθεσαν το ίδιο θέμα διορισμών και γνώριζαν ότι είχε προηγηθεί η επίσκεψη Πετσίτη.

Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι το ρεπορτάζ των «Νέων» υπογράφει αστυνομικός συντάκτης, ο γνωστός Λαμπρόπουλος! Λέτε;

και δεύτερο (και κυριότερο) για λόγους που έχουν να κάνουν με τη σταθερότητα του συστήματος. Κάποιος έπρεπε να παρέμβει για να μη χρεωθεί το ελληνικό αστικό σύστημα τον πρώτο στην Ιστορία του νεκρό απεργό πείνας. Αναγκάστηκε να το κάνει η Δημητρίου, γι' αυτό και το συνδικάτο των εισαγγελέων απαιτεί από τον Μητσοτάκη να μην προσπαθεί να βγάλει υπεραξία καταγγέλλοντας το δικαστικό μηχανισμό, ο οποίος για μια ακόμα φορά φέρθηκε με συστημική υπευθυνότητα.

Δικός του, όχι δικός τους...

Στην ομιλία της Φώφης στον Πειραιά παρευρέθηκε και ο Μώραλης. Όχι και ο Μαρινάκης. Ο Μώραλης προέρχεται από πασοκική οικογένεια (ο πατέρας του ήταν για χρόνια στο πολιτικό γραφείο του ΠΑΣΟΚ και μέλος κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ). Επίσημα τον στηρίζει το ΚΙΝΑΛ. Κι είναι σίγουρο ότι η Φώφη και η παρέα της θα πανηγυρίσουν για την επανεκλογή του. Μόνο που ο Μώραλης δεν ανήκει στον ΚΙΝΑΛ, ανήκει στον Μαρινάκη. Δικός του είναι, όχι δικός τους.

Και λεμόνια θα σας φτιάξουμε...

Πώς έλεγε το παλιό ανέκδοτο; Και ποτάμια θα σας φέρουμε. Ετσι και η δημοτική αρχή του Βύρωνα, έσκασε εννιά χιλιάρικά σε ιδιωτική εταιρία που άρχισε ναμπολιάζει νερατζιές για να τις κάνει λεμονιές. Βέβαια, σε κάτι άλλους δήμους που πήγαν να κάνουν το ίδιο, τα περισσότερα δέντρα ξεράθηκαν και οι δρόμοι έμειναν εντελώς χωρίς πράσινο, όμως αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει να τάξει στους δημότες (προεκλογικά, φυσικά), ότι δε θα χρειαστεί να ξαναγοράσουν λεμόνια.

Κυνικά και ξετσιπίωτα

Το ΑΠΘ εξέδωσε δελτίο Τύπου για να μας ενημερώσει ότι μια φοιτητική ομάδα βραβεύτηκε σε διαγωνισμό που οργάνωσε το γαλλικό μονοπώλιο L'Oréal, παρουσιάζοντας ως «πυρήνα της επιχειρηματικής της ιδέας» τη φράση «Η καινοτομία και η τεχνολογία στην υπηρεσία της υγείας του δέρματος», που **«ενσωματώνει την ψηφιακή τεχνολογία στη φροντίδα του δέρματος σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς»**.

Η έμφαση υπάρχει στο ίδιο το δελτίο Τύπου του ΑΠΘ. Ετσι, κυνικά και ξετσιπίωτα. Η φροντίδα του δέρματος σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς, όχι σύμφωνα με τις απαιτήσεις της διασφάλισης της υγείας! Οι μοντέρνοι καπιταλιστές δε χρησιμοποιούν τέτοια γλώσσα. Φροντίζουν να καλύπτουν το στόχο τους (που είναι **μόνο** η μέγιστη κερδοφορία) πίσω από οικουμενικές και ανθρωποκεντρικές αναφορές. Οι κολαούζοι τους στα πανεπιστήμια, όμως, τα έχουν ξεπεράσει αυτά. Η αγορά -και μόνο η αγορά- είναι ο θεός τους, ο οδοδείκτης, η πυξίδα τους.

Ο βρεγμένος δε φοβάται τη βροχή

Μόλις ο Αρούλης ο Σπηλιωτόπουλος έριξε τη γέφυρα προς την «προοδευτική συμμαχία» του ΣΥΡΙΖΑ, οι άνθρωποι του Μαρινάκη πήραν εντολή ν' αρχίσουν την αποδόμηση του άλλου στενού συνεργάτη του Καραμανλή. Τα λογοπαίγνια με τον Αρη (Βελουχιώτη), τον οποίο μνημόνευσε ο αλητήριος Τσίπρας στη Λαμία έδωσαν και πήραν. Θυμήθηκαν, όμως, και δηλώσεις του Αρούλη, τότε που διεκδικούσε το Δήμο της Αθήνας και απευθυνόταν στο υπερσυντηρητικό κοινό. Δηλώσεις όπως «η Αθήνα δεν χωράει άλλους μετανάστες» ή ότι θα κάνει τοπικό δημοψήφισμα για να ρωτήσει τους δημότες της Αθήνας αν θέλουν το τζαμί στο Βοτανικό. Σιγά, όμως, μην ιδρώσει το αυτί των συριζαίων απ' αυτά. Εδώ «κατάπιαν» ολόκληρο Καμμένο (μπροστά στον οποίο ο Σπηλιωτόπουλος είναι... αρσακειάδα), σε κάτι «δηλωσούλες» θα κωλώσουν; Είναι σίγουρο ότι οι προξενητάδες έχουν ήδη πιάσει δουλειά.

Σιγά μη στάξει η ουρά του γαιδάρου

Η πρόεδρος του ΣτΕ αισθάνθηκε την ανάγκη να αναφερθεί σε «δημοσιεύματα του Τύπου, που αναφέρονται σε πληροφορίες για το αποτέλεσμα της διάσκεψης της Ολομέλειας του ΣτΕ για τα επιδόματα εορτών και αδείας δικαστικών υπαλλήλων», επισημαίνοντας ότι «οι δικαστικές αποφάσεις λαμβάνουν υπόσταση και είναι ανακοινώσιμες μόνο με τη δημοσίευσή τους» και ότι «η δημοσιοποίηση αποτελέσματος με βάση “πληροφορίες”, ανεξαρτήτως των ζητημάτων νομιμότητας, δεν υπηρετεί την πλήρη και αξιόπιστη ενημέρωση και δημιουργεί σύγχυση». Δεν μας είπε, όμως, ποια είναι η σύγχυση. Και βέβαια, δε διέψευσε την ουσία των δημοσιευμάτων, τα οποία έχουν -φυσικά- ως πηγή τους τους ίδιους τους δικαστές του ΣτΕ και είναι ακριβέστατα.

Αυτό γίνεται χρόνια με τις αποφάσεις του ΣτΕ και μάλλον δε θα έβγαζε αυτή την ανακοίνωση η πρόεδρος του ΣτΕ, αν δεν υπήρχε το «αγκάθι», στο οποίο επίσης αναφέρθηκε: «σε μέρος αυτών των δημοσιευμάτων περιέχονται ανακριβείς περιγραφές μυθιστορηματικού χαρακτήρα, που προσβάλλουν το Δικαστήριο και συγκεκριμένους δικαστικούς λειτουργούς». Και αυτές οι πληροφορίες, όμως, για το πώς σχηματίστηκε η πλειοψηφία, από δικαστές του ΣτΕ προέρχονται. Κι είναι ευρύτατα γνωστό πόσο «ανεξάρτητα» παίρνονται (και) εκεί οι αποφάσεις. Φτάνει να θυμηθούμε το πατιρντί με τον νόμο Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες.

Το παιχνίδι των εθνικών κινδύνων και της εθνικής συναίνεσης

Γίνονται εκλογές χωρίς «εξ Ανατολών κίνδυνο»; Είναι το σημείο που μπορεί να ελαχιστοποιήσει (ή και να εξαφανίσει) τη σκληρή προεκλογική αντιπαράθεση ανάμεσα στα αστικά κόμματα, να δημιουργήσει ένα εθνικό μίνιμουμ, έτσι που και η ίδια η εκλογική διαδικασία να παρουσιαστεί ως μια εθνική διαδικασία.

Όταν υπάρχει και «υπερκινητικότητα» στην άλλη πλευρά του Αιγαίου, τα πράγματα γίνονται πιο εύκολα για να περάσει το σύνθημα «όλοι ενωμένοι απέναντι στις ιταμές αξιώσεις και τις προκλήσεις της Αγκυρας». Κυβέρνηση και αντιπολίτευση κάνουν δηλώσεις που κινούνται στο ίδιο μήκος κύματος, οπότε στον ψηφοφόρο (στην ψυχή του οποίου έχουν ενσταλάξει το φόβο) περνάει η κεντρική ιδέα: «μπορεί στα εσωτερικά να βγάζουν τα μάτια τους, όμως στα εθνικά είναι ενωμένοι».

Η κατάσταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις δεν έχει μεταβληθεί το τελευταίο διάστημα. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι την ίδια ώρα που τα αστικά ΜΜΕ στην Ελλάδα σήκωναν τις παντιέρες των εθνικών κινδύνων και έκαναν λόγο για έξαρση επιθετικότητας και τα παρόμοια, στην Αθήνα κατέφθαναν τούρκοι αξιωματικοί, προκειμένου να συζητήσουν με έλληνες

ομολόγους τους την επανεκκίνηση των περιβόητων Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης, όπως είχε συμφωνηθεί κατά την τελευταία επίσκεψη του Τσίπρα στην Αγκυρα. Οι σχετικές συζητήσεις θα κρατούσαν πέντε μέρες (20-25 Μάη).

Όπως αντιλαμβάνεστε, οι υψηλοί κινδυνολογικοί τόνοι δε δένουν και τόσο με μια διαδικασία συζητήσεων, και μάλιστα σε επίπεδο στρατιωτικών εμπειρογνομόνων. Για να αντιληφθείτε το μέγεθος της κινδυνολογίας, θα θυμίσουμε τι γραφόταν επί δυο συνεχείς εβδομάδες για την τουρκική άσκηση «Θαλασσόλυκος», η οποία όμως είναι μια άσκηση που γίνεται κάθε χρόνο στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο και που ολοκληρώθηκε χωρίς να γίνουν τα φοβερά και τρομερά (έγιναν μόνο οι συνήθεις παραβάσεις στον εναέριο χώρο) για τα οποία προειδοποιούσαν οι φυλλάδες και οι γνωστοί «ειδικοί» που περιδιαβαίνουν τα ραδιοκάναλα.

Μόλις τελείωσε ο «Θαλασσόλυκος», βρήκαν νέο πεδίο για κινδυνολογική προπαγάνδα. Η Τουρκία δέσμευσε μια περιοχή στα διεθνή ύδατα στο κέντρο του Αιγαίου, για ασκήσεις με πραγματικά πυρά στις 27-30 Μάη, 17-20 Ιούνη και 24-27 Ιούνη. Ούτε αυτό είναι ασυνήθιστο. Κάθε χρόνο γίνον

ται τέτοιες ασκήσεις και αυτό που παρουσιάζεται ως παρανομία από τουρκικής πλευράς δεν είναι οι ασκήσεις, αλλά η έκδοση της προειδοποίησης προς τους ναυτιλομένους (η ελληνική πλευρά λέει ότι αυτό είναι δική της αρμοδιότητα, η τουρκική πλευρά εκδίδει τις NAVTEX από το σταθμό της Υδρογραφικής της Υπηρεσίας στη Σμύρνη). Άλλοι επικαλούνται τη συμφωνία Παπούλια-Γιλμάζ του 1988 για τα Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης, που προέβλεπε ότι τους μήνες της τουριστικής αιχμής δε θα γίνονται ασκήσεις από καμιά πλευρά στο Αιγαίο. Όμως, τα ΜΟΕ των Παπούλια-Γιλμάζ έχουν μπει από χρόνια στο ράφι και την επανεκκίνησή τους συζητούν αντιπροσωπίες των δύο χωρών. Επομένως, η Τουρκία δε θα θυσιάζει τις «συνήθειές» της όσο διαρκούν αυτές οι διαπραγματεύσεις. Ούτε θ' αρχίσουν οι Τούρκοι τα «μπάμπα-μπούμπα» στο Αιγαίο το δίμηνο Ιούλη-Αυγούστου. Κάνουν κι αυτοί μπίζνες με τον τουρισμό.

Η προσοχή της Τουρκίας εστιάζεται κυρίως στην ΑΟΖ της Κύπρου, έχοντας και τη βοήθεια της Βρετανίας (ριγμένης στο ενεργειακό παιχνίδι), η οποία χαρακτηρίζει την κυπριακή ΑΟΖ «περιοχή αμφισβητούμενης κυριότητας».

Δηλητηριώδης δάμαλος...

Πώς και πώς περιέμεναν ο Κούλης και οι άνθρωποί του μια παρουσία του Καραμανλή σε προεκλογική συγκέντρωση και μια δήλωση. Δεν υπήρχε περίπτωση να μην γίνουν. Δεν είναι βλάκας ο Καραμανλής (ειδικά με τόσα που του σέρνουν οι φυλλάδες του Μαρινάκη, για παρασκηνιακή στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ). Πήγε στο Περιστέρι, λοιπόν, (όχι στη Θεσσαλονίκη που είναι η εκλογική του περιφέρεια) και έκανε μια δήλωση εντελώς ξένη από το κλίμα που έχτισε προεκλογικά το επιτελείο του Μητσοτάκη. Αξίζει να την παραθεσούμε:

«Είμαστε εδώ, όλοι συστρατευμένοι, στο πλευρό του Κυριάκου Μητσοτάκη, στην τελική ευθεία για μια καθαρή νίκη στις Ευρωεκλογές. Μια νίκη που οδηγεί στην πολιτική αλλαγή

που έχει ανάγκη η Ελλάδα. Ο τόπος χρειάζεται πολιτική σταθερότητα και ισχυρή κυβέρνηση. Χρειάζεται επενδύσεις και ανάπτυξη, κοινωνική δικαιοσύνη, φροντίδα για τους μη ευνοημένους. Χρειάζεται σοβαρότητα και υπευθυνότητα στον χειρισμό των εθνικών υποθέσεων, ειδικά σε μια περίοδο αστάθειας και αβεβαιότητας στη γειτονιά μας. Αυτή την προοπτική μόνο η παράταξή μας, η Νέα Δημοκρατία, μπορεί να διασφαλίσει».

Ούτε ίχνος υπαινιγμού κατά του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε λέξη για τις Πρέσπες και ειδική αναφορά στην «κοινωνική δικαιοσύνη» και την «φροντίδα για τους μη ευνοημένους», για να διαχωριστεί από τον νεοφιλελεύθερο λόγο του Μητσοτάκη και των συμβούλων του.

Η νίκη έχει πολλούς πα-

τεράδες. Αν η ΝΔ νικήσει καθαρά, ο Καραμανλής θα διεκδικήσει, μέσω των ανθρώπων του, μερίδιο σ' αυτή. Η ήττα είναι ορφανή. Αν ο Μητσοτάκης χάσει ή κερδίσει με μικρή διαφορά, παρά τις προσδοκίες που καλλιεργούν ο ίδιος και το επιτελείο του, θα μείνει μόνος στην αρένα. Ο Καραμανλής μπορεί να μην κάνει κίνηση, όμως ο Σαμαράς караδοкеί και οι Καραμανλικοί σίγουρα θα αντιδράσουν.

Ο Κούλης έχει ένα μειονέκτημα έναντι του Τσίπρα. Ο Τσίπρας και να χάσει, δε θ' αντιμετωπίσει ιδιαίτερο πρόβλημα. Γκρίνια ναι, αμφισβήτηση όχι, γιατί αυτή τη στιγμή θεωρείται αναντικατάστατος στον ΣΥΡΙΖΑ. Για τον Κούλη ισχύει το αντίθετο. Είναι πολλοί που τον περιμένουν με το ντουφέκι στη γωνία.

Επιτομή του κοινοβουλευτικού κρετινισμού

Αγανακτισμένοι σύντροφοι μάς έστειλαν μια προεκλογική αφίσα της ANTAPSYA, του NAP και της νεολαίας του, την οποία αλίευσαν στο Διαδίκτυο, με την παράκληση «γράψτε κάτι, γιατί ξεπέρασαν κάθε όριο».

Το πρώτο που προσέξαμε είναι ότι η αφίσα ασχολείται μ' αυτούς που η ANTAPSYA θεωρεί «στενούς» εκλογικούς αντιπάλους, τον Περισσό και τη ΛΑΕ. Ο Λαφαζάνης από τη γνωστή εμφάνισή του σε φασιστοκάναλο και ο Κουτσούμπας ποζάροντας με παπάδες οδηγούν στο σύνθημα «Δεν μας αξίζει η Αριστερά του νόμου και της τάξης». Ο ΣΥΡΙΖΑ απουσιάζει εντελώς! Προφανώς, θεωρείται εκτός Αριστεράς ή, για να είμαστε ακριβέστεροι, δε θεωρείται εκλογικό συγκοινωνούν δοχείο με την ANTAPSYA, όπως θεωρούνται Περισσός και ΛΑΕ.

Η πρόκληση, όμως, είναι παρακάτω. Η γνωστή φωτογραφία του Μελετζή με την πολυβολήτρια του ΕΛΑΣ Τίτικα Παναγιωτίδου (γνωστή ως «Θύελλα») και το σύνθημα «Αντάρτικη στάση και ψήφος παντού!» Φωτογραφία από στιγμιότυπο ένοπλου αγώνα και αίτημα για ψήφο! Δεν είναι ότι έχουν χάσει την αίσθηση του γελοίου. Πολιτικό είναι το ζήτημα. Βάζουν τη συμμετοχή στις εκλογές στην ίδια μοίρα με τον ένοπλο επαναστατικό αγώνα, παρουσιάζοντάς μας (μάλλον χωρίς να το αντιλαμβάνονται) την επιτομή του κοινοβουλευτικού κρετινισμού.

Μια εικαστική σύνθεση λειτουργεί σ' αυτή την περίπτωση όσο χίλιες αναμνήσεις. Όλα τα βροντερά λόγια προσκρούουν πάνω στην εικαστική σύνθεση, θρυμματίζονται και τα θραύσματά τους επιστρέφουν ως κάλπ(η)κα σαλπίσματα. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι στις διάφορες εκλογικές διαδικασίες ο συγκεκριμένος χώρος επιδεικνύει το μέγιστο της δραστηριότητάς του. Και ενίοτε σέρνεται πίσω από την αστική πολιτική, όπως συνέβη με την... κριτική στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ το 2015, με αποκρύφωμα τους χορούς στην Πλατεία Συντάγματος τη νύχτα του στημένου δημοψηφίσματος.

Επέδειξαν τότε το μέγιστο της πολιτικής αφέλειας, αποτέλεσμα της γενικότερης προσχώρησής τους στην αντίληψη του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, στη ρεφορμιστική αντίληψη των... ρήξεων που μπορεί να προωθηθούν και με κοινοβουλευτικά μέσα. Μια παραλλαγή του ρεφορμισμού της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας στις αρχές του 20ού αιώνα, που ξέρουμε πού την οδήγησε.

Μετά την αναιρετική απόφαση του Αρείου Πάγου, ανέστειλε την απεργία πείνας ο Δ. Κουφοντίνας

Νίκη του απεργού πείνας και της αλληλεγγύης

Νωρίς το βράδυ της περασμένης Πέμπτης, ο Δημήτρης Κουφοντίνας διεμήνυσε από τη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του Κρατικού Νοσοκομείου του Βόλου, ότι αναστέλλει την απεργία πείνας, που ξεκίνησε στις 2 του Μάη (συμπληρώσε 21 μέρες), εκτιμώντας ότι το βούλευμα του ΣΤ΄ Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για την κατοχύρωση του δικαιώματος στην άδεια για όλους τους κρατούμενους. Δεν παρέλειψε να διαβιβάσει τις ευχαριστίες του σε όλους όσους στάθηκαν αλληλέγγυοι, στους γιατρούς και στο προσωπικό του νοσοκομείου Βόλου και σε κάθε προσδευτικό άνθρωπο που αναγνώρισε το δίκαιο αυτού του αγώνα.

Λόγω της σκληρής απεργίας πείνας, που τον οδήγησε στα πρόθυρα της πολυοργανικής ανεπάρκειας, ο Δ. Κουφοντίνας θα χρειαστεί να νοσηλευτεί ακόμα στη ΜΕΘ και μετά σε θάλαμο του νοσοκομείου, προκειμένου να δεχτεί αρχικά αγωγή αποκατάστασης και σταδιακής επανόδου σε κανονική όστιση και στα συνέχεια να αποκατασταθεί η συντόνιση της κίνησης και βάδισης.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι πρόκειται για νίκη του απεργού πείνας πολιτικού κρατούμενου και του κινήματος αλληλεγγύης, που στάθηκε αποφασιστικά δίπλα του για άλλη μια φορά. Επ' αυτού, δεν αφήνει την παραμικρή αμφιβολία το περιεχόμενο του 38ο έλλοιου βουλεύματος του Συμβουλίου του ΣΤ΄ Τμήματος του Αρείου Πάγου. Πρέπει, επίσης, να σημειώσουμε και ένα άλλο γεγονός. Η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ξένη Δημητρίου, που άσκησε την ανάρρηση κατά του βουλεύματος του Βόλου, είναι η ίδια που είχε ασκήσει πειθαρχικές δίωξεις κατά των δύο εισαγγελέων που είχαν εγκρίνει τις δύο πρώτες άδειες που πήρε ο Δ. Κουφοντίνας, όταν ήταν κρατούμενος στον Κορυδαλλό.

Το βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου, που παρατίθεται ολόκληρο στην αρεοπαιγνική απόφαση, είναι ένα ανατριχιαστικό κείμενο, που παραπέμπει στην εποχή του μετεμφυλοπολεμικού μοναρχοφασισμού και της χούντας. Αυτό το βούλευμα έχει δύο σκέλη. Πρώτο, ισχυρίζεται ότι οι καταδικασμένοι σε περισσότερες από μία ποινές ισοβίου δε δικαιούνται κανονική άδεια. Δεύτερο, ισχυρίζεται ότι ο Δ. Κουφοντίνας δεν πληροί ούτε τις ουσιαστικές προϋποθέσεις. Και είναι αυτό το σημείο που προκαλεί κυρίως την ανατριχίλα, όχι μόνο επειδή ζητά από τον Κουφοντίνα δήλωση μετανόησης, ούτε επειδή επικαλείται ψευδή πραγματικά περιστατικά (π.χ. ότι ο Κουφοντίνας επέβαλε βόλτε στην Αθήνα και επέτρεψε να φωτογραφιστεί να να δημοσιευτούν οι φωτογραφίες του, ενώ είναι γνωστό ότι τραβήχτηκε μόνο μία φωτογραφία, από άγνωστο που χρησιμοποίησε το κινητό του, η οποία και πουλήθηκε στα γνωστά Μέσα της τρομοκρατίας), αλλά και επειδή χαρακτηρίζει συλλήδην τον χώρο της αλληλεγγύης ως παράνομο (!) και φορτώνει την ευθύνη για τη δράση αυτού του χώρου στον Δ. Κουφοντίνα, εφαρμόζοντας με συνέπεια τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, με τρόπο που θα τον ζήλευε ακόμα και ο Χίτλερ.

Τυπικά και ουσιαστικά

Οι τρεις δικαστές του ΣΤ΄ Τμήματος του Αρείου Πάγου που συγκρότησαν το Συμβούλιο (πρόεδρος η αντιπρόεδρος του ΑΠ Δ. Κοκοτίνη, εισηγήτρια η αρεοπαγίτης Ε. Καλογεράτου-Ευαγγέλου και τρίτο μέλος η αρεοπαγίτης Σ. Μιχαέλου) δε δυσκολεύτηκαν καθόλου να αναρρέσουν αυτό το προκλητικό βούλευμα. Το σκεπτικό τους είναι λακωνικό (σε αντίθεση με την αφόρητη φλυαρία του βουλεύματος του Βόλου) και αναφέρεται και στις τυπικές και στις ουσιαστικές προϋποθέσεις. Το βούλευμα του Βόλου εγκαλείται για **εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης** και για **έλλειψη ειδικής αιτιολογίας**.

Σε ό,τι αφορά το σκέλος των τυπικών προϋποθέσεων για τυπική άδεια, ο Αρειος Πάγος -σε αντίθεση με το Συμβούλιο του Βόλου- κρίνει ότι και όσοι έχουν καταδικαστεί σε περισσότερες από μία φορές ισόβια έχουν δικαίωμα στην κανονική άδεια, βάζοντας τέρμα σ' αυτή την αυθαίρεσία (η οποία αφορά και άλλους κρατούμενους, πολιτικούς και πολιτικούς, ανεξάρτητα αν επιστρατεύθηκε από το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου για να κόψει την κανονική άδεια του Δ. Κουφοντίνα). Γράφει συγκεκριμένα το αρεοπαιγνικό βούλευμα:

«Η θέση αυτή του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Βόλου (α.σ. ότι οι πολυπόστιτες δεν έχουν δικαίωμα κανονικής άδειας), η οποία φαίνεται να εδράζεται στη γραμματική διατύπωση του άρθρου 55 παρ. 1 του Σωφρονιστικού Κώδικα, είναι εσφαλμένη σύμφωνα και με τα όσα αρχικώς εξετέθησαν στις αρχικές σκέψεις της παρούσης αποφάσεως, καθώς πρέπει να σημειωθεί ότι ο νομοθέτης, στο αφηρημένο επίπεδο της κατ'εξουσιοδότησης διάταξης νόμου, χρησιμοποίησε πάντοτε τον ενικό αριθμό, χωρίς αυτό να υποδηλώνει ότι η εφαρμογή του εξαντλείται στην άπασε πραγμάτωση του σχετικού κανόνος».

Στη συνέχεια, ο Αρειος Πάγος ψέγει το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου, διότι, για μεν ερμηνεύσε εσφαλμένα τις διατάξεις του νόμου 2776/1999, όμως δε σταμάτησε σ' αυτό το σημείο, ως όφειλε. Τονίζει χαρακτηριστικά: «Θα έπρεπε (α.σ. το Συμβούλιο του Βόλου), απ' ότου δέχθηκε πως, κατά την νομική του άποψη, δεν συνέτρεχε η πλήρωση της τυπικής προϋποθέσεως για χορήγηση τακτικής άδειας, να δέχεται την προσφυγή του εισαγγελέως και να απορρίψει τύπος την

από 30.4.2019 αίτηση του ως άνω κρατούμενου, και, αφού δεν συνέτρεχε, κατά την άποψή του, η τυπική προϋπόθεση, να μην προχωρήσει στην εξέταση των ουσιαστικών προϋποθέσεων της χορήγησης τακτικής άδειας».

Όμως, ο Αρειος Πάγος δε μένει μόνο στο τυπικό νομικό σκέλος. Περνάει και στο σκέλος των ουσιαστικών προϋποθέσεων, το οποίο είναι το πιο σημαντικό τμήμα του αρεοπαιγνικού βουλεύματος, διότι δημιουργεί νομολογία, η οποία εφαρμόζεται για **εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης** και για **έλλειψη ειδικής αιτιολογίας** και είναι ανατριχιαστικό.

Είναι σημαντικές δύο από τις αντιφάσεις του βουλεύματος του Βόλου, που σημειώνει.

♦ **Η πρώτη αντίφαση:** «Το συμβούλιο (α.σ. του Βόλου) προχώρησε στην εξέταση των ουσιαστικών προϋποθέσεων και δέχθηκε ότι δεν συνέτρεχαν ούτε αυτές, στριζόμενο κυρίως στο ότι ο κρατούμενος δήλωσε ενώπιόν του απολογεί, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «Να πιάσωμε το κόκκινο νήμα της αντίστασης (...) αμφισβήτησα ένοπλα το κρατικό μονοπώλιο (της βίας), γι' αυτό καταδικάστηκα...». Το συμβούλιο εν προκειμένω δέχεται, αφενός μεν ότι στην έννοια του σωφρονισμού δεν περιλαμβάνεται η καθιόνση δήποτε τρόπο ιδεολογική μεταστροφή του κατόδικου, στη συνέχεια όμως, αντιφατικά δέχεται ότι ο κρατούμενος δεν είναι πρόθυμος να αλλάξει στάση ζωής και να μεταμεληθεί αλλά εμμένει στην άποψη του περί ένοπλης ανατροπής του κρατικού μονοπωλίου της βίας και άρα καθιστά εναργές ότι, ευκαιρίας δοθείσης, δεν αποκλείεται να τελείσει και νέες αξιόποινες πράξεις ιδιαίτερης απαξίας».

Εκείνο που λέει ο Αρειος Πάγος είναι πως δεν μπορεί να τίθεται ως προϋπόθεση για τη χορήγηση άδειας η ιδεολογική μεταστροφή του κρατούμενου, δηλαδή η απαίτηση απ' αυτόν να κάνει δήλωση μετανόησης (για να το πούμε απλά).

♦ **Η δεύτερη αντίφαση:** «Το προβαλλόμενο βούλευμα δέχεται ότι ο κρατούμενος δεν έχει τιμωρηθεί πειθαρχικά κατά τη διάρκεια της κράτησής του, έχει δείξει καλή διαγωγή, έχει λάβει έξι τακτικές άδειες, των οποίων έκανε καλή χρήση, αλλά δεν περιλαμβάνει περιστατικά κακής χρήσης κατά τη διάρκεια των αδει-

ών αυτών, περιοριζόμενο στην παραδοχή ότι "κατά τη διάρκεια της προηγούμενης άδειάς του έκανε αμέριμνος περίπατο στο κέντρο της Αθήνας και μάλιστα επέτρεψε να ληφθούν και να δημοσιευθούν φωτογραφίες του, σε σημεία πλησίον εκείνων που δολοφονήθηκαν συγκεκριμένα θύματα του, συμπεριφορά όλως προκλητική, που καταδεικνύει έμπρακτα πέραν πάσης αμφιβολίας την έλλειψη σεβασμού στην μνήμη των θυμάτων»».

Με απλά λόγια, ο Αρειος Πάγος λέει στο Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου, ότι δεν μπορείς από τη μια να λες ότι ο Κουφοντίνας πήρε έξι άδειες και έκανε καλή χρήση τους (άρα, ούτε ύποπτος φυγής και ούτε υπαρκτός, ούτε ύποπτος μπορεί να χαρακτηριστεί, ούτε ύποπτος για τη διάπραξη νέων «αδικημάτων») και την ίδια στιγμή να του κόβεις την άδεια επειδή έκανε βόλτες στην Αθήνα (όπως είχε κάθε δικαίωμα ως αδειούχος κρατούμενος).

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι -σύμφωνα με το βούλευμα του Αρείου Πάγου- η απόρριψη του εισαγγελικού βέτο και η **χορήγηση στον Δημήτρη Κουφοντίνα της άδειας που δικαιούται είναι ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ για τη νέα σύνθεση του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου**, η οποία ακόμα δεν ξέρουμε πότε θα συνεδρίσει.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι πρόκειται για νίκη του απεργού πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα και του κινήματος αλληλεγγύης, ιδιαίτερα αν αναλογιστούμε όσα προηγήθηκαν και όσα εισώθηκαν από τους εκπροσώπους του μαύρου μετώπου (Μητσοτακαίκο και ΜΜΕ της τρομοκρατίας) στη διάρκεια της απεργίας πείνας.

Βασανιστήριο

Κάθε λογικός άνθρωπος αναρωτιέται: αφού υπήρχε τόσο ισχυρή νομική επιμετολογία ενάντια στην αυθαίρεσία του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου, γιατί άρσαν τον Δ. Κουφοντίνα να φτάσει στα πρόθυρα του θανάτου και δεν έλυσαν το θέμα ναρπότερα; Η απάντηση είναι απλή: πολιτική ήταν η απόφαση να κόψουν την άδεια στον Δ. Κουφοντίνα και με πολιτικό τρόπο διαχειρίστηκαν τα δεδομένα που δημιουργήσε η απεργία πείνας του κομμουνιστή πολιτικού κρατούμενου. Αν αντιμετωπίζαν το ζήτημα αφενός μεν ότι στην έννοια του σωφρονισμού δεν περιλαμβάνεται η καθιόνση δήποτε τρόπο ιδεολογική μεταστροφή του κατόδικου, στη συνέχεια όμως, αντιφατικά δέχεται ότι ο κρατούμενος δεν είναι πρόθυμος να αλλάξει στάση ζωής και να μεταμεληθεί αλλά εμμένει στην άποψη του περί ένοπλης ανατροπής του κρατικού μονοπωλίου της βίας και άρα καθιστά εναργές ότι, ευκαιρίας δοθείσης, δεν αποκλείεται να τελείσει και νέες αξιόποινες πράξεις ιδιαίτερης απαξίας».

Από τη μέρα που το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου έκανε δεκτό το εισαγγελικό βέτο και έκοψε την άδεια του Δημήτρη Κουφοντίνα, ο οποίος βρισκόταν ήδη σε απεργία πείνας, ένα βρόμικο παιχνίδι άρχισε να παίζεται ανάμεσα στην κυβέρνηση της ΑΔΕΔΥ και στα ανώτατα κλιμάκια της αστικής Δικαιοσύνης, που είχε ως μοναδικό αποτέλεσμα να οδηγήσει τον απεργό πείνας στην Εντατική του Κρατικού Νοσοκομείου του Βόλου, καθώς οι γιατροί ανησυχούσαν πλέον για την ίδια του τη ζωή.

Στις 10 του Μάη, το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου δημοσιοποίησε την απόφασή του με την οποία απέρριψε το αίτημα του Δ. Κουφοντίνα για τη χορήγηση κανονικής άδειας. Δύο λύσεις υπήρχαν. Ή η κυβέρνηση (το υπουργείο Δικαιοσύνης) θα προχωρούσε στην κατήγηση της διάταξης Δένδια που θέσπισε το εισαγγελικό βέτο στις άδειες των κρατούμενων ή η απόφαση θα ανα-

ρουνταν από τον Αρειο Πάγο. Οι πάντες (κυβέρνηση και δικαστική εξουσία) γνώριζαν πολύ καλά ότι, ακόμα κι αν τη κατείχε υπό στενό νομικό πρίσμα, η απόφαση του Συμβουλίου του Βόλου ήταν καθαρα εκδικητική. Ο Κουφοντίνας είχε (και έχει) όλες τις τυπικές προϋποθέσεις, αλλά και τις ουσιαστικές προϋποθέσεις. Δε χρειάζεται οποιαδήποτε άλλη απόδειξη εκτός από τις έξι άδειες που είχε ήδη πάρει των οποίων έκανε «καλή χρήση», σύμφωνα με τη νομική ορολογία. Η διευθύντρια της φυλακής και η εκπρόσωπος της κοινωνικής υπηρεσίας εισήχθησαν θετικά για τη χορήγηση και της έβδομης άδειας, αλλά από εισαγγελέα και Δικαστικό Συμβούλιο επιστρατεύτηκαν μια σειρά ιδεολογήματα, αμφισβητήθηκε το ίδιο το δικαίωμα του λόγου και της άποψης από τον Δ. Κουφοντίνα, για να ικανοποιηθεί η απαίτηση των πιο μαύρων κύκλων να μην ξαναπαρεί άδεια ειδικά ο Δ. Κουφοντίνας.

Αν υπήρχε στοιχειώδης πολιτική εντιμότητα, ο υπουργός Δικαιοσύνης Μιχάλης Καλογήρου θα κατέθετε αμέσως μια τροπολογία, βάζοντας τέρμα στο απαράδεκτο καθεστώς του εισαγγελικού βέτο (κάτι για το οποίο δεσμευόταν ο οποίος ακόμα δεν ξέρουμε πότε θα συνεδρίσει). Αντί να κάνει αυτό, ο υπουργός Δικαιοσύνης παρήγγειλε (ατύπως φυσικά) στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να λύσει αυτό το θέμα, ασκώντας ανάρρηση στην απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου.

Η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, λίγες ώρες μετά τη δημοσιοποίηση της απορριπτικής απόφασης του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου, έκανε γνωστό ότι ζήτησε το βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου Βόλου, τον ιατρικό φάκελο του Δημήτρη Κουφοντίνα, το τελευταίο ιατρικό πιστοποιητικό από το νοσοκομείο του Βόλου όπου ο νοσηλεύσαν ο απεργός πείνας και την έκθεση της κοινωνικής λειτουργού της φυλακής, προκειμένου να τα μελετήσει και να κρίνει αν θα υποβάλει αίτηση ανάρρησης. Γνωρίζουμε ότι τα παραέλαβε αυθημερόν. Όμως, παρά την κατηγορηματική δήλωση του Κουφοντίνα ότι θα συνέχιζε την απεργία πείνας «μέχρι τη δικαίωση ή μέχρι το τέλος», η εισαγγελέας του ΑΠ έκανε μια βδομάδα για να ασκήσει ανάρρηση! Στη διάρκεια αυτής αποδεικνύει το αναίρετικό βούλευμα του Αρείου Πάγου.

Από τη μέρα που το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου έκανε δεκτό το εισαγγελικό βέτο και έκοψε την άδεια του Δημήτρη Κουφοντίνα, ο οποίος βρισκόταν ήδη σε απεργία πείνας, ένα βρόμικο παιχνίδι άρχισε να παίζεται ανάμεσα στην κυβέρνηση της ΑΔΕΔΥ και στα ανώτατα κλιμάκια της αστικής Δικαιοσύνης, που είχε ως μοναδικό αποτέλεσμα να οδηγήσει τον απεργό πείνας στην Εντατική του Κρατικού Νοσοκομείου του Βόλου, καθώς οι γιατροί ανησυχούσαν πλέον για την ίδια του τη ζωή. Στις 10 του Μάη, το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου δημοσιοποίησε την απόφασή του με την οποία απέρριψε το αίτημα του Δ. Κουφοντίνα για τη χορήγηση κανονικής άδειας. Δύο λύσεις υπήρχαν. Ή η κυβέρνηση (το υπουργείο Δικαιοσύνης) θα προχωρούσε στην κατήγηση της διάταξης Δένδια που θέσπισε το εισαγγελικό βέτο στις άδειες των κρατούμενων ή η απόφαση θα ανα-

ρουνταν από τον Αρειο Πάγο. Οι πάντες (κυβέρνηση και δικαστική εξουσία) γνώριζαν πολύ καλά ότι, ακόμα κι αν τη κατείχε υπό στενό νομικό πρίσμα, η απόφαση του Συμβουλίου του Βόλου ήταν καθαρα εκδικητική. Ο Κουφοντίνας είχε (και έχει) όλες τις τυπικές προϋποθέσεις, αλλά και τις ουσιαστικές προϋποθέσεις. Δε χρειάζεται οποιαδήποτε άλλη απόδειξη εκτός από τις έξι άδειες που είχε ήδη πάρει των οποίων έκανε «καλή χρήση», σύμφωνα με τη νομική ορολογία. Η διευθύντρια της φυλακής και η εκπρόσωπος της κοινωνικής υπηρεσίας εισήχθησαν θετικά για τη χορήγηση και της έβδομης άδειας, αλλά από εισαγγελέα και Δικαστικό Συμβούλιο επιστρατεύτηκαν μια σειρά ιδεολογήματα, αμφισβητήθηκε το ίδιο το δικαίωμα του λόγου και της άποψης από τον Δ. Κουφοντίνα, για να ικανοποιηθεί η απαίτηση των πιο μαύρων κύκλων να μην ξαναπαρεί άδεια ειδικά ο Δ. Κουφοντίνας.

Αν υπήρχε στοιχειώδης πολιτική εντιμότητα, ο υπουργός Δικαιοσύνης Μιχάλης Καλογήρου θα κατέθετε αμέσως μια τροπολογία, βάζοντας τέρμα στο απαράδεκτο καθεστώς του εισαγγελικού βέτο (κάτι για το οποίο δεσμευόταν ο οποίος ακόμα δεν ξέρουμε πότε θα συνεδρίσει). Αντί να κάνει αυτό, ο υπουργός Δικαιοσύνης παρήγγειλε (ατύπως φυσικά) στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να λύσει αυτό το θέμα, ασκώντας ανάρρηση στην απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου.

Η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, λίγες ώρες μετά τη δημοσιοποίηση της απορριπτικής απόφασης του Δικαστικού Συμβουλίου του Βόλου, έκανε γνωστό ότι ζήτησε το βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου Βόλου, τον ιατρικό φάκελο του Δημήτρη Κουφοντίνα, το τελευταίο ιατρικό πιστοποιητικό από το νοσοκομείο του Βόλου όπου ο νοσηλεύσαν ο απεργός πείνας και την έκθεση της κοινωνικής λειτουργού της φυλακής, προκειμένου να τα μελετήσει και να κρίνει αν θα υποβάλει αίτηση ανάρρησης. Γνωρίζουμε ότι τα παραέλαβε αυθημερόν. Όμως, παρά την κατηγορηματική δήλωση του Κουφοντίνα ότι θα συνέχιζε την απεργία πείνας «μέχρι τη δικαίωση ή μέχρι το τέλος», η εισαγγελέας του ΑΠ έκανε μια βδομάδα για να ασκήσει ανάρρηση! Στη διάρκεια αυτής αποδεικνύει το αναίρετικό βούλευμα του Αρείου Πάγου.

Από τη μέρα που το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου έκανε δεκτό το εισαγγελικό βέτο και έκοψε την άδεια του Δημήτρη Κουφοντίνα, ο οποίος βρισκόταν ήδη σε απεργία πείνας, ένα βρόμικο παιχνίδι άρχισε να παίζεται ανάμεσα στην κυβέρνηση της ΑΔΕΔΥ και στα ανώτατα κλιμάκια της αστικής Δικαιοσύνης, που είχε ως μοναδικό αποτέλεσμα να οδηγήσει τον απεργό πείνας στην Εντατική του Κρατικού Νοσοκομείου του Βόλου, καθώς οι γιατροί ανησυχούσαν πλέον για την ίδια του τη ζωή.

Στις 10 του Μάη, το Δικαστικό Συμβούλιο του Βόλου δημοσιοποίησε την απόφασή του με την οποία απέρριψε το αίτημα του Δ. Κουφοντίνα για τη χορήγηση κανονικής άδειας. Δύο λύσεις υπήρχαν. Ή η κυβέρνηση (το υπουργείο Δικαιοσύνης) θα προχωρούσε στην κατήγηση της διάταξης Δένδια που θέσπισε το εισαγγελικό βέτο στις άδειες των κρατούμενων ή η απόφαση θα ανα-

ρουνταν από τον Αρειο Πάγο. Οι πάντες (κυβέρνηση και δικαστική εξουσία) γνώριζαν πολύ καλά ότι, ακόμα κι αν τη κατείχε υπό στενό νομικό πρίσμα, η απόφαση του Συμβουλίου του Βόλου ήταν καθαρα εκδικητική. Ο Κουφοντίνας είχε (και έχει) όλες τις τυπικές προϋποθέσεις, αλλά και τις ουσιαστικές προϋποθέσεις. Δε χρειάζεται οποιαδήποτε άλλη απόδειξη εκτός από τις έξι άδειες που είχε ήδη πάρει των οποίων έκανε «καλή χρήση», σύμφωνα με τη νομική ορολογία. Η διευθύντρια της φυλακής και η εκπρόσωπος της κοινωνικής υπηρεσίας εισήχθησαν θετικά για τη χορήγηση και της έβδομης άδειας, αλλά από εισαγγελέα και Δικαστικό Συμβούλιο επιστρατεύτηκαν μια σειρά ιδεολογήματα, αμφισβητήθηκε το ίδιο το δικαίωμα του λόγου και της άποψης από τον Δ. Κουφοντίνα, για να ικανοποιηθεί η απαίτηση των πιο μαύρων κύκλων να μην ξαναπαρεί άδεια ειδικά ο Δ. Κουφοντίνας.

Συνταγματική έκρινε το ΣτΕ την κατάργηση των δώρων

Κάποιοι κόνόμησαν, κάποιοι κλαίνε, κάποιοι υποκρίνονται τους οργισμένους

συγηνά να το κάνουν μέχρι τον Μάρτη, για να μη βρεθούν «εκτός νυμφώνος».

Και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΑΔΕΔΥ, αυτή που σήμερα εκφράζει «οργή και αγανάκτηση» για την απόφαση του ΣτΕ (θα αναφερθούμε παρακάτω στην προκλητική ανακοίνωση που εξέδωσε), καλλιεργούσε την ύστερη των μαζικών προσφυγών, με βασικό επιχείρημα ότι η απόφαση του ΣΤ΄ Τμήματος του ΣτΕ, που έκρινε αντισυνταγματική την κατάργηση των δώρων, είχε παρθεί με πλειοψηφία 6-1 και επομένως δε θα μπορούσε να ανατραπεί από την Ολομέλεια, στην οποία το ίδιο το ΣΤ΄ Τμήμα είχε παραπέμψει την υπόθεση.

Το δίκαιο του μονάρχη

Η δική μας εκτίμηση για την προδικατομένη απόρριψη των μαζικών προσφυγών, δεν ήταν απόρροια κάποιων ιδεοληψιών, αλλά προϊόν μελέτης του τρόπου με τον οποίο δικάζει το ΣτΕ γενικά και κατά τη μνημονιακή περίοδο ειδικότερα. Γι' αυτό χρησιμοποιούμε για το συγκεκριμένο ανώτατο δικαστήριο έναν όρο που χρησιμοποιούσαν παλιότερα προοδευτικοί νομικοί: είναι δικαστήριο «παλιό» (...), χρηματοδοτούμενο στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και ότι δεν υφίσταται δυνατότητα διασφάλισης των δημοσιότητας αυτών με άλλα μέσα (...)

Κάθε φορά που το εργατικό κίνημα αδυνατούσε να διατηρήσει κάποιες -έστω μικρές- κατακτήσεις ή να αποσπάσει καινούριες, έσπευδαν τα μεγάλα δικηγорικά γραφεία και συνιστούσαν στους εργαζόμενους ή στους συνταξιούχους να κάνουν μαζικές προσφυγές στα Διοικητικά Πρωτοδικεία και στο ΣτΕ, προκειμένου να βγάλουν θετικές -όπως έλεγαν- αποφάσεις γι' αυτούς και στη συνέχεια να υποχρεωθεί η δημόσια διοίκηση (δηλαδή η κυβέρνηση) να ικανοποιήσει τις χρηματικές τους απαιτήσεις. Στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, όμως, οι αποφάσεις του ΣτΕ ήταν αρνητικές για τους προσφεύγοντες και οι μόνοι ωφελημένοι ήταν οι δικηγόροι που εισέπρατταν τις αμοιβές τους.

Γίνεται φανερό, λοιπόν, ότι η προσφυγή με αγωγές στα Διοικητικά Πρωτοδικεία για τη διεκδίκηση των αναδρομικών είναι αναποτελεσματική. Οι μόνοι κερδισμένοι θα είναι οι ιδιοκτήτες των μεγάλων δικηγорικών γραφείων».

Την περασμένη Δευτέρα διέρρευσε ότι η Ολομέλεια του ΣτΕ έκρινε, κατά πλειοψηφία, ότι η κατάργηση των δώρων των δημοσίων υπαλλήλων, υπάλληλων ΟΤΑ, ΝΠΔΔ και ΝΠΔΔ, είναι **αντισυνταγματική**.

Η απόφαση δεν έχει ακόμα δημοσιοποιηθεί, όμως είμαστε σίγουροι ότι η πλειοψηφία θα κάνει αναφορά στο «δημόσιο συμφέρον». Παγίως αυτό γίνεται.

Δεν επιχαίρουμε, βέβαια, για την επιβεβαίωση της πρόβλεψής μας. Όταν κόβονται λεφτά από εργαζόμενους, δεν είναι για να επιχαίρει όποιος είναι με την πλευρά των εργαζόμενων. Οργιζόμαστε για εκείνους που έστησαν την παγίδα των μαζικών προσφυγών και θησαύρισαν στην πλάτη τόσων χιλιάδων εργαζόμενων. Γιατί ήταν πολλά τα λεφτά. Εικοστικά το κεφάλι από δω, τριαντά από κει.

Ο πυρήνας της φιλοσοφίας του ΣτΕ είναι η προστασία του «δημόσιου συμφέροντος». Σ' αυτό έκανε αναφορά σε όλες τις αποφάσεις του. Ακόμα και σε υποτιθέμενες θετικές για εργαζόμενους και συνταξιούχους αποφάσεις. Για παράδειγμα, στις αποφάσεις 2287 και 2288/2015, που αφορούσαν ελάχιστους συνταξιούχους, το ΣτΕ είχε περιορίσει τη χρήση μισθών, μάλιστα, γιατί η νομική συμβολή της ΑΔΕΔΥ, που έριξε το σύνθημα, είχε προβλέψει ότι η απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ θα εκδοθεί τον Μάρτη (έπρεπε εξώ δω μήνες) και επομένως έπρεπε όσοι ήθελαν να κάνουν προ-

σα αντισυνταγματικότητα θα έχει αναδρομικό χαρακτήρα». Μόνο γι' αυτούς και για κανέναν άλλο!

Οι ίδιες αποφάσεις, δεν αφορούσαν τα προγενέστερα πεσοκόματα των συντάξεων και των δώρων, που επιβλήθηκαν με τους νόμους 3845/2010, 3863/2010, 3986/2011 και 4024/2011, εναντίον των οποίων είχαν επίσης προσφύγει οι συνταξιούχοι. Το ΣτΕ είχε αποφανθεί επ' αυτού: «Με τα δεδομένα αυτά, οι εν λόγω περικοπές, **έχοντας αποφασιστεί υπό την πίεση των ως άνω όλων εξαιρετικών περιστάσεων**, και επιβαλλόμενες κατά την εκτίμηση του νομοθέτη για την άμεση αντιμετώπιση της κρίσεως, **δεν παραβιάζουν τις προπαρατεθείσες συνταγματικές διατάξεις**».

Στις ίδιες αποφάσεις, το ΣτΕ περιέγραφε τις «όλες εξαιρετικές περιστάσεις» που μπορεί να δικαιολογήσουν πεσοκόματα συντάξεων και λοιπών δικαιωμάτων, καταγράφοντας έτσι με σαφήνεια τον πυρήνα της φιλοσοφίας του: «Όταν, όμως, σε περιπτώσεις εξαιρετικά δυσμενών συνθηκών προκύπτει αιτιολογημένος, ότι το κράτος αδυνατεί να παράσχει επαρκή (...) χρηματοδότηση στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και ότι δεν υφίσταται δυνατότητα διασφάλισης της δημοσιότητας αυτών με άλλα μέσα (...)

δεν αποκλείεται, κατά το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος, (...) η επέμβαση του νομοθέτη για την μείωση των και την απομνημυνισμό ακόμη συντάξεων. (...) Σε τέτοιες, άλλωστε, εξαιρετικές περιπτώσεις, ο νομοθέτης μπορεί, κατ' αρχήν, να θεσπίζει για την περικοπή των δημοσίων δαπανών (...) μέτρα που συνεπάγονται σοβαρή οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών πληθυσμού, όπως είναι η μείωση των συντάξεων» (οι εμφάσεις δικές μας).

Πέρα από τον πυρήνα της φιλοσοφίας του ΣτΕ, είχαμε και μια απόφαση (1/28.2.2018) του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 του Συντάγματος (γνωστού ως Μισθοδικείο), στο οποίο συμμετέχουν αρκετοί σύμβουλοι του ΣτΕ, ενώ πρόεδρός του είναι ο πρόεδρος του ΣτΕ (σε περίπτωση κωλύματος τον αντικαθιστά αντιπρόεδρος). Τονίζει, λοιπόν, αυτή η απόφαση: «Όπως έχει δε ειδικότερα κριθεί από το παρόν Ειδικό Δικαστήριο (βλέπε απόφαση 164/2015, πρβλ και απόφαση 35/2014), οι θεσπιζόμενες με τους ανωτέρω νόμους 3847/2010, 3865/2010, 3986/2011, 4002/2011, 4024/2011 και 4051/2012 περικοπές των συνταξιοδοτικών παροχών των συνταξιούχων του Δημοσίου, μεταξύ των οποίων και των δικαστικών λειτουργών, αποτελούσε **τμήμα ενός ευρύτερου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής και προώθησης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων** της ελληνικής οικονομίας, με σκοπό τόσο την άμεση κάλυψη των οικονομικών αναγκών όσο και τη βελτίωση της μελλοντικής δημοσιονομικής και οικονομικής κατάστασης, **δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο** και, ως εκ τούτου, **δεν συνιστούν παραβίαση των συνταγματικών αρχών**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Με αυτά τα δεδομένα, λοιπόν, ήταν σίγουρο ότι μόλις ασκηθούν προσφυγές σε μαζική κλίμακα, είτε από συνταξιού-

χους είτε από εν ενεργεία εργαζόμενους, δημιουργώντας τον κίνδυνο μιας σημαντικής δημοσιονομικής επιβάρυνσης του αστικού κράτους, το ΣτΕ θα στεκόταν στο ύψος του ως δικαστήριο του συστήματος και θα έκρινε τα μνημονιακά πεσοκόματα συμβατά με το Σύνταγμα. Τη θεμελιώδη νομική βάση την είχε ήδη έτοιμη με τις «θετικές» αποφάσεις του: «σε εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες», το κράτος μπορεί να πεσοκόβει μισθούς και συντάξεις.

Σημειώναμε τότε: «Λόγοι σκοπιμότητας, λόγοι υπερσπίση των Μνημονίων και των μνημονιακών κυβερνήσεων, υποχρεώσεων το ΣτΕ να αλλάζει τα σκεπτικά στις διαφορές αποφάσεις του, προκειμένου να υπερασπίσει το «δίκαιο του μονάρχη». Στη νομολογία υπάρχουν ήδη αντικρουσόμενες αποφάσεις σχετικά με τη συνταγματικότητα μνημονιακών νόμων που πεσοκόψαν συντάξεις. Αν λοιπόν υποβληθούν δεκάδες (αν όχι εκατοντάδες) χιλιάδες προσφυγές συνταξιούχων, που θα απαιτήσουν αναδρομική επιστροφή των ποσών που κλάπηκαν από τις συντάξεις τους με τους διάφορους μνημονιακούς νόμους, **δεν πρέπει να υπάρχει αμφιβολία ότι το ΣτΕ θα αποφασίσει ότι όλοι οι νόμοι είναι σύμφωνοι με το Σύνταγμα**, διότι υπαγορεύτηκαν από τις εξαιρετικές δυσμενείς περιστάσεις που αντιμετώπιζε το κράτος. Κι έτσι, τα Διοικητικά Εφετεία θα απορρίψουν όλες τις αγωγές».

Και καταλήγαμε: «Οι συνταξιούχοι δεν πρέπει να "τσιμπήσουν" στα κελεύσματα των δικηγόρων και των αβανταδόρων δημοσιογράφων. Οφείλουν στους εαυτούς τους, στα παιδιά τους και στον σκληρά δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό να συνεχίσουν τον αγώνα για πλήρη ασφάλιση και συνταξιοδότηση με χρηματοδότηση από το κράτος και τους καπιταλιστές».

Δυστυχώς, αυτή η ταξική προσέγγιση δεν έγινε κυρίαρχη. Αντίθετα, από τους συνταξιούχους επεκτάθηκε στους δημοσίους υπαλλήλους, με πολιτική απόφαση της Κυβέρνησης, οδηγώντας κατ' αυτόν τον τρόπο 600.000 Δημοσίου Υπαλλήλους στα δικηγорικά γραφεία και στα δικαστήρια! Ο Τσακαλώτος έκανε τη δουλειά του σαν μαντρόσκυλο της μνημονιακής πολιτικής. Τους εργαζόμενους στα δικηγорικά γραφεία τους οδήγησαν αυτοί, καλλιεργώντας τους φρούδες ελπίδες ότι τάχα η απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ θα είναι σίγουρα θετική, ακολουθώντας την απόφαση του ΣΤ΄ Τμήματος.

Επειδή δε είναι άνθρωποι με... ιδιαίτερα ενδιαφέροντα, δηλώνουν ότι «με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένουμε τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης για το θέμα -η οποία ήταν στην Κυβέρνηση όταν περικοπήκαν τα δώρα- καθώς και των άλλων κομμάτων» (λες και δεν ξέρουν τις θέσεις όλων των κομμάτων). Και καταλήγουν προκλητικά: «Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ επιμένει ότι ο **μοναδικός δρόμος** για την επαναφορά του 13ου - 14ου μισθού και την καταβολή των αναδρομικών είναι ο **διαρκής και συντονισμένος αγώνας** των εργαζόμενων στο Δημόσιο ή των συνταξιούχων. Σε αυτή την κατεύθυνση θα αναλάβουμε νέες πρωτοβουλίες στο επόμενο διάστημα». Είναι πρόκληση, αυτοί που έστειλαν τον κόσμο στα δικηγорικά γραφεία, να δηλώνουν ότι ο μοναδικός δρόμος είναι ο αγώνας. Αν το πίστευαν, ακόμα κι αν δεν υπήρχαν οι όροι για σκληρό αγώνα, τουλάχιστον θα είχαν προστατέψει τους εργαζόμενους από εκείνους που τους πουλούσαν φύκια για μεταξώδες κορδέλες.

Υποκρίνονται οι αβανταδόροι

Αμέσως μόλις διέρρευσε η απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ εξέδωσε δελτίο των αναδρομικών είναι ο **διαρκής και συντονισμένος αγώνας** των εργαζόμενων στο Δημόσιο ή των συνταξιούχων. Σε

Οι ταξικές ανισότητες αντανάκλαση του μορφωτικού και κοινωνικού περιβάλλοντος

Το Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE), think tank του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (ΣΕΒ), δημοσίευσε έρευνα με τίτλο «Εκπαιδευτικές ανισότητες στην Ελλάδα, Πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και επιπτώσεις της κρίσης».

Η έρευνα εξετάζει την εξέλιξη των κοινωνικών χαρακτηριστικών των φοιτητών που εγγράφηκαν στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης την περίοδο 2001-2014.

Από την έρευνα, μεταξύ άλλων, προκύπτουν τα εξής:

◆ Η άνοδος του επιπέδου εκπαίδευσης του συνολικού πληθυσμού, που έχει σημειωθεί στην Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες, και ιδιαίτερα από τα τέλη της δεκαετίας του 1970, έχει σημαντική επίδραση στην εξέλιξη των κοινωνικών χαρακτηριστικών των φοιτητών. Μεταξύ 2001 και 2014 μειώθηκαν τα ποσοστά φοιτητών με γονείς με εκπαίδευση στο Δημοτικό (από 20,1% σε 8,8% από τη μεριά του πατέρα, και από 22,2% σε 6,6% από τη μεριά της μητέρας), το Γυμνάσιο και όσοι δεν είχαν τελειώσει το Δημοτικό. Αντίθετα, αυξήθηκαν σημαντικά τα αντίστοιχα ποσοστά φοιτητών με γονείς αποφοίτους Λυκείου (από 30,5% σε 38,8% από τη μεριά του πατέρα και από 39,7% σε 42,9% από τη μεριά της μητέρας), τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (από 30,3% σε 33,1% από τη μεριά του πατέρα και από 23,7% σε 35,6% από τη μεριά της μητέρας), μεταπτυχιακού/διδακτορικού (από 3,9% σε 6,2% από τη μεριά του πατέρα και από 1,8% σε 4,6% από τη μεριά της μητέρας).

Επιβεβαιώνεται, δηλαδή, η διαπίστωση ότι τις τελευταίες δεκαετίες έχει γενικευτεί και ενισχυθεί η τάση της εργαζομένης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές (και γενικότερα για ανώτερο επίπεδο μόρφωσης), που αν και έχει κύριο μέλημα την επαγγελματική αποκατάσταση, εντούτοις έχει θετική επίπτωση στο μορφωτικό επίπεδο ευρύτατων στρωμάτων και ως αντανακλάση και στο μορφωτικό επίπεδο των παιδιών τους και βεβαίως στην εκπαιδευτική τους πορεία, που φθάνει έως και την ανώτατη βαθμίδα, την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

◆ «Σημαντική επίδραση στην κοινωνική σύνθεση των φοιτητών είχε η αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στην απασχόληση που έχει σημειωθεί τις τελευταίες δεκαετίες στην Ελλάδα, καθώς και οι επιπτώσεις της κρίσης στην

απασχόληση και την αύξηση της ανεργίας που σημειώθηκε από το 2010 και έπειτα. Ειδικότερα, καταγράφεται ραγδαία υποχώρηση του ποσοστού φοιτητών με μη οικονομικά ενεργή μητέρα (από 44,8% το 2001 σε 23,2% το 2014), που αντανάκλα την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στην απασχόληση τις τελευταίες δεκαετίες».

Τα νοικοκυριά, στα οποία εργάζονται και οι δυο γονείς και επομένως έχουν μεγαλύτερο οικογενειακό εισόδημα μπορούν καλύτερα να στηρίζουν τη μορφωτική πορεία των παιδιών τους. Η κρίση που συνετέλεσε στη σφαγή των εισοδημάτων και στη ραγδαία αύξηση της ανεργίας είχε ως αποτέλεσμα τη ραγδαία μείωση του ποσοστού των φοιτητών που προέρχονται από οικογένειες των οποίων το εισόδημα καταβαρυνόταν.

◆ Καταγράφεται «η διαχρονική τάση αύξησης του ποσοστού φοιτητών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που προέρχονται από οικογένειες με υψηλό και πολύ υψηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο, με αντίστοιχη μείωση στις οικογένειες με μεσαίο κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο. Η τάση αυτή φαίνεται να ενισχύθηκε στη διάρκεια της κρίσης. Ειδικότερα, το ποσοστό φοιτητών από οικογένειες με υψηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο αυξήθηκε (σε 45,6% το 2014, από 42,3% το 2011 και 36,3% το 2001). Αντίστοιχα, αυξήθηκε και το ποσοστό φοιτητών από οικογένειες με πολύ υψηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο (από 2,1% το 2001 σε 3,4% το 2011 και 4,7% το 2014). Αντίστροφα, το ποσοστό φοιτητών από οικογένειες με μεσαίο κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο μειώθηκε (42,5% το 2014 από 47,1% το 2011 και 52,1% το 2001). Το ποσοστό φοιτητών από οικογένειες με χαμηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο ακολούθησε πτωτική τάση την περίοδο 2001-2008 (από 9,5% σε 6,3%), ωστόσο αυτή η τάση ανακόπτεται κατά τη διάρκεια της κρίσης, όταν αυτό το ποσοστό παραμένει στο εύρος 6,4%-7,8%».

Οι νέοι που φοιτούν στις πανεπιστημιακές σχολές προέρχονται κατά κανόνα από στρώματα με υψηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο σε αντίθεση με τα παιδιά που προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα (με αντίστοιχο μορφωτικό επίπεδο). Η κρίση μεγέθυνε αυτές τις ταξικές ανισότητες που αντανάκλωνται καθαρά στα ποσοστά των φοιτητών που προέρχονται από τα αντίστοιχα στρώματα.

◆ «Περισσότεροι από τους

μισούς φοιτητές των πανεπιστημίων (53,3%) προήλθαν (το 2014) από οικογένειες με υψηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο, έναντι 30,2% στα ΤΕΙ και 31,6% στους φοιτητές των λοιπών ιδρυμάτων. Επιπλέον, στα πανεπιστήμια είναι υψηλότερο το ποσοστό των φοιτητών που προήλθε (το 2014) από οικογένειες πολύ υψηλού κοινωνικού-μορφωτικού επιπέδου (6,4%) έναντι μόλις 1,3% στα ΤΕΙ και 1,1% στα λοιπά ιδρύματα. Αντίστοιχα, στα ΤΕΙ και τα λοιπά ιδρύματα περισσότεροι φοιτητές προήλθαν (το 2014) από

οικογένειες μεσαίου (56,1% και 55,9%) και χαμηλού (12,4% και 11,5%) κοινωνικο-μορφωτικού επιπέδου...

Αυξήθηκε η διαφορά στο ποσοστό φοιτητών με πολύ υψηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο στα πανεπιστήμια σε σχέση με τα υπόλοιπα ιδρύματα από 2,2 π.μ. το 2001 σε 3,7 π.μ. το 2010 και 5,1 π.μ. το 2014. Η αύξηση της διαφοράς υπέρ των πανεπιστημίων παρατηρείται τόσο στην πλευρά του κοινωνικο-μορφωτικού επιπέδου του πατέρα (σε 3,7 π.μ. το 2014, από 2,7 π.μ. το 2010), όσο

και της μητέρας (σε 2,3 π.μ. το 2014, από 1,7 π.μ. το 2010). Η απόκλιση ως προς το πολύ υψηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο διατηρείται και όταν εξετάζεται χωριστά το επίπεδο εκπαίδευσης και το επίπεδο απασχόλησης των γονέων...

Αντίθετα με τα πανεπιστήμια, οι διαφορές στο κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο μεταξύ των φοιτητών ΤΕΙ και λοιπών ιδρυμάτων εξαλείφονται διαχρονικά. Συγκρίνοντας το κοινωνικό-οικονομικό επίπεδο οικογενειακής προέλευσης φοιτητών μεταξύ των ΤΕΙ και των λοιπών επαγγελματικών σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, παρατηρείται σύγκλιση σε επίπεδο νοικοκυριού που αποτυπώνεται τόσο στην πλευρά του πατέρα, όσο και της μητέρας.

Με βάση την ανάλυση των στοιχείων για την περίοδο 2001-2014, οι φοιτητές με γονείς πολύ υψηλού κοινωνικο-μορφωτικού επιπέδου έχουν κατά 36,7% υψηλότερη πιθανότητα να σπουδάσουν σε πανεπιστήμιο, παρά σε ΤΕΙ ή στις λοιπές επαγγελματικές σχολές, σε σύγκριση με τους φοιτητές με χαμηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο γονέων».

Επαληθεύεται η άποψη ότι στα ΤΕΙ φοιτούν κυρίως παιδιά που προέρχονται από φτωχά λαϊκά στρώματα (με αντίστοιχο μορφωτικό επίπεδο). Διαχρονικά οι αστικές κυβερνήσεις προσπάθησαν να ενισχύσουν αυτήν την τάση, λουστράροντας την τεχνικο-επαγγελματική εκπαίδευση (με συνεχή «βαφτίσια» και αλλαγές ονομάτων. Μέχρι και ανώτατα ονόμασαν τα ΤΕΙ με διαδικασίες fast track), με στόχο να κρατήσουν τα παιδιά της εργατικής τάξης μακριά από την πανεπιστημιακή μόρφωση.

◆ «Σημαντικές διαφορές διαπιστώνονται με βάση την προέλευση των φοιτητών ως προς τα πεδία σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυξημένα ποσοστά φοιτητών με πολύ υψηλό κοινωνικό-μορφωτικό επίπεδο γονέων παρατηρούνται στις πανεπιστημιακές σχολές ιατρικής (10,7% κατά μέσο όρο την περίοδο 2001-2014), μηχανικών (8,5%) και νομικής (7,7%)».

Οι ταξικές διαφορές αντανακλώνται με χαρακτηριστικό τρόπο στην προέλευση των φοιτητών που φοιτούν στις σχολές υψηλού κοινωνικού κύρους, που έχουν και τις περισσότερες πιθανότητες επαγγελματικής αποκατάστασης και εξέλιξης και συνεπώς απόκτησης οικονομικής επι-

φάνειας. Η κρίση επηρέασε σε ένα βαθμό αυτήν την εικόνα (ιδίως στις σχολές μηχανικών, λόγω του συντριπτικού χτυπήματος που επήλθε στην οικοδομική δραστηριότητα).

◆ Κατεγράφησαν «σημαντικές διαφορές φύλου στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση την εξεταζόμενη περίοδο με τις φοιτήτριες να ξεπερνούν τους φοιτητές διαχρονικά, με τάσεις αύξησής τους πριν από την κρίση και μείωσής τους μετά την έναρξη της κρίσης (από 54,1% του συνόλου οι φοιτήτριες αυξήθηκαν σε 58,0% το 2008, αλλά μειώθηκαν σε 53% το 2014). Επιπλέον, σημαντικές διαφορές φύλου καταγράφονται στο εσωτερικό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (οριζόντια ανισότητα). Ειδικότερα, το ποσοστό των ανδρών ανέρχεται σε μόλις 42,9% στα πανεπιστήμια το 2014 (από 40,0% το 2010 και 39,3% το 2001), έναντι 53,6% στα ΤΕΙ (από 54,6% το 2010 και 52,0% το 2001) και 80,4% στα λοιπά ιδρύματα (από 82,0% το 2010 και 85,8% το 2001). Η πιθανότητα φοίτησης σε πανεπιστήμιο έναντι των άλλων ιδρυμάτων είναι μειωμένη για τους άνδρες (-15,5% μεταξύ 2001-2005) αλλά στη διάρκεια της κρίσης σημειώθηκε μείωση των ανισοτήτων φύλου και εξασθένιση της επιρροής του ως παράγοντα ανισοτήτων».

◆ «Το ποσοστό αλλοδαπών φοιτητών που είναι απόφοιτοι ελληνικών λυκείων σημείωσε σημαντική αύξηση την περίοδο πριν από την κρίση (από 1,1% το 2001 σε 3,6% το 2010). Η οικονομική κρίση όμως επέδρασε σημαντικά στην πρόσβαση των αλλοδαπών φοιτητών στα ελληνικά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς το ποσοστό υποχώρησε στο 2,6% το 2014. Σημαντικές, ωστόσο, διαφορές καταγράφονται και με βάση την εθνική προέλευση των φοιτητών στο εσωτερικό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Το 4,7% των φοιτητών ΤΕΙ το 2014 ήταν αλλοδαποί απόφοιτοι ελληνικών σχολείων (από 5,7% το 2009 και 1,4% το 2001), ενώ το αντίστοιχο ποσοστό περιορίζεται σε 1,8% (από 2,6% το 2009 και 1,0% το 2001) στα πανεπιστήμια και σε 1,4% (από 1,0% το 2009 και 0,4% το 2001) στα λοιπά ιδρύματα. Η πιθανότητα φοίτησης σε πανεπιστήμιο είναι μειωμένη για τους μετανάστες (-19,9%) σε όλη την εξεταζόμενη περίοδο, φτάνοντας στο -18,5% μεταξύ 2006-2009 από -16,1% την προηγούμενη περίοδο 2001-2005. Στη διάρκεια της κρίσης, η αρνητική επίδραση στην πιθανότητα για τους μετανάστες αρ-

χικά εντείνεται και στη συνέχεια υποχωρεί (από -20,3% το 2010 σε -29,3% το 2012 και -22,3% το 2014). Αντιστρόφως, η πιθανότητα των μεταναστών να σπουδάζουν σε ΤΕΙ είναι αυξημένη (21,3%). Μειωμένη είναι όμως η πιθανότητα μεταναστών να σπουδάζουν στις λοιπές επαγγελματικές σχολές (0,8%)».

Τις ταξικές ανισότητες βιώνουν έντονα οι μετανάστες. Η αντιμεταναστευτική πολιτική, ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, ο υφέρπων ή και ανοιχτός φασισμός, η συντηρητικοποίηση ευρύτατων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας αντάμα με την υποχώρηση του διεκδικητικού κινήματος και της ταξικής συνείδησης διαμορφώνουν το πλαίσιο που καθιστά απαγορευτική τη μόρφωση των μεταναστών και των παιδιών τους. Οι ελάχιστοι που κατορθώνουν να φοιτήσουν στα πανεπιστημιακά ιδρύματα και οι ελάχιστοι περισσότεροι που φοιτούν στα ΤΕΙ είναι η εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα.

◆ Κατεγράψαν, «καταρχάς, διαφορές ως προς το σχολείο αποφοίτησης των φοιτητών σε σύγκριση με τον γενικότερο πληθυσμό (κάθετη ανισότητα), καθώς το ποσοστό των φοιτητών που προέρχονται από ιδιωτικά σχολεία έχουν αυξημένη εκπροσώπηση στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και η διαφορά τους διευρύνεται μέχρι την έναρξη της κρίσης (από 0,8 π.μ. το 2002 σε 2,8 π.μ. το 2008). Η κρίση επέδρασε σημαντικά στο ποσοστό των φοιτητών που αποφοίτησαν από ιδιωτικό σχολείο, καθώς η διαφορά του από τους αποφοίτους δημόσιων λυκείων διευρύνθηκε ελαφρώς μεταξύ 2010 και 2014 (6,3% έναντι 5,4%). Επιπλέον, σημαντικές ανισότητες παρατηρούνται στην πρόσβαση οριζόντια στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αποφοίτων δημόσιων και ιδιωτικών σχολείων (οριζόντια ανισότητα). Ειδικότερα, το 8,2% των πρωτοετών φοιτητών στα πανεπιστήμια το 2014 ήταν απόφοιτοι ιδιωτικών σχολείων (από 10,1% το 2010 και 9,7% το 2001). Στα ΤΕΙ το ποσοστό αποφοίτων ιδιωτικών σχολείων περιορίζεται σε 2,8% το 2014 (από 3,7% το 2010 και 4,3% το 2001), ενώ στις επαγγελματικές σχολές αυτό το ποσοστό διακυμαίνεται στο εύρος 1,4%- 4,5%».

Τα παιδιά της αστικής τάξης που φοιτούν στα ιδιωτικά σχολεία ξεκινούν από διαφορετικές αφετηρίες σε σχέση με τα παιδιά της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης κοινωνίας, εξ ου και η εκπροσώπησή τους στα πανεπιστήμια σε σχέση με τον γενικότερο πληθυσμό. Η αντοχή αυτής της κλίμακα διαφαίνεται και στην περίοδο της κρίσης. Η ταξική αντίθεση είναι εμφανής και στο ποσοστό των αποφοίτων ιδιωτικών σχολείων που φοιτά σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ, με πολύ μικρότερο αυτόν που φοιτούν στα ΤΕΙ.

Γιούλα Γκεσούλη

Σκάνδαλο ελληνοποίησης αρνιών από τη Ρουμανία

Ο έλεγχος της προέλευσης πέρασε στα χέρια των ζωεμπόρων εισαγωγέων

Παραμονές του Πάσχα των Καθολικών, εισήχθησαν από τη Ρουμανία 5.772 αρνιά, σφάχτηκαν σε σφαγεία του νομού Πρέβεζας και πουλήθηκαν στην Ιταλία ως ελληνικά (έφεραν σφραγίδα ότι σφάχτηκαν σε ελληνικό σφαγείο, ενδεχομένως και δεύτερη σφραγίδα ότι είναι ελληνικά)! Άλλα 305 αρνιά από τη Ρουμανία σφάχτηκαν σε σφαγείο στα Γιάννενα και πουλήθηκαν επίσης ως ελληνικά.

Υπηρεσιακός παράγοντας μας δήλωσε με κυνισμό ότι τρώει ρουμάνικα αρνιά, γιατί είναι καλύτερα, συμφώνησε όμως ότι πρέπει να ενημερώνονται οι καταναλωτές για την προέλευση. Μιλάμε για κυνισμό, γιατί ο υπηρεσιακός παράγοντας γνωρίζει ότι τις σφραγίδες για την πιστοποίηση της προέλευσης των αρνιών δεν τις έχουν πια οι κτηνίατροι, αλλά οι ιδιοκτήτες των σφαγείων και οι καπιταλιστές ζωέμποροι και εισαγωγείς.

Από τις 23 Νοέμβρη του 2017 έχει εκδοθεί εγκύκλιος από τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σύμφωνα με την οποία οι κτηνίατροι των Διευθύνσεων Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής (ΔΑΟΚ) που πηγαίνουν στα σφαγεία θα βάζουν μόνο την υγειονομική σφραγίδα, πιστοποιώντας ότι τα σφάγια είναι κατάλληλα για βρώση. Δηλαδή, **δε βάζουν πλέον τις σφραγίδες προέλευσης των αρνιών που σφάζονται στα ελληνικά σφαγεία.** Αντιλαμβάνεστε τι γλέντι

γίνεται με τις ελληνοποιήσεις που κάνουν οι εισαγωγείς αρνιών, οι οποίοι είναι ζωέμποροι που παράλληλα αγοράζουν και πωλούν και ελληνικά αρνιά.

Πληροφορηθήκαμε γι' αυτές τις εισαγωγές μετά από επικοινωνία μας με υπηρεσιακούς παράγοντες των ΔΑΟΚ της ΠΕ Πρέβεζας και της ΠΕ Ιωαννίνων. Θεωρούμε δεδομένο ότι εισήχθησαν και άλλα αρνιά από τη Ρουμανία σε άλλες περιοχές της Ελλάδας, τα οποία σφάχτηκαν σε ελληνικά σφαγεία και πουλήθηκαν, είτε στην εσωτερική αγορά, είτε στην Ιταλία, είτε σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ. Το θεωρούμε δεδομένο, γιατί με τις εγκυκλίους που εκδόθηκαν δίνεται πλέον το δικαίωμα στους καπιταλιστές ζωέμπορους και εισαγωγείς αρνιών καθώς και στους ιδιοκτήτες των σφαγείων **να βάζουν τη σφραγίδα προέλευσης του αρνιού.**

◆ Η εγκύκλιος που προβλέπει ότι οι κτηνίατροι από τις 23 Νοέμβρη του 2017 βάζουν μόνο την υγειονομική σφραγίδα αναφέρει:

«Σε συνέχεια ανωτέρω σχετικού σας ενημερώνουμε ότι η Υπουργική Απόφαση 91354 (Αρ. Φύλλου 2983-Τεύχος Β/30.8.2017) αναφορικά με την Κωδικοποίηση Κανόνων Διακίνησης και Εμπορίας Προϊόντων (Κανόνες ΔΙΕΠΠΥ), **δεν προβλέπει την επίθεση σφραγίδων προέλευσης στα σφάγια και ως εκ τούτου η μόνη σφραγίδα που απαιτείται, πλέον, είναι η υγειονομική**» (η έμφαση δική μας).

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι μ'

αυτή την εγκύκλιο καταργείται κάθε έλεγχος και δίνεται το ελεύθερο στους καπιταλιστές-εισαγωγείς αρνιών να οργιάζουν με τις ελληνοποιήσεις. Πρέπει, επιπλέον, να σημειώσουμε ότι η εγκύκλιος είναι πολύ γενικόλογη, μιας και δεν αναφέρει συγκεκριμένες διατάξεις Κανονισμών, σύμφωνα με τις οποίες η λεγόμενη ιχνηλασιμότητα περνάει στις επιχειρήσεις.

◆ Η εγκύκλιος με την οποία δίνεται το δικαίωμα στους εισαγωγείς αρνιών και στα σφαγεία να σφραγίζουν τα σφάγια αναφέρει:

«Με σκοπό την ομοιόμορφη επισημάνση των σφαγίων ελληνικής καταγωγής και **με ευθύνη των επιχειρήσεων, αυτή θα γίνεται με χρήση σφραγίδας παραλληλογράμμου σχήματος και με την εγκεκριμένη για τρόφιμα χρωστική Ε133**» (η έμφαση δική μας).

Η συγκεκριμένη εγκύκλιος υπογράφεται από το γενικό γραμματέα του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, Αντώνη Γαλανό. Την εξέδωσε γιατί την ίδια περίοδο είχε υπογραφεί η Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 1127Β) για τα ζητήματα των ελέγχων και της λεγόμενης ιχνηλασιμότητας.

Γίνεται φανερό, ότι με αυτές τις δύο εγκυκλίους (που δεν είναι οι μόνες) αφήνεται ελεύθερο το πεδίο στους καπιταλιστές, εμπόρους και εισαγωγείς αρνιών, και στους ιδιοκτήτες των σφαγείων να κάνουν ελληνοποιήσεις και να καταφέρουν ένα ακόμα σημαντικό πλήγμα στους κτηνοτρόφους και

στην ελληνική κτηνοτροφία.

Η αφαίρεση του δικαιώματος των κτηνιάτρων των ΔΑΟΚ να σφραγίζουν τα σφάγια με τη σφραγίδα που εντυπώνει τη χώρα προέλευσης του αρνιού, προβλέπεται από τον εκτελεστικό Κανονισμό 1337 της ΕΕ, ο οποίος παραδίδει την ιχνηλασιμότητα στους επιχειρηματίες. Στοιχείο της ιχνηλασιμότητας είναι και το σφράγισμα του σφάγιου ως προς τη χώρα προέλευσης.

Στις περιπτώσεις που εισάγονται αρνιά και πάνε κατευθείαν στο σφαγείο, τα σφάγια θεωρούνται ότι προέρχονται από τη χώρα που έχουν εκτραφεί (από τη Ρουμανία εν προκειμένω). Ετσι, στην περίπτωση που εξετάζουμε, τα αρνιά έπρεπε να χαρακτηριστούν ρουμανικής προέλευσης (αφού εκεί εκτράφηκαν) και όχι να τοποθετηθεί σφραγίδα του ελληνικού σφαγείου, που δημιουργεί την ψευδή εντύπωση ότι τα αρνιά είναι ελληνικά (δεν αποκλείουμε να σφραγίστηκαν και ως ελληνικά).

Η λεγόμενη ιχνηλασιμότητα είναι δομημένη με τρόπο που αφήνει ελεύθερο το πεδίο στους καπιταλιστές εμπόρους και εισαγωγείς να βαφτίζουν κατά το δοκούν τα σφάγια. Σε προσεχές άρθρο μας θα μιλήσουμε πιο αναλυτικά για τα ζητήματα της προέλευσης του κρέατος (όπως έχουμε κάνει για τα ζητήματα της προέλευσης του γάλακτος, της φέτας και όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων).

Αδίστακτοι οι Φάμελλος και Σταθάκης

Επιμένουν στην νομιμοποίηση των οικιστικών πυκνώσεων

Την προηγούμενη βδομάδα, γράψαμε ότι ο Φάμελλος αρνείται να εφαρμόσει την απόφαση 688/2019 της Ολομέλειας του ΣτΕ (σε μείζονα σύνθεση), που ακυρώνει την απόφασή του με την οποία νομιμοποιούνται οι περιβόητες οικιστικές πυκνώσεις. Αναφέραμε ότι η ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) έστειλε στις 24 Απριλίου την απόφαση του ΣτΕ στους υπουργούς Σταθάκη και Φάμελλο και στο γενικό διευθυντή Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος (ΓΔΔΔΠ) Δ. Βακάλη, ο οποίος υπέβαλε προφορικά στον Φάμελλο αίτημα για εφαρμογή της απόφασης, για να εισπράξει την απάντησή... να περιμένει!

Αυτές τις μέρες μάθαμε ότι ο πρόεδρος της ΠΕΔΔΥ Ν. Μπόκαρης δεν έλαβε καμία απάντηση επί του αιτήματός του για εφαρμογή της απόφασης του ΣτΕ.

Ολη αυτή η αναβλητικότητα

από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος μας «ψύλλιασε», ότι ο Φάμελλος κάτι ετοιμάζει. Επικοινωνήσαμε ξανά με τον γενικό διευθυντή Δ. Βακάλη και μάθαμε ότι ο Φάμελλος έστειλε στις τέσσερις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος το νομοσχέδιο που είχε ανεβάσει στη «Διαβούλευση» στις 6 Δεκέμβρη του

2018, παραμονή της εκδίκασης της υπόθεσης στην Ολομέλεια του ΣτΕ, με στόχο να μη συνεχιστεί η δίκη. Όπως είναι γνωστό, ο στόχος του Φάμελλου δεν επιτεύχθηκε. Ετσι, αυτός επαναφέρει το ίδιο νομοσχέδιο στις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος, προφανώς για να μην προχωρήσουν στην εφαρμογή της απόφασης του

ΣτΕ. Η μόνη διαφορά που υπάρχει σ' αυτό το νομοσχέδιο, όπως μάθαμε, είναι ότι αφαιρέθηκαν οι λέξεις «οικιστικές πυκνώσεις» από το αρχικό κείμενο.

Θυμίζουμε, ότι με το νομοσχέδιο αυτό δινόταν η δυνατότητα στους καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων που είχαν χτίσει πολυτελείς βίλες πριν από τις 11 Ιούνη του 1975 (μέρα ψήφισης του Συντάγματος του 1975) να διατηρήσουν τις βίλες τους, να ανασταλούν οι ασκήθειες ποινικές δίωξεις, να κάνουν επισκευαστικές εργασίες και να συνδέονται με όλα τα δίκτυα κοινής ωφέλειας για 40 χρόνια! Ενώ στους καταπατητές της μετέπειτα περιόδου (από 11-6-1975 μέχρι 28-7-2011) δίνονται τα ίδια δικαιώματα για 25 χρόνια!

Εκτιμούμε ότι αυτό το νομοσχέδιο μπορεί να κατατεθεί σύντομα στη Βουλή, στην περίπτωση που τα Τσιπράκια αποφασίσουν να κάνουν βου-

λευτικές εκλογές τον Ιούνιο. Γιατί οι καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν χτίσει από πολυτελείς βίλες μέχρι χαμόσπιτα ανερχονται σε εκατοντάδες χιλιάδες και τα Τσιπράκια εκτιμούν ότι με το νομοσχέδιο αυτό μπορεί να υπαρπάξουν την ψήφο τους.

Το ΣτΕ, από τη δεκαετία του 80, έχει συγκροτήσει επιτροπή για να παρακολουθεί αν εφαρμόζονται οι αποφάσεις του. Δυστυχώς, το «δικαστήριο του μονάρχη» σκόπιμα δεν ελέγχει αν εφαρμόζονται οι αποφάσεις του. Προκειμένου να στριμώξουμε το ΣτΕ, ενημερώσαμε τακτικό δικαστή του για τις κινήσεις του Φάμελλου. Προκειμένου, δε, να εκθέσουμε την κυβέρνηση Τσίπρα και το ίδιο το ΣτΕ, θα ανεβάσουμε στην ιστοσελίδα μας το νομοσχέδιο που είχε ανεβάσει στις 6 Δεκέμβρη του 2018 στη «Διαβούλευση» η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ.

Κάτω τα χέρια από τους αγωνιστές από την Τουρκία

Είναι γνωστό (γράψαμε αναλυτικά την περασμένη εβδομάδα), ότι στις 15 Μάη κατέρρευσε οριστικά η σκευωρία που στήθηκε από την Αντιτρομοκρατική, με εντολή της κυβέρνησης Τσίπρα, ενάντια σε εννέα αγωνιστές από την Τουρκία, οι οποίοι -σύμφω- να με τον μύθο του ασφαλιστικού- ετοιμάζονταν να εκτελέσουν τον Ερντογάν με ρουκέτα που θα έριχναν στο αυτοκίνητο που θα τον μετέφερε από το αεροδρόμιο στο κέντρο της Αθήνας.

Όλοι οι αγωνιστές αθωώθηκαν από την κατηγορία της συμμετοχής σε τρομοκρατική οργάνωση. Οι τρεις αθωώθηκαν και από τις υπόλοιπες κατηγορίες, ενώ έξι καταδικάστηκαν για πλημμελήματα σε ποινές με αναστολή. Την επόμενη μέρα πήραν όλοι τα αποφυλακιστήριά τους, αλλά δεν αφέθηκαν ελεύθεροι. Μεταφέρθηκαν στη Διεύθυνση Αλλοδαπών. Στις 3 τη νύχτα αφέθηκαν ελεύθεροι οι πέντε, ενώ τέσσερις συνέχισαν να κρατούνται. Την επομένη αφέθηκαν ελεύθεροι άλλοι δύο. Όμως, ο ολλανδός υπήκοος Ανίλ Σαγιάρ και ο αναγνωρισμένος πολιτικός πρόσφυγας στη Γαλλία Μεμέτ Ντογκάν παρέμειναν κρατούμενοι, χωρίς να τους ενημερώσουν για το λόγο της κράτησής τους. Μετά, αφέθηκε ο Σαγιάρ.

Όπως καταγγέλλει η Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν, την περασμένη Δευτέρα, έδωσαν στον Μεμέτ Ντογκάν να υπογράψει έγγραφο με το οποίο αποδέχεται την απέλασή του στην Τουρκία. Φυσικά, αρνήθηκε να το υπογράψει. Και ξεκίνησε απεργία πείνας.

Πού το πάει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Θέλει να στείλει αγωνιστές πεσκέσι στο φασιστικό κράτος της Τουρκίας, για να εξευμενίσει τον Ερντογάν και να βελτιώσει το κλίμα ανάμεσα στις δυο κυβερνήσεις; Θέλει να κάνει αυτό που παλιότερα είχε προτείνει η Μπακογιάννη; Τους προειδοποιούμε: ούτε να το διανοηθούν. Απαιτούμε να αφεθούν αμέσως ελεύθεροι οι δύο αγωνιστές που εξακολουθούν να κρατούνται στο Αλλοδαπών.

Τα βρήκαν οι ρασοφόροι

Δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που ο Βαρθολομαίος ερχόταν για επίσημη επίσκεψη στην Αθήνα, συναντιόταν με τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον πρωθυπουργό, όχι όμως και με τον Ιερώνυμο, ο οποίος «είχε φόρτο εργασίας». Ούτε πολύς καιρός από τότε που αρχιεπισκοπή και πατριαρχείο αντάλλασσαν πύρινες ανακοινώσεις με επίδικο υποτίθεται την ιδιοκτησία μιας μικρής εκκλησιάς στα Πατήσια. Αυτή η εκκλησιά, βέβαια, βρίσκεται στην περιοχή του Προμπονά, όπου σχεδιάζονται μεγάλες μπίζνες του real estate, οπότε δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς ότι ο καυγάς δε γινόταν για... πνευματικά ζητήματα.

Πρόσφατα, στη φιάστα για τη θεμελίωση του «Ιωνικού Κέντρου», έργου που εντάσσεται στο ευρύτερο σχέδιο «αναμόρφωσης» της περιοχής Προμπονά-Νέας Φιλαδέλφειας, υπό την... εμπνευσμένη καθοδήγηση του δεσπότη Νέας Ιωνίας, πνευματικού τέκνου του Ιερώνυμου, παρευρέθηκαν και εκπρόσωποι μοναστηριών του Αγίου Όρους, που «πνευματικά» υπάγονται στο πατριαρχείο. Ήταν φανερό ότι την εποχή των παγετώνων στις σχέσεις των δύο δεσποταριών διαδέχεται η εποχή του καύσωνα.

Οι εξελίξεις επιβεβαίωσαν την εκτίμηση. Την περασμένη Τετάρτη, Ιερώνυμος και Βαρθολομαίος συναντήθηκαν και σταυροφιλήθηκαν στην Αρχιεπισκοπή. Την επομένη, ο Βαρθολομαίος εγκαινίασε το «Κέντρο Γεροντολογίας και Προνοιακής Υποστήριξης “Αγιος Πορφύριος”» στο Δήλεσι, «έργο-όραμα» του Ιερώνυμου. Και για χθες ήταν προγραμματισμένη η παράθεση γεύματος από την Ιερά Σύνοδο στον Βαρθολομαίο. Ο οποίος, επί τη ευκαιρία, είχε προγραμματίσει να συναντήσει τον αρμόδιο υπουργό Γαβρόγλου (ο οποίος, ως Φαναριώτης, αποτελεί το σύνδεσμο κυβέρνησης-πατριαρχείου) και τον απαραίτητο Τζέφρι Πάιατ.

Μια χαρά πάνε οι δουλειές, με τη βοήθεια του Πανάγαθου, βεβαίως, βεβαίως.

«Στράφι» η κρουαζιέρα...

Αν αληθεύουν οι πληροφορίες που έγραψε ο Παπαχρήστος στα «Νέα», οι «αθάνatoi» της ΔΟΕ πέταξαν στα σκουπίδια την επιστολή Τσίπρα, με την οποία πρότεινε τη «συνεργατιδά» του Κατερίνα Παναγοπούλου για τη χρεώουσα ελληνική θέση στο κλαμπ των «αθανάτων» και αντ' αυτής θα επιλέξουν τον Σπύρο Καπράλο (ο άντρας της Ντόρας αποσύρθηκε από το παιχνίδι). Ο Καπράλος έχει τα «κονέ» του με αυτό το κλαμπ από την εποχή που ήταν δεξί χέρι της Γιάννας στο «μαγαζί» του 2004. Η οποία Γιάννα βγάζει σπυράκια όταν ακούει το όνομα της Κατερίνας (τα αισθήματα είναι αμοιβαία). Ετσι, η χήρα του εφοπλιστή Παναγόπουλου θα περιοριστεί στα καθήκοντα της... πρωθυπουργικής συμβούλου.

Αν εξαιρέσουμε τον Κλάους Ρέγκλινγκ (ο Στουρνάρας δεν... πιάνεται, γιατί κατά κύριο λόγο υπηρετεί εσωτερικές πολιτικές σκοπιμότητες), κανένας άλλος ευρωπαίος αξιωματούχος δε βγήκε να αποδοκιμάσει τις παροχές που έδωσε ο Τσίπρας (προεκλογικό επίδομα στους συνταξιούχους και μετατάξεις τροφίμων σε χαμηλότερο συντελεστή ΦΠΑ) και την προεκλογική παροχολογία για τα επόμενα χρόνια. Ούτε πέρασε «μαύρη νύχτα» στο Eurogroup ο Τσακαλώτος, όπως προεξοφλούσαν τα παπαγαλάκια της αντιπολίτευσης.

Καμιά ευρωπαϊκή κυβέρνηση δε στρέφεται αυτή την περίοδο ενάντια στον Τσίπρα, ο οποίος αποτελεί το αγαπημένο παιδί του γερμανογαλλικού άξονα. Ακόμα κι αν διαφωνούν, κρατούν τις διαφωνίες τους για μετά τις ευρωεκλογές. Ξέρουν, άλλωστε, ότι υπάρχουν όλοι οι μηχανισμοί επιτροπείας, ώστε να μην υπάρξει παρέκκλιση από τη μνημονιακή πολιτική και το βασικό της στόχο, το ύψους 3,5% του ΑΕΠ «πρωτογενές πλεόνασμα».

Υπάρχουν βέβαια δημοσιεύματα, εν είδει προειδοποίησης για μελλοντικό «εκτροχιασμό» (σ' αυτή την κατηγορία ανήκουν και οι δηλώσεις Ρέγκλινγκ), όμως ούτε οι τόνοι σηκώνονται ούτε τα δημοσιεύματα επικαλούνται μέλη κυβερνήσεων. Μετέδωσε για παράδειγμα η Deutsche Welle, ότι «το ολλανδικό Κοινοβούλιο θα ζητήσει επαναβεβαίωση από ελληνικής πλευράς της τήρησης των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο της ενισχυμένης μεταμνημονιακής εποπτείας» και πως «οι εταίροι δεν είναι διατεθειμένοι να ανταποκριθούν στις εξαγγελίες της κυβέρνησης για τροποποίηση της συμφωνίας σχετικά με την υποχρέωση της Ελλάδας σε ετήσια πλεονάσματα 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το τέλος του 2022. Δε θα συζητήσουν επίσης το επόμενο διάστημα ούτε το ενδεχόμενο μη εφαρμογής της μείωσης του αφορολόγητου από την 1η Γενάρη του 2020».

Αυτά, όμως, δεν αφορούν την τρέχουσα προεκλογική περίοδο. Δεν αφορούν καν τη σημερινή κυβέρνηση, αλλά την επόμενη. Αν η κυβέρνηση είχε το πράσινο φως να καταργήσει την προ-νομοθετημένη νέα μείωση του αφορολόγητου, θα το είχε ήδη κάνει. Το υπόσχεται για το μέλλον. Ο ίδιος ο Τσίπρας, όταν τον ρώτησαν αν θα το κάνει πριν ή μετά τις βουλευτικές εκλογές, αρχικά κόμπιασε και μετά είπε «μπορεί και πριν». Όσο για το βλακώδες λογιστικό τρικ της μείωσης του «πρωτογενούς

πλεονάσματος» στο 2,5% και της κάλυψης του απομένοντος 1% με εγγύηση από τα ταμειακά διαθέσιμα, είναι κάτι που ανήκει στη σφαίρα της προεκλογικής παροχολογίας. Ακόμα κι αν οι εκλογές γίνουν τον προσεχή Οκτώβρη, η σημερινή κυβέρνηση το πολύ να καταρτίσει ένα προεκλογικής χρήσης **προσχέδιο** Κρατικού Προϋπολογισμού. Το Σχέδιο Προϋπολογισμού, που πρέπει να κατατεθεί στη Βουλή τον Νοέμβριο του 2019, θα το καταρτίσει η επόμενη κυβέρνηση, **υπό την εποπτεία της τρόικας**. Και τότε, η μπουρδα του καταπιστευτικού λογαριασμού που θα εγγυάται το 1%, ώστε οι προϋπολογισμοί να καταρτίζονται με στόχο «πρωτογενούς πλεονάσματος» 2,5%, θα πεταχτεί στο καλάθι των αχρήστων.

Η διαφορά είναι ότι ο Στουρνάρας και ο Ρέγκλινγκ βγαίνουν και το λένε από τώρα, ενώ οι ηγέτες των ιμπεριαλιστικών κρατών της Ευρωζώνης, αλλά και θεσμικοί παράγοντες όπως ο Γιούνκερ και ο Σεντένο, δε λένε τίποτα, επειδή κατανοούν πως ο Τσίπρας θέλει να δώσει την πιο δύσκολη ως τώρα εκλογική του μάχη με κάποιες αξιώσεις, που δε γίνεται να μην περιλαμβάνουν κάθε είδους παροχολογία. Και του το επιτρέπουν, γιατί είναι πεπεισμένοι πως ούτε ο Τσίπρας θα παραβιάσει τα συμφωνημένα, αν είναι αυτός που θα σχηματίσει την επόμενη κυβέρνηση. Ο Γιούνκερ, ο Σεντένο, ο Σολτς, ο Λιμέρ, είναι πολιτικοί και όχι τεχνοκράτες. Λειτουργούν, λοιπόν, με πολιτικά κριτήρια, αβαντάροντας τον εκλεκτό των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών (Τσίπρα).

Η καθημερινή φυλλάδα του Συγκροτήματος Μαρινάκη, προσπάθησε ν' αποσπάσει και από τον Ανχέλ Γκουρία του ΟΟΣΑ δήλωση ανάλογη μ' αυτή του Ρέγκλινγκ. Πλην όμως, ο Γκουρία, που κάνει «χρυσές δουλειές» με τους Τσιπραίους, αποδείχτηκε γάτα και δεν μπήκε στο παιχνίδι τους. Όταν τον ρώτησαν για την πρόθεση της κυβέρνησης να μειώσει το πλεόνασμα σε 2,5% απάντησε: «Το γεγονός ότι έχετε πρωτογενές πλεόνασμα είναι εκπληκτικό. Τελεία. Το να αποφασιστεί αν είναι 2,5% ή 3,5% είναι τεχνικής φύσεως ερώτημα». Κι όταν η συντάκτις επανήλθε με ερώτηση για το αν υπάρχει περιθώριο για μείωση των πρωτογενών πλεονασμάτων που έχουν ήδη συμφωνηθεί, ο παμπόνηρος μεξικανός δεν τσίμπησε: «Δεν θέλω να μπω σε τεχνικές λεπτομέρειες των συζητήσεων, διότι οι αριθμοί αυτοί έχουν σχέση με χρονικούς περιορισμούς, με τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί. Δείτε τη συνολική

εικόνα. Έχετε πρωτογενή πλεονάσματα σε σχέση με τεράστια ονομαστικά ελλείμματα παλαιότερα». Ο απελπισμένος «υλατζής» των «Νέων» έσπασε το κεφάλι του και το μόνο που βρήκε να βάλει ως τίτλο στη συνέντευξη Γκουρία ήταν: «Υπάρχει πολλή δουλειά ακόμη για τη βιώσιμη ανάπτυξη!» Και τον Τσακαλώτο να ρωτούσε, δε θα είχε αντίρρηση γι' αυτόν τον τίτλο.

Η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν άφησε ανεκμετάλλευτη την προπαγάνδα των ΜΜΕ που στοιχίστηκαν πίσω από τον Στουρνάρα και τον Ρέγκλινγκ. Το επιτελείο του Μητσοτάκη συμπεριφέρθηκε έξυπνα και δεν ταυτίστηκε μ' αυτή την προπαγάνδα, διαβλέποντας ότι θα του έκανε ζημιά. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, δεν είχε κανένα πρόβλημα να φορτώσει στη ΝΔ την πολιτική ευθύνη γι' αυτή την προπαγάνδα, θυμίζοντας τα «βάστα Γερούν» του παρελθόντος. Παρενέβη και ο Βέμπερ και έδωσε το γλυκό. Η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται ότι ο Μητσοτάκης αναγκάζεται να ψηφίσει τα μέτρα που φέρνει η κυβέρνηση, ότι το κάνει υποκριτικά και πως στην πραγματικότητα έχει κρυφή νεοφιλελεύθερη ατζέντα, την ατζέντα του Βέμπερ, του Ρέγκλινγκ και του ΔΝΤ.

Δεν ξέρουμε πόσο θα πιάνει αυτή η προπαγάνδα στο εκλογικό σώμα (σ' αυτούς που θα πάνε να ψηφίσουν), όμως το εκλογικό αποτέλεσμα δε θα έχει καμιά επίπτωση στην πρακτική πολιτική. Αυτή είναι προκαθορισμένη.

◆ Θεμέλιο της μνημονιακής πολιτικής είναι τα «πρωτογενή πλεονάσματα». Αυτά είναι συμφωνημένα: 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022, 2,2% του ΑΕΠ μέχρι και το 2060. Για να πιαστούν αυτοί οι στόχοι σε μία τόσο μεγάλη χρονική περίοδο, η δημοσιονομική πολιτική θα είναι πολιτική σκληρής λιτότητας, ανεξάρτητα από τα μικρομερεμέτια που κατά καιρούς θα γίνονται. Θα υπάρξουν και περίοδοι που τα μέτρα θα γίνονται ακόμα πιο σκληρά, όπως συνέβη με τον ΦΠΑ από το 2015. Θα υπάρξουν μέτρα κάποιων μικρών ελάφρυνσης των χαρατσιών, που σε επόμενη φάση θα επανέλθουν στην προηγούμενη σκληρότητα, επειδή δε θα βγαίνουν τα νούμερα για το «πρωτογενές πλεόνασμα».

Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι οι ευρωπαίοι αξιωματούχοι αρνούνται κατηγορηματικά οποιαδήποτε συζήτηση για μείωση των «πρωτογενών πλεονασμάτων» και όταν τους τίθεται σχετικό ερώτημα υπενθυμίζουν το *pacta sunt servanda* (οι συμφωνίες πρέπει να τηρούνται). Εχοντας ως θεμέλιο τους στόχους για τα «πρωτογενή πλεο-

νάσματα», ξέρουν ότι η δημοσιονομική πολιτική δεν μπορεί να αποκλίνει από τη σκληρή λιτότητα, όσες πρόσκαιρες προεκλογικές «παροχές» κι αν κάνουν οι κυβερνήσεις για να εξυπηρετήσουν τις στενές κομματικές ανάγκες τους.

◆ Θεμέλιο της μνημονιακής πολιτικής είναι και η αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων. Δεν είναι τυχαίο το ότι οι Τσιπραίοι δεν τόλμησαν να εντάξουν οποιαδήποτε τέτοια αλλαγή στην προεκλογική τους δημαγωγία. Δεν έθιξαν το νόμο Κατρούγκαλου που εξαφανίζει την ίδια την έννοια της κοινωνικής ασφάλισης. Δεν έθιξαν το καθεστώς της «ελαστικοποίησης» του χρόνου εργασίας. Δεν έθιξαν το νόμο Βρούτση, που έχει πάρει τον κατώτατο μισθό από το πεδίο των συλλογικών διαπραγματεύσεων και τον έχει αναγάγει σε αποκλειστικό προνόμιο του υπουργού Εργασίας. Ορισαν τον κατώτατο μισθό στα 650 ευρώ (από 751 που ήταν μέχρι το 2010) και ζητούν από την εργατική τάξη να τους δοξάσει! Δεν επανέφεραν τα δώρα Χριστουγέννων-Πάσχα και το επίδομα άδειας στους εργαζόμενους στο δημόσιο και στους συνταξιούχους. Μοίρασαν μόνο ένα προεκλογικό επίδομα (και μόνο στους συνταξιούχους) και το βάφτισαν προκλητικά «13η σύνταξη», ενώ ο Τσίπρας, στο φίνις της προεκλογικής καμπάνιας, λέει με νόημα ότι μπορεί να δώσει και «14η σύνταξη» τα Χριστούγεννα. Που δε θα τη δώσει, αλλά κι αν την έδινε πάλι ένα μνημονιακό επίδομα θα ήταν, όπως το «κοινωνικό μέρισμα» που δίνουν εδώ και χρόνια (το ξεκίνησαν οι Σαμαροβενιζέλοι και το συνέχισαν οι Τσιπροκαμμένοι).

Οι τεχνοκράτες των «θεσμών» έχουν υποχρέωση να χτυπάνε το καμπανάκι του κινδύνου κάθε φορά που ακούγεται ή θεσπίζεται κάτι από τις ελληνικές κυβερνήσεις. Αυτή είναι η δουλειά τους και θα έχαναν τη θέση τους αν δεν την έκαναν όπως πρέπει. Η τελευταία φορά που χρειάστηκε να παρέμβουν ήταν πρόσφατα, με το νομοσχέδιο για τις 120 δόσεις και τις ρυθμίσεις για την πρώτη κατοικία. Και φυσικά, πέρασαν οι δικές τους θέσεις. Μέχρι και την τελευταία στιγμή, στην Ολομέλεια της Βουλής, η κυβέρνηση άλλαζε τις ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο για την πρώτη κατοικία. Αυτοί οι τεχνοκράτες θα κάνουν τις μαθηματικές προβολές για το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 2019 και θα υποχρεώσουν την (όποια) κυβέρνηση να διαμορφώσει ανάλογα τη δημοσιονομική πολιτική. Τα υπόλοιπα είναι απλώς προεκλογική δημαγωγία.

Καταγγελία της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εργαζομένων ΟΤΕ

Ο ΟΤΕ ανακοινώνει απολύσεις!

«Επιστρέφουμε στην κανονικότητα», διατυμπανίζουν οι συριζαίοι. Ιδιαίτερα όταν αναφέρονται στα εργασιακά ζητήματα. Υποτίθεται ότι τα έχουν λύσει όλα, ότι οι εργαζόμενοι είναι πλήρως προστατευμένοι, ότι οι καπιταλιστές εργοδότες τρέμουν το ΣΕΠΕ, τους ελεγκτές του, την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας, που είναι αποφασισμένοι να βάλουν τέρμα στην αυθαιρεσία.

Πρόκειται, φυσικά, για μαγική εικόνα που τη γνωρίζει από πρώτο χέρι κάθε εργαζόμενος. Η καπιταλιστική ασυδοσία δεν αναπτύσσεται μόνο στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, αλλά ακόμα και σε μεγάλες επιχειρήσεις, οι οποίες κάποτε ανήκαν στις περιβόητες ΔΕΚΟ και στις οποίες οι εργαζόμενοι είχαν κατακτήσει δικαιώματα, τα οποία σηματοδοτούσαν τις διεκδικήσεις ολόκληρης της εργατικής τάξης.

Διαβάστε στη συνέχεια ανακοίνωση της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εργαζομένων ΟΤΕ για το νέο κύμα απολύσεων που οργανώνουν οι καπιταλιστές της «Ντότσε Τέλεκομ», προκειμένου να μετατρέψουν τον ΟΤΕ σ' ένα εργασιακό γκέτο χαμηλόμισθων εργατών.

Και ενώ οι ψηφοφόροι ψάχνουν στην κάλη για τις λύσεις, ο ΟΤΕ ανακοινώνει απολύσεις!

Το πρόγραμμα του ΟΤΕ που άρχισε με την «απόσυρση» καθαριστριών και φυλάκων περιλαμβάνει την αντικατάσταση όλων όσων παίρνουν μισθό πάνω από 1.000€, με ενοικιασμένους και «μαύρους» κάθε μορφής των 300 έως 500€.

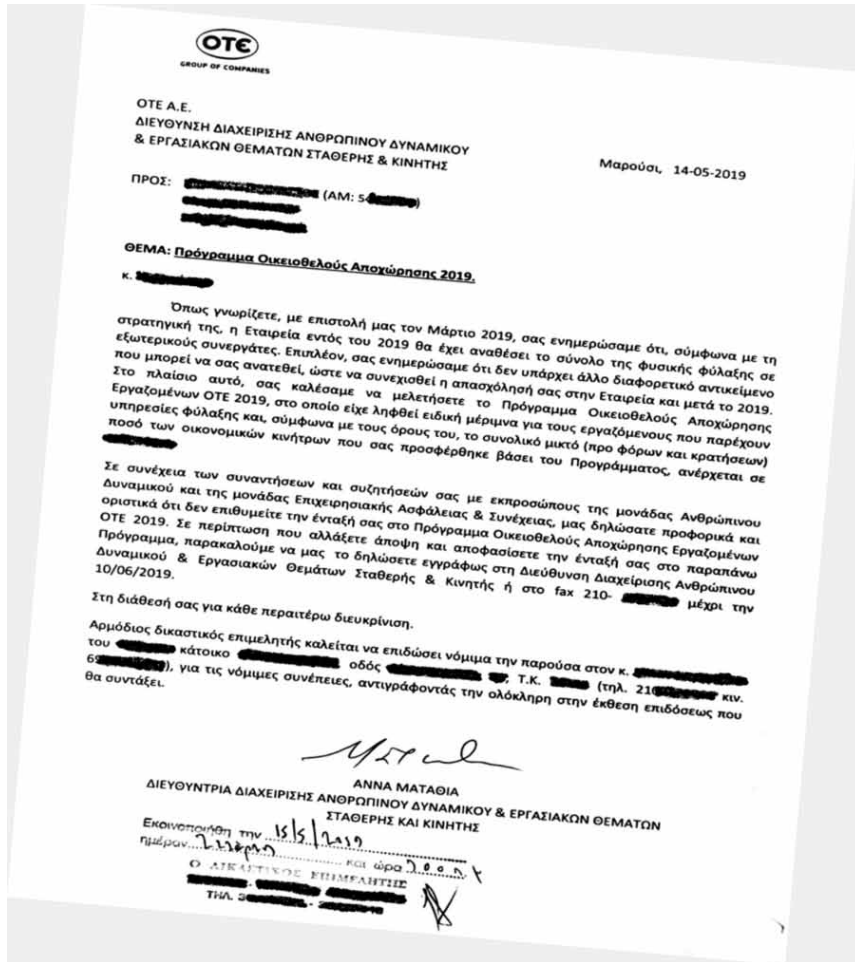
Εξαίρεση αποτελεί ο Διευθύνων Σύμβουλος Τσαμάζ με 1,5 εκ. ευρώ αποδοχές τον χρόνο, οι Γενικοί Διευθυντές με 500.000€ και όλο το άλλο παρασιτικό στρώμα των 2.000 διευθυντών και προϊσταμένων που απομυζά το μεγαλύτερο μέρος του «εργασιακού κόστους».

Την ώρα που οι δυο κυριότεροι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου, Τσίπρας και Μητσοτάκης, διαφωνούν αν πρέπει να κατοχυρωθεί και νομικά η 7ήμερη εργασία –που ισχύει άτυπα έτσι κι αλλιώς– βρήκε την ευκαιρία μέσα στην ατμόσφαιρα του κοινοβουλευτικού κρετινισμού που επικρατεί σε μικρούς και μεγάλους αυτές τις μέρες, η διοίκηση της Deutsche Telekom να εφαρμόσει τις απολύσεις στους φύλακες του ΟΤΕ.

Σκοτώνουν τα άλογα πριν να γεράσουν!

Σε εργαζόμενους, δηλαδή οικογενειάρχες, που δουλεύουν 15 και 20 χρόνια και οι θέσεις εργασίας τους παραμένουν αλλά το σύστημα τους λέει όπως και σε όλες σχεδόν τις επιχειρήσεις (τράπεζες κ.λπ.) απολύσεις, χάνεις τον μισθό που είχες κατοχυρώσει μετά από τόσα χρόνια δουλειάς και ξαναμπές στην ουρά για να ξαναπάρεις την ίδια δουλειά που έκανες με άλλη εταιρεία (αν σε πάρουν γιατί μεγάλωσες) αλλά με 500€ μισθό!

Τον ίδιο δρόμο θα ακολουθήσουν και οι εργαζόμενοι στα καταστήματα του ΟΤΕ που από τον Αύγουστο κλείνουν και οι χιλιάδες τεχνικοί που σκοπεύουν να τους μεταφέρουν σε δουλεμπορική εταιρεία (αν το καταφέρουν) γιατί κινδυνεύει να καταστραφεί η δομή του τηλεπικοινωνι-

ακού δικτύου της χώρας από τους μαθητευόμενους μάγους του ΟΤΕ που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι τα μπόνους και τα κέρδη της Deutsche Telekom και αδιαφορούν για τις καταστροφικές επιπτώσεις των επιλογών τους.

Όλα αυτά βέβαια γίνονται με την σύμφωνη γνώμη των εργατοπατέρων της ΟΜΕ-ΟΤΕ και των σωματείων, οι οποίοι βέβαια αυτές τις μέρες περιφέρονται στα προεκλογικά περίπτερα του ΚΙΝΑΛ και της Νέας Δημοκρατίας και σαν υποψήφιοι διεκδικούν να καταλάβουν διάφορες θέσεις στην τοπική αυτοδιοίκηση*.

Εδώ θα θέλαμε να παρακαλέσουμε τις «τοπικές κοινωνίες», όπου βλέπετε συνδικαλιστικό στέλεχος του ΟΤΕ να το αναδείξετε και να μην μας το ξαναστείλετε πίσω. Στον ΟΤΕ τέλειωσαν την δουλειά που τους είχαν αναθέσει και η διοίκηση δεν τους χρειάζεται πλέον. Να είστε όμως σίγουροι ότι όπως διακόνησαν τον συνδικαλισμό θα διαπρέψουν και στην τοπική αυτοδιοίκηση!

Κι ένα τελευταίο. Κατανοούμε πολύ καλά γιατί το πολιτικοοικονομικό σύστημα ρίχνει το κόστος εργασίας σε όλες τις επιχειρήσεις μικρές και μεγάλες στα 500 € χωρίς ωράρια, εργασιακά δικαιώματα κ.λπ. Ευελπιστούν ότι θα εκτινάξουν τα κέρδη τους και θα ανεβάσουν ταχύτητα για να ξεπεράσουν άλλους ανταγωνιστές σε Αλβανία, Βουλγαρία, Ρουμανία ή την Ζιμπάμπουε, την Μποτσουάνα και άλλες.

Οι ιθύνοντες του ΟΤΕ όμως που η ευφυΐα τους είναι αντιστρόφως ανάλογη με την απληστία τους, έχουν αναρωτηθεί άραγε τι κέρδη μπορεί να εξασφαλίσει ο ΟΤΕ όταν οι καταναλωτές του θα είναι εργαζόμενοι, συνταξιούχοι κ.λπ. με μισθό 500€;

Δεν βλέπουν τις τεράστιες ζημιές της εταιρείας στην Ρουμανία και σε άλλες Βαλκανικές χώρες; Αν ισχύει αυτό γιατί δεν προτείνουν στα αφεντικά τους στο Βερολίνο να αγοράσουν τις τηλεπικοινωνι-

νίες της Μαυριτανίας, της Τανζανίας ή του Τζιμπουτί και να εξασφαλίσουν έτσι ακόμα μεγαλύτερα μπόνους απ' αυτά που κερδίζουν με τις απολύσεις στον ΟΤΕ;

Παραθέτουμε χωρίς άλλα σχόλια τα ραβασάκια που στέλνει η διοίκηση του ΟΤΕ σε δεκάδες εργαζόμενους.

Αφιερωμένο εξαιρετικά στην κυβέρνηση, στην μνημονιακή αντιπολίτευση και σε όλα τ' άλλα μεγάλα και μικρά κόμματα που ούτε βλέπουν, ούτε ακούν, ούτε θέλουν να ξέρουν για όλα όσα κάνουν, ακόμα και προεκλογικά, οι θρασυτάτοι και μαθητευόμενοι μάγοι του ΟΤΕ που δεν τηρούν ούτε τα προσήματα και κάνουν απολύσεις λίγες μέρες πριν από τις εκλογές.

ΑΣΕ

Αθήνα: 20-05-2019

*Αναφερόμαστε στους συνδικαλιστές των δυο κομμάτων όχι γιατί οι άλλοι είναι καλύτεροι αλλά εδώ στον ΟΤΕ οι εργαζόμενοι κατά συντριπτική πλειοψηφία εκλέγουν αυτές τις δυο παρατάξεις και είναι φυσικό.... όπως έστρωσαν να κοιμηθούν.

Οταν το θράσος αποκαλύπτει τον τυχודιωκτισμό

Το ρολόι έδειχνε 1:16 τη νύχτα της 20ής Μαΐου, όταν ο «αψύς Σφακιανός» είδε τις ιστοσελίδες των «προβοκατόρων» να γράφουν ότι το ΣτΕ έβαλε οριστικό τέλος στον 13ο και 14ο μισθό των δημοσίων υπαλλήλων. Αρπαξε το πληκτρολόγιο, έβγαλε μερικά «πριν σκριν» από «προβοκατόρικες» ιστοσελίδες και ξέσπασε (δεν διανοούμαστε να πειράζουμε τη σύνταξη, την ορθογραφία και τη στίξη ενός γίγαντος του πνεύματος):

«Η αντιπολίτευση και τα συστημικά ΜΜΕ μαζί με κάποιους οικονομικούς «πυλώνες» του συστήματος, βλέποντας την ΤΕΡΑΣΤΙΑ δυναμική του Συριζα έχουν πάθει παράκρουση:

1)διδίδουν ψευδείς ειδήσεις για αποφασής του ΣΤΕ και τα δώρα των δημοσίου υπαλλήλων, αμεσως μολις ο Αλεξης άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο για δώρο Χριστουγέννων με βάση την εξέλιξη των μεγεθών της οικονομίας. Οργίλη διάψευση απο το ΣΤΕ ».

Εσείς (όπως κι εμείς) γνωρίζετε την αλήθεια. Πράγ-

Συνδικάτα με δικαστική βούλα

Δεν ξέρουμε πόσοι το θυμούνται, όμως μία από τις μεγαλύτερες συνδικαλιστικές Ομοσπονδίες (η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας) και η ίδια η ΓΣΕΕ έχουν διοικήσεις διορισμένες από τα αστικά δικαστήρια. Για την περίπτωση της ΟΙΥΕ προσέφυγε το ΠΑΜΕ, ζητώντας να διοριστεί διοίκηση αποκλειστικά από δικούς του συνδικαλιστές, ενώ για την περίπτωση της ΓΣΕΕ προσέφυγαν οργανώσεις ελεγχόμενες από τους πρασινιγάλαζους εργατοπατέρες, που ζήτησαν να διοριστεί διοίκηση χωρίς μέλη του ΠΑΜΕ. Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, τα αστικά δικαστήρια δεν πήραν μέρος στη διαμάχη ανάμεσα στα δυο μπλοκ. Διόρισαν τις προηγούμενες διοικήσεις. Ετσι, οι συσχετισμοί παρέμειναν οι ίδιοι, γεγονός που μάλλον ευνοεί το ΠΑΜΕ, αφού με τη σχετική μείωση των δικών του συνδικαλιστικών δυνάμεων (αρκεί να σκεφτούμε μόνο τις απώλειες που είχε από τον κλάδο των οικοδόμων), σε συνδυασμό με τις νοθείες των άλλων, θα βρισκόταν με λιγότερες έδρες στις διοικήσεις, αν επέτρεπε να διεξαχτούν τα συνέδρια.

Την περασμένη Τρίτη, όμως, είχαμε μια ακόμα δικαστική εξέλιξη που σηματοδότησε ήττα του ΠΑΜΕ σ' αυτό το πεδίο. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Πάτρας έκανε δεκτή την προσφυγή οχτώ σωματείων και ακύρωσε τις εκλογές στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας, που είχαν γίνει τον Ιούνιο του 2018. Το ΠΑΜΕ είχε καταφέρει να ελέγξει τη διαδικασία και πέταξε έξω τους άλλους, προχωρώντας κανονικά και κάνοντας εκλογές, μολονότι οι άλλοι είχαν πάρει προσωρινή διαταγή από τον πρόεδρο του δικαστηρίου για συμμετοχή τους στο συνέδριο. Το ΠΑΜΕ δεν υπάκουσε στην προσωρινή διαταγή και ένα χρόνο μετά οι εκλογές που έκανε κηρύσσονται παράνομες. Θα ακολουθήσει, μάλλον, προσφυγή για διορισμό διοίκησης και δεν αποκλείεται στην Πάτρα να έχουμε δυο διοικήσεις στο Εργατικό Κέντρο, μία του ΠΑΜΕ και μία των άλλων.

Πρόκειται, φυσικά, για κατάντια. Οχι μόνο για τους πρασινογάλαζους εργατοπατέρες, αλλά και για το ΠΑΜΕ, που ενδιαφέρεται μόνο για τις σφραγίδες. Γι' αυτό και καταφεύγει στην αστική Δικαιοσύνη, ενώ άλλοτε «γράφει» τις αποφάσεις της (όταν δεν το συμφέρουν).

Ρέστα χωρίς φύλλο

Ο πρόεδρος Πάνος θα καταλάβει τι εννοούμε. Μόνο «άρρωστος» τζογαδόρος θα παίξει τα ρέστα του σ' ένα «κόλπο», χωρίς να έχει φύλλο. Κάπως έτσι βλέπουμε τους ΑΝΕΛ, αντίπαλους με τις «φρέσκες» δυνάμεις της Ακροδεξιάς, να προσπαθούν να κερδίσουν πόντους στο Μακεδονικό, καταθέτοντας προσφυγή στην Ουνέσκο με την οποία ζητούν «την προστασία της Άυλης Πολιτισμικής Κληρονομιάς των Μακεδόνων, που περιλαμβάνει και το όνομα της Μακεδονίας μας!» Όπως αναφέρει το σχετικό δελτίο Τύπου των ΑΝΕΛ, «Ζητούμε την προστασία της αποκλειστικής χρήσης των όρων “Μακεδονία – Μακεδονικός”, καθώς και του Μακεδονικού Πολιτισμού, που ξεκινά 2.500 χρόνια πριν, φθάνοντας έως τις μέρες μας. Ζητούμε την καταχώριση της κληρονομιάς των Μακεδόνων στον Παγκόσμιο Κατάλογο Προστασίας Πολιτισμικών στοιχείων της ΟΥΝΕΣΚΟ. Συμπαραστεκόμαστε στον δύσκολο αγώνα του ελληνικού λαού. Το πρώτο βήμα για τη Δικαίωση έγινε!».

Δεν είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς τι θα απαντήσει η ΟΥΝΕΣΚΟ (το πολύ κάτι γενικό και αόριστο), όμως αυτό το «το πρώτο βήμα για τη Δικαίωση έγινε!» μόνο ένας απελπισμένος Καμμένος θα μπορούσε να το γράψει. Γιατί οι άλλοι ακροδεξιοί θα του απαντούν: εσύ που δεν μπόρεσες να εμποδίσεις τον Τσίπρα να υπογράψει τις Πρέσπες, εσύ που παρέμεινες στην κυβέρνηση του και μετά την υπογραφή της συμφωνίας, μας λες τώρα ότι θα φέρεις τη δικαίωση μέσω Ουνέσκο;

ματι, το ΣτΕ έκρινε απολύτως συνταγματική την κατάργηση του 13ου και του 14ου μισθού (δηλαδή των δώρων Χριστουγέννων-Πάσχα και του επιδόματος αδειάς). Δεν το έκανε για να σαμποτάρει τον «Αλέξη», αλλά επειδή το ζήτησε ο «Ευκλείδης». Το υπουργείο Οικονομικών, η κυβέρνηση, ήταν αντίδικος σ' αυτή τη δίκη, ζητώντας να κριθεί συνταγματική η κατάργηση των Δώρων, γιατί -στην αντίθετη περίπτωση- θα γεννιόταν για το Δημόσιο μια υποχρέωση καταβολής αναδρομικών που θα τίνανε τη δημοσιονομική πολιτική στον αέρα. Οσο για τη διάψευση της προέδρου του ΣτΕ, αυτή δεν αφορούσε την ουσία, αλλά τα ρεπορτάζ που αναφέρονταν σε παρασκηνιακές κινήσεις της κυβέρνησης, ώστε να επιτευχθεί η πλειοψηφία στην Ολομέλεια του ΣτΕ υπέρ της οριστικής κατάργησης.

Δεν τα ήξερε αυτά ο Πολάκης και εκτέθηκε; Ή μήπως τα ήξερε, αλλά έχει συνηθίσει να παραμυθιάζει έναν κόσμο με τα πιο τερατώδη ψέματα;

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Από «χι» (αυτό της διαγραφής) και αποχή από τις εκλογές.

Αναστενάζουν τα σχολεία, παίρνουν φωτιά οι κάλπες μα σαν μετράνε τ' άκυρα, την αποχή σα βλέπουν στριφογυρνάν' στις θέσεις τους πέρα στην Ευρωλάνδη κι αρχίζουν μαγειρέματα κι αρχίζουνε ζυμώσεις.

Η λαϊκή μούσα το πάει ακόμη παραπέρα, κοιτάζοντας τον συννεφιασμένο ορίζοντα που φέρνει κι άλλες βροχές, κι άλλες κάλπες:

Ο ένας μ' εφταήμερη δουλειά και Περιστέρι ο άλλος με τα κότερα και τη Μακεδονία βάζουνε τα χεράκια τους στα μάτια και τα βγάζουν και πέφτουν απ' τα σύννεφα οι ανίδεοι αράδα.

Κι έπειτα κάθεται και αποτυπώνει και τη ναρόντναγια βόλια (λαϊκή θέληση) απέναντι στα τεκταινόμενα, με φόντο πάντα τις κάλπες που στοιχειώνουν τις μεταμφιεσμένες σε μέρες βαθιές νύχτες μας:

Όλες οι έμορφες φωτιές ανάβουν στα σοκάκια μα το Κατερινιώ σαν βγει, βογκάν' τα πεζοδρόμια κοιτώντας ντύσιμο, μαλλί, πατούμενο και μπούστο όλο βαριά στενάζουνε και όλο σιγολιώνουν.

Μόνο ένα μεταλλικό υπόνομου καπάκι που 'χει δει τόσα θαύματα πάνω του να διαβαίνουν και σαν από χυτήριο να το περνάνε αράδα κάθεται και φιλοσοφεί, μονολογεί και λέει: - Αν μάθω πως η αριστερά πως είναι αυτό το πράμα τις ρίζες μου αποτάσσομαι και τις μυριομουντζώνω ξεχνάω Ντόρα, Καίλη, Μισέλ και Παπακώστα και σέρνομαι στα γόνατα μέχρι την Κουμουνδούρου. Γιατί, τι είν' ο άνθρωπος; Πολιτική μονάχα; Αφού 'χει ορμόνες και ορμές, λυγάει στην εικόνα στο instagram, στο facebook, στη ζώσα πασαρέλα βαραίνουνε πάρα πολλά, ασήκωτο το ζύγι.

Μέσα στην πίεση φεύγουν τα χρόνια, μέσα στην ποίηση φεύγει η στήλη. «Εστο». Ανάπηρος, δείξε τα χέρια σου. Κρίνε για να κριθείς», που έλεγε κι ο Μανόλης Αναγνωστάκης/

Ναι, των φρονιμών τα παιδιά (ο Ευκλείδης λόγου χάρη) ξέρουμε: μαγειρεύουνε προτού να νιώσουν πείνα κι αυτός σαν φρόνιμο παιδί και φρόνιμου εγγόνι έχει, λέει, την καβάτζα του και το διατυμπανίζει να τάζει φράγκα στο λαό, να τα εξασφαλίζει να παίζει το παιχνίδι του με τους γνωστούς κανόνες.

Και στο τέλος της τη δίνει, της τη βαράει της λαϊκής μούσας και ακολουθεί τον δρόμο που χάραξε το γνωστό ανέκδοτο «άντε γ... κι εσύ κι ο γρύλος σου»:

Αγία οικογένεια! Κοντά έναν αιώνα δίνεις ανυποχώρητη τον πιο σκληρό αγώνα.

Με την παλιά ανοιχτή τα μέλη σου γυρνάνε όλος ο κόσμος κι αν χαθεί, αυτά θα 'χουν να φάνε όχι μόνο για πάρτη τους αλλά για χίλιους άλλους ανήκουνε στους εκλεκτούς, στους έθνους τους μεγάλους.

Ποιοι πόλεμοι, ποια κατοχή, μνημόνια και μέτρα; Δεν σας αγγίζει τίποτε, ακλόνητη είστε πέτρα τραπέζι δεν αφήσατε (και πάνω κι από κάτω) έναν αιώνα σκούπισμα! Άντε και άσπρο πάτο.

Για κορόιδα ψάχνει (και) η Βουλγαρία. Επικαλούμενη ότι δεν υπάρχουν Βούλγαροι πρόθυμοι να εργαστούν για λίγους μήνες στη θάλασσα ή στο βουνό με χαμηλές αμοιβές, εφαρμόζει ειδικό πρόγραμμα για την προσέλκυση αλλοδαπών (κυρίως από Ουκρανία, Μολδαβία και Λευκορωσία) που θα εργαστούν ως σερβιτόροι, καμαριέρες, προσωπικό κουζίνας κ.ά., με χαμηλές αμοιβές! Από την άλλη πλευρά, προσπαθεί να πείσει τους Βούλγαρους να ξοδέψουν μέρος των άθλιων μισθών τους... κάνοντας τουρισμό στη Βουλγαρία, με το υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης να κηρύσσει το 2019 «έτος εσωτερικού τουρισμού»! Ως δέλεαρ, προτείνει στους ξενοδόχους να προσφέρουν πακέτα «τρεις νύχτες με κόστος δύο»! Τα συμπεράσματα δικά σας...

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

ΑΠΟΧΗ στην κάλπη, να γίνει Δήμος το ΠΑΓΚΡΑΤΙ!

Χωρίς αγωνιστική δράση η βδομάδα που πέρασε και σε συνδυασμό με την προεκλογική περίοδο, η αθλητική επικαιρότητα είναι παρά πολύ φτωχή και αφορά κυρίως το παρασκηνίο και τα εξωαγωνιστικά δρώμενα. Αν εξαιρέσουμε τη νίκη του ΟΦΗ επί του Πλατανιά στο ντέρμπι της Κρήτης για μια θέση στην Super League, σε έναν αγώνα θρίλερ, που κρίθηκε στο 5ο λεπτό των καθυστερήσεων (η ομάδα του Ηρακλείου είχε και σημαντική βοήθεια από τον διαιτητή Κομίνη), δεν έχουμε αγωνιστικό γεγονός που μπορούμε να σχολιάσουμε. Μοιραία, το ενδιαφέρον μεταφέρεται εκτός των γηπέδων.

Όσον αφορά το μπάσκετ, βρισκόμαστε στην επόμενη μέρα μετά την απόφαση της ερυθρόλευκης διοίκησης να μην αγωνιστεί η ομάδα κόντρα στον Παναθηναϊκό για τα play off του πρωταθλήματος, που είχε ως συνέπεια τον υποβιβασμό της ομάδας στην Α2. Με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, η κατάσταση είναι δύσκολη για τους ερυθρόλευκους, όμως όλα μπορούν να ανατραπούν, αν το ΑΣΕΑΔ κάνει δεκτή την ένσταση του Ολυμπιακού και αποφασίσει ότι κακώς έγιναν οι αγώνες για την τελευταία αγωνιστική του πρωταθλήματος. Σε μια τέτοια περίπτωση, αλλάζουν όλα τα δεδομένα και δεν υφίσταται ο ερυθρόλευκος υποβιβασμός.

Επειδή δεν έχει νόημα να καταγράψουμε και να σχολιάσουμε τα πιθανά και απίθανα σενάρια που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, θα περιμένουμε τις επίσημες εξελίξεις για να δούμε πώς θα διαμορφωθεί το τοπίο. Η σημερινή κατάσταση μας θυμίζει την ατάκα του Ηλιόπουλου: «Δεν ξέρω αν το προσέξατε, αλλά είμαστε μια ωραία ατμόσφαιρα», από την ελληνική ταινία «Ο Ατσίδας».

Ο υπευργός Αθλητισμού Γιώργος Βασιλειάδης έχει ταχθεί ανοιχτά υπέρ του Ολυμπιακού και θεωρεί υπεύθυνο για το σημερινό αδιέξοδο στο ελληνικό μπάσκετ τον πρόεδρο της ΕΟΚ Γιώργο Βασιλακόπουλο. Η κυβέρνηση είναι σε ανοιχτή κόντρα με τον Μαρινάκη και τον Ολυμπιακό, συνεπώς ο Βασιλειάδης δείχνει να είναι εκτός γραμμής. Το επιχείρημα ότι είναι άλλο πράγμα ο μπασκετικός Ολυμπιακός και άλλο ο ποδοσφαιρικός δε στέκει. Αφενός, ο Μαρινάκης έχει δώσει ανοιχτά τη στήριξή του στους Αγγέλους και οι δυο πλευρές συμφωνούν ότι σε αυτή τη μάχη ο Ολυμπιακός είναι ενιαίος και αδιαίρετος. Αφετέρου, οι οργανωμένοι οπαδοί των ερυθρόλευ-

κων, που θα βγουν μπροστά και θα χρησιμοποιηθούν ως «αιχμή της ομάδας τους οποίους οι ερυθρόλευκες διοικήσεις καλούν σε συστράτευση για να σωθεί η ομάδα, είναι κοινοί σε μπάσκετ και ποδόσφαιρο. Από την άλλη πλευρά, έχουμε τον Γιαννακόπουλο (Παναθηναϊκός) και τον Αγγελόπουλο (ΑΕΚ) να στηρίζουν τον Βασιλακόπουλο και να κατηγορούν τον Βασιλειάδη ότι μεροληπτεί υπέρ των ερυθρόλευκων, την ίδια στιγμή που στην κεντρική πολιτική σκηνή οι δυο καπιταλιστές τηρούν ουδετερότητα και δε βγαίνουν ανοιχτά υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ ή της ΝΔ.

Όσον αφορά το ποδόσφαιρο, η συζήτηση αφορά το χαρτοπόλεμο ανάμεσα στην ΑΕΚ και την ΕΠΟ για τον διορισμένο από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ πρόεδρο της Κεντρικής Επιτροπής Διαιτησίας (ΚΕΔ) Βίτορ Μέλο Περέιρα, με αφορμή τον τρόπο που διαχειρίστηκε την υπόθεση με το διαιτητικό τρίο στον τελικό του Κυπέλλου. Ο πορτογάλος αρχιδιαιτητής παραδέχτηκε στην επιστολή του ότι άλλαξε τη σύνθεση της διαιτητικής ομάδας, λόγω ασθένειας του πρώτου βοηθού, χωρίς να ενημερώσει τα αρμόδια όργανα, όμως θεωρεί ότι αυτή η ενέργειά του προβλέπεται στις αρμοδιότητές του και δεν υπάρχει κανένα θέμα. Από την πλευρά της, η ΠΑΕ ΑΕΚ δηλώνει ότι θα συνεχίσει να ασχολείται με το θέμα και θα προχωρήσει σε έγγραφες διαμαρτυρίες κατά

του Περέιρα. Οι πιθανότητες να βρουν «δικαίωση» οι κιτρινόμαυροι περιορίζονται στο ελάχιστο, μετά την απόφαση από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ να μην αλλάξει η σύνθεση της ΚΕΔ (όταν πάρθηκε η απόφαση ήταν γνωστή στις διεθνείς ομοσπονδίες η υπόθεση του τελικού και οι χειρισμοί του Περέιρα) και η εποπτεία του ελληνικού ποδοσφαίρου να συνεχιστεί μέχρι το 2021 που θα γίνουν εκλογές στην ΕΠΟ.

Το πιθανότερο είναι ο Μελισσανίδης να προσπαθήσει να διατηρήσει το θέμα στην επικαιρότητα για επικοινωνιακούς λόγους και για να παραμυθιάσει τους κιτρινόμαυρους οπαδούς. Οι εργασίες στο γήπεδο συνεχίζονται και με τα φράγκα που θα πάρει από την Περιφέρεια θα μπορέσει να τις προχωρήσει ακόμα περισσότερο. Όμως, εκτός από το γηπεδικό, υπάρχει σοβαρό θέμα στην ΑΕΚ με το έμφυχο δυναμικό της ομάδας. Αγωνιστικά, ΠΑΟΚ και Ολυμπιακός είναι μια κλάση πάνω από την ΑΕΚ και αν δε γίνουν σοβαρές μεταγραφές από τον Μελισσανίδη, για να ενισχυθεί το ρόστερ, η ψαλίδα θα ανοίξει ακόμα περισσότερο. Από τα μέχρι στιγμής δεδομένα δε φαίνεται να υπάρχει πρόθεση από τον Γατούλη να βάλει το χέρι στη τσέπη και να ξοδέψει φράγκα για παίκτες, οπότε θα πρέπει να βρει κάποιον «εχθρό» για να του φορτώσει την αδυναμία της ομάδας να είναι ανταγωνιστική σε σχέση με ΠΑΟΚ και Ολυμπι-

ακό.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Την Τετάρτη 29/5 όλοι οι δρόμοι οδηγούν στον Βόλο. Το Παγκράτι θα δώσει αγώνα μπράζ-κατάταξης με τον Φίλιππο Βέροιας για το ενδεχόμενο αναδιοργάνωσης των κατηγοριών στο μπάσκετ, που μπορεί να οδηγήσει την νικήτρια ομάδα στην Α2. Οι Rossoneri θα δώσουν δυναμικό παρόν, ελπίζοντας ότι του χρόνου στο Μετς θα ξαναζήσουν ατμόσφαιρα από παλιότερα μπασκετικά ντέρμπι κόντρα στους ερυθρόλευκους.

ΥΓ2. Διάλογοι προς τέρψιν του φιλοθεάμονος κοινού:

Κούγιας: Πριν από λίγα δευτερόλεπτα με πήρε τηλέφωνο στο κινητό μου από απόκριση αυτή η αντρούκλα, ο νιάου νιάου η γατούλα - τίγρης έντιμος επιχειρηματίας Δημήτρης Μελισσανίδης. Επειδή όταν οδηγώ και όταν δεν βρίσκομαι στα δικαστήρια, απαντώ σε όλες τις κλήσεις μου σε ανοικτή ακρόαση, οι άνθρωποι που ήταν στο αυτοκίνητο μου άκουσαν τις γυναικούλιστικές απειλές του, για την δήλωση που έκανα για τον Κομίνη με αφορμή το μαιμού πέναλτι που έδωσε εις βάρος του Πλατανιά στο σημερινό ματς.

Μελισσανίδης: Τώρα τον πήρα τηλέφωνο και του είπα να πάει να γαμηθεί. Είναι τρελό το παιδί. Τι σχέση έχει η ΑΕΚ με τον αγώνα μπράζ; Ευχή του έδωσα... Την άλλη φορά που θα τον δω δεν θα τον πειράξω. Θα πω στα παιδιά να τον ξεβρακώσουν και θα τον αμολήσουμε. Είναι ψυχασθενής. Το παιδί είναι για κλούβα.

Κούγιας: Οι συνεργάτες μου πριν λίγο με ενημέρωσαν ότι οι ρεπόρτερ της ΑΕΚ δημοσιοποίησαν τα όσα τους είπε αυτή η αντρούκλα, ο νιάου νιάου η γατούλα - τίγρης - δεν πάω χωρίς μπράβους ούτε στην τουαλέτα για κατούρημα, πρώην δάσκαλος σχολής οδηγών, πρώην διεθνής επιχειρηματίας, Δημήτρης Μελισσανίδης, για το περιεχόμενο του τηλεφωνήματος που μου έκανε από απόκριση, μη γνωρίζοντας ότι τα όσα μου έλεγε τα άκουγαν σε ανοιχτή ακρόαση όσοι ήταν μαζί μου. (...) Όσο για το ότι θα βάλει τα παιδιά, δηλαδή τους μπράβους του, όπου με βρουν να με ξεβρακώσουν, τόσο στην γειτονιά μου στην Πετρούπολη, όσο και στη Λάρισα, θα προτιμούσαμε να ακούσουμε ότι θα το κάνει ο ίδιος, αλλά πώς θα το κάνει, αφού ξέρει ότι όπου βρεθούμε μόνοι μας θα φωνάζει «τα παιδιά» να τον σώσουν.

Ο κυρ-Αλέκος με το φρέντο τι να λέει για τον κολητό του;

Για να τηρήσουμε την παράδοση, έστω και την τελευταία στιγμή, η στήλη φιλοξενεί υποψηφίους για τις αυτοδιοικητικές εκλογές, που επέλεξαν ένα διαφορετικό τρόπο για να ενημερώσουν τους εν δυνάμει ψηφοφόρους τους. Επιλέξαμε δυο υποψηφίους, έναν για το Δήμο στη Λάρισα και έναν για την Περιφέρεια στην Πελοπόννησο. Τον δεύτερο υποψήφιο, τον μερακλή, μας τον... απήγαγε η αδελφή στήλη «Οι τοίχοι έχουν φωνή», οπότε μπορείτε να διαβάσετε το σχετικό σχόλιο στη διπλανή σελίδα.

Ο πρώτος, ο Λαρισαίος, μπορεί να χαρακτηριστεί ο σάγαμπος υποψήφιος. Το γεγονός ότι είναι μπάτσος μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι μάλλον θέλει να πάρει μετάθεση στο γυναικοχώρι και προσπαθεί να εκλεγεί δημοτικός σύμβουλος για να επωφεληθεί από τη σχετική νομοθετική διάταξη. Και επειδή δεν είναι γνωστός στο χωριό, αναγκάζεται να επικαλεστεί τον πεθερό και την πεθερά για να μαζέψει ψήφους.

Ο μερακλής υποψήφιος, μεσσηνιακής καταγωγής, παρουσιάζει εκπληκτικό ποιητικό οίστρο, αποτέλεσμα προφανώς της κατανάλωσης φυσικών βοτάνων από την εύφορη γη της Μεσσηνίας.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Όλοι στις κάλτσες!

Τελικά κανένας από τους συμμετέχοντες (άλλη μια φορά...) δεν μπόρεσε να μας εξηγήσει τη χρησιμότητα της ψήφου

Αποχή! Για να 'ναι τζίφος

η θεραπεύουσα πάσαν νόσον και μαλακίαν ψήφου

Για το βανδαλισμό στη ζωή του Μήτσου κουβέντα, ε, κουφάλες;

Δεν ξοφλήσαμε!

«Γιατί μέσω αντικοινοβουλευτικών εκλογών ανατροπή του καπιταλισμού δε γίνεται»
- Ριζοσπάστης, 8/7/2012

► Οποιος σας σφίγγει δυνατά το ένα και τ' άλλο χέρι και πηλαλεί εδώ κι εκεί στο ντάλα μεσημέρι

αυτός που σας χαμογελά και σας κτυπά στον ώμο, αυτός που με τα τέσσερα σας κυνηγά στο δρόμο

και στέκει μ' ύφος ταπεινό θεράπωντος και δούλου θηρεύει το αξίωμα Δημοτικού Συμβούλου.

► Χα! Ναός της (αστικής) δημοκρατίας το (μπ...) κοινοβούλιο.

► «Η Κύπρος προχωρά σε νέες γεωτρήσεις στην ΑΟΖ».

► Για τη δική μας... γεωτρυπίδα τι γίνεται...

► Ο καιρός ακολουθεί τις δημοσκοπήσεις.

► Ο καιρός των δημοσκοπήσεων (εκλογές), κοινώς των έντονων... ενδοσκοπήσεων.

► Ουί!

► Είμαστε σε καιρό παράλογο, δε βλέπουμε σε άλογο

το γνωστό Πανίκα, να μας σηκώνει λάβαρο, λαμέ κι ολίγον άβαρο, με το «εν τούτω νικά»...

► Κανάλια και σάι(ς) διαφημίζουν χρήμα.

► Μα χρήμα δε βρέχει.

► Τσίπρας δεσμώτης.

► (Άλλη) μια τραγωδία.

► Που προξενεί γέλωτα.

► Σταυρώστε με - σταυρώστε με (που έλεγε και η αηδός).

► Να και συνταγματικότητα των περικοπών 13ου-14ου μισθού.

► Ραστώνη γαρ...

► Χαμηλότερη η ανάπτυξη στην Ελλάδα παρά τις (θετικές;) προβλέψεις.

► Μ. Παπαδόπουλος (του Περισσού): «Το ΚΚΕ... λέει ένα μεγάλο "ναι" στην Ευρώπη και στην Ελλάδα του σοσιαλισμού». Και των Ενωμένων πολιτειών της Ευρώπης, ίσως;

► Ενας κάποιος κλανάκης ξεπλένει Μαστοράκη.

► ΜΕΘ γιοκ στο ΝΙΜΤΣ.

► Πρόοδες...

► Άλλο ένα άδικο που έγινε πράξη.

► Ε, δεν είμαστε το ίδιο, λαός και Κολωνάκι.

► Η «πολιτιστική επανάσταση» στην Κίνα έγινε για να χτυπηθεί ο ρεβιζιονισμός και οι αστοί (που είχαν από 30ετίας "ριζώσει" στο ΚΚ Κίνας). Αστεϊάκι.

► Brexit ή BreMAYn?

► ΚΑΙ ο Μαδούρο(ς) προτείνει εκλογές.

► Δια πάσαν νόσον...

► Εδώ εκλογές, εκεί εκλογές, όχι το ναι, και πο το yes!

► Είπε ο Γιούνκερ για τον Μπαρούφ: «Δεν έπαιξε ρόλο. Τότε ΤΙ έπαιξε; Αγωνιώδες ερώτημα των οπαδών του Γιάνη (με ένα νι) και μιας Σοφίας (άνευ σοφίας).

► ΚΑΙ στην Αυστρία εκλογές!

► ...και μαλακίαν...

► Πορδοβόλημα στη Γιουρο-τέτοια για τους ναζισιονιστές.

► Καραμήτριναι καημένη.

► Απ' το φόβο σου χεζμένη (με ζήτα).

► Εύφημος μνεία χρειάζεται να αποδοθεί στον υπαστυνόμο Βασίλη Λαμπρόπουλο.

► Με τις... διασυνδέσεις του.

► Και τα συμπαρομαρτούντα.

► Η «αντάρτικη» ψήφος.

► Με τις ελεγχόμενες συγκρούσεις.

► Η γραφειοκρατία έχει πολλά πρόσωπα.

► «Για μεγάλη νίκη του λαού», λέει ο Περισσός, ψήφο στον ίδιο.

► Του λαού, ή και του λάου-λάου.

► Γιατί έτσι θα χτιστεί ο... σοσιαλισμός: λάου-λάου και στα μουλωχτά. Χωρίς σπασίματα, μολότωφ και χρήση οπλισμού.

► Για τον ειρηνευτικό σοσιαλισμό.

► Ή καλύτερα για έναν εξημερωμένο σοσιαλισμό...

► Τα χρυσάυγουλα έχουν ένα ακαταμάχητο επιχείρημα: ουγκ!

► Ούγκανοι, γκέγκε;

► Εμπρηστικό reportage.

► Αμεσο.

► Διχως μεσολαβητές.

► Τα πάντα έχει ο φετινός

«Μαρξισμός 2019». ΚΑΙ Πορτάλιου.

► British Steel: στα πρόθυρα 25.000 (καινούργιοι) άνεργοι.

► ΜΚΟ: σταθερά αντεργατικές.

► Βλέπε την ΜΚΟ «Εδρα».

► Ανακοίνωση Περισού για τις μπογιές στη Βουλή: τάξη επικρατεί στο Βερολίνο...

► Εκλογές: για μια εύρυθμη λειτουργία του καπιταλισμού.

► Monsanto η φακελώτρια.

► Χαφιεδολόι.

► Γενετικά τροποποιημένο.

► Ε, όχι και αξιόπιστη η «Εργάνη»...

► Τούτοι οι μπάτσοι πού 'ρθαν τώρα.

► Θα συνιστούσαμε στην κ. Ε. Μπέλλου (του Περισού) να (ξανα)διαβάσει (και) τον Γ. Φόστερ (Ιστορία των Τριών Διεθνών), προτού (ξανα)προβεί σε αφορισμούς για τη διάλυση της Τρίτης Διεθνούς το 1943.

► Αν και η ίδια έχει καταλήξει στις προτιμήσεις της...

► Η «αυτοκρατορία» του καπιταλιστή (και όχι "μάγιστρα") εξέπνευσε, παρασύροντας στην ανεργία 1.000 εργαζομένου της (περί του Jamie Oliver).

► Και η σεμνή τελετή θα κλείσει με τον εθνικό μας ύπνο...

► Έχει πι, έχει και χι, και τη λένε αποχή!

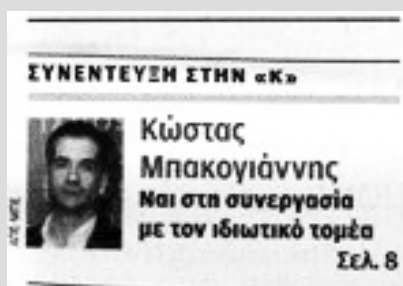
Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η ποιότητα της μουσικής τους και της εν γένει καλλιτεχνικής εμφάνισής τους πέρασε σε δεύτερο πλάνο. Οι περισσότεροι δε θυμούνται τι ακριβώς τραγούδησαν οι Ισλανδοί Hatafi στο κιτς πανηγυράκι της Eurovision. Θα τους θυμόμαστε για τα κασκόλ με την παλαιστινιακή σημαία και το σήμα της νίκης (χειρονομιακό σήμα που χρησιμοποιούν εδώ και δεκαετίες οι αγωνιζόμενοι Παλαιστίνιοι), που σήκωσαν την ώρα της ψηφοφορίας, μέσα στην πρωτεύουσα του σιωνιστικού κτήνους, την ώρα που ήξεραν ότι οι κάμερες θα είναι καρφωμένες πάνω τους. Μπράβο, παιδιά!

◆ Αυτό το σημείο της συνέντευξης Μπακογιάννη θεώρησε ως πιο αξιόλογο η «Καθημερινή» και το έβαλε στο πρωτοσέλιδο «χτύπημα». Τυχαίο; Όχι.

◆ Πέτα με στο καλαθάκι/ κάνε με και ραβασάκι/ άμα είσαι και χαρμάνια/ κάν' την κάρτα μου τζιβάνα/ όμως να μην αμφιβάλλεις/ λύση είναι ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΑΛΛΗΣ.

Ο... μερακλής και ευρηματικός υποψήφιος κατεβαίνει στην Πελοπόννησο με το συνδυασμό του ΣΥΡΙΖΑ, με υποψήφιο περιφερειάρχη τον Γιώργο Δέδε, παλιό πασόκο και μέχρι τώρα αντιπεριφερειάρχη του Τατούλη. Οι

πληροφορίες λένε ότι ο Δέδες δεν έχει καμιά τύχη, ελπίζουμε όμως ότι ο Ράλλης θα εκλεγεί περιφερειακός σύμβουλος, για να φέρει άλλον... αέρα στις συνεδριάσεις του περιφερειακού συμβουλίου.

◆ Οι γκραφιτάδες ανέλαβαν δράση και στόλισαν με τα «βαψίματά» τους τα βαγόνια του Μετρό της Θεσσαλονίκης, που τα κουβάλησαν άρον-άρον για να στηθούν φιέστα εγκαινίων με Σπίρτζη και Νοτοπούλου. Ο πρόεδρος του Μετρό Μυλόπουλος είπε πως έβαλαν τέσσερις φύλακες και πως θα εγκαταστήσουν και κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης. Οι γκραφιτάδες, όμως, δεν κάνουν καμιά ζημιά (χρώματα βάζουν). Τη ζημιά θα την πάθουν τα βαγόνια από την ακινησία επί χρόνια. Θα σαπίζουν εκεί αχρησιμοποίητα και θα κοστίζουν ένα σκασμό λεφτά για συντήρηση, όταν έρθει η ώρα να χρησιμοποιηθούν.

Προσπαθεί να σώσει το τομάρι του ο φιρερίσκος των νεοναζί

Και δεύτερος μάρτυρας υπεράσπισης του φίρερ, προσπαθώντας να τον διασώσει, τον παρουσίασε σαν άκακο αρνάκι. Ο μάρτυρας ονομάζεται Α. Καράς, υπήρξε στέλεχος της Εθνικής Τράπεζας και κατά δήλωσή του γνωρίζονται με τον Μιχαλολιάκο από την εποχή του Πολυτεχνείου. Όπως δήλωσε, ο ίδιος συμμετείχε στη Χρυσή Αυγή μέχρι το 1992 και όχι μετέπειτα, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεών του στην Εθνική Τράπεζα.

Απαντώντας σε ερώτηση της προέδρου Μ. Λεπενιώτη, αν στη ΧΑ υπήρχε εθνικοσοσιαλιστική κατεύθυνση, ισχυρίστηκε ότι μέχρι το 1992 υπήρχαν διάφορες τάσεις στη ΧΑ, όπως φιλομουσολινικοί, κανταφικοί και φιλοφασίστες. Ισχυρίστηκε ακόμη, ότι στο συνέδριο του 1992 αποφασίστηκε να λειτουργήσουν οι νεοναζιστές ως ένα νόμιμο κόμμα μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος.

Φυσικά, πρόκειται για ψευδείς ισχυρισμούς. Τον Καρά διαψεύδει άλλος προσωπικός φίλος του φίρερ, ο Αθ. Κωνσταντίνου, νυν υποψήφιος ευρωβουλευτής του νεοναζιστικού μορφώματος, που τον γνωρίζει από την εποχή που ο φίρερ ήταν 17 χρόνων. Αυτός, λοιπόν, κατέθεσε στις 7 Μάη του 2019, ότι η ΧΑ ήταν «ένας φορέας μελετών, σε αναζήτηση και σε ζύμωση πολιτική, εθνικοσοσιαλιστικού ενδιαφέροντος μέχρι το 1992».

Δεν ρωτήθηκε σχετικά ο Καράς, αλλά δεν αποκλείεται ο ίδιος, ο φίρερ και ο Κωνσταντίνου να ήταν κοινοί φίλοι.

Η ΧΑ ήταν και παραμένει ένα νεοναζιστικό μόρφωμα, μια εγκληματική οργάνωση, όσα ψέματα κι αν επιστρατεύσει ο κάθε Καράς. Αυτό αποδείχτηκε από την ακροαματική διαδικασία και το γνωρίζουν καλά οι παράγοντες της δίκης. Αλλωστε, τον Καρά διαψεύδουν τα ίδια τα ντοκουμέντα. Τον Απρίλη του 2006, σε άρθρο με τίτλο «Εθνικιστές ή Ναζιστές» (βρίσκεται στο Αναγλωστό Εγγραφο 422) αναφέρεται ανάμεσα στ' άλλα:

«Παλαιότερα, πριν από χρόνια, χρησιμοποιείτο στα κείμενα του Κινήματός μας ο όρος εθνικοσοσιαλισμός. Το γεγονός ότι τώρα χρησιμοποιούμε τους όρους εθνικισμός, λαϊκός εθνικισμός και κοινωνικός εθνικισμός **δεν σημαίνει ότι αλλάξαμε ιδέες**. Απλά, **θεωρούμε περισσότερο πολιτικό δόκιμο** το να χρησιμοποιούμε αυτούς τους όρους γιατί είναι γεγονός ότι ο όρος

“εθνικοσοσιαλισμός” **προκαλεί παρανοήσεις μετά από έναν ωκεανό προπαγάνδας εξήντα ολόκληρων ετών**» (η έμφαση δική μας).

Η πρόθεση του Καρά είναι προφανέστατη. Καταθέτοντας ότι το 1992 η ΧΑ έγινε ένα νόμιμο κόμμα που λειτουργεί στο πλαίσιο του Συντάγματος, επιχειρεί να εμφανίσει τον Μιχαλολιάκο ως ένα νομοταγή πολίτη που κινείται εντός του... συνταγματικού τόξου. Αυτή, άλλωστε, υπήρξε και η υπερασπιστική γραμμή του φιρερίσκου, που έλεγε ψευδέστατα στην απολογία του:

«Κατηγορηματικά έχω δηλώσει στις τηλεοπτικές εμφανίσεις τις οποίες είχα τη δυνατότητα να έχω ότι α) η ΧΑ δεν είναι στρατός για να διαθέτει στολή και **καταδικάζω αυτού του είδους τη συμπεριφορά και αμφίεση και τον συγκεκριμένο βηματισμό**. β) για τις λοιπές παράνομες πράξεις που μου αναφέρετε επίσης **δηλώνω κατηγορηματικά ότι δεν τις υιοθετώ και δημόσια τις έχω καταγγείλει** στον τηλεοπτικό σταθμό στον ΣΚΑΙ στον κ. Τράγκα και στους τηλεοπτικούς σταθμούς ΚΟΝΤΡΑ ΚΑΙ ΕΧΤΡΑ» (η έμφαση δική μας).

Ο Καράς συνέχισε με τα λεγόμενά του να χιτίζει το προφίλ του φίρερ ως ανθρώπου τίμιου, ειλικρινή, που **έχει ήδηθεν χάσει τον έλεγχο στη ΧΑ!** Παραθέτουμε μερικές από τις απαντήσεις που έδωσε στην πρόεδρο και στον αναπληρωτή εισαγγελέα:

Πρόεδρος: Για μιλήστε μας για τον Ν. Μιχαλολιάκο;

Καράς: Είναι ένας τίμιος, ειλικρινής άνθρωπος, με οικογενειακές αρχές. **Εχει ένα έλλειμμα οργανωτικότητας** όσον αφορά τα θέματα του κινήματος, **είναι πολύ μετριοπαθής όσον αφορά τις κρίσεις για τρίτα άτομα**. Τον προέτρεπα αρκετές φορές να λάβει άλλες κατευθύνσεις όσον αφορά την αντιμετώπιση ανθρώπων που δεν ταίριαζαν, εκείνος όλο συγχωροχάρτια έδινε, «όχι, είναι καλό παιδί»...

Πρόεδρος: Μετά την ανθρωποκτονία του Π. Φύσσα, μετά τις επιθέσεις σε βάρος αιγύπτιων αλιεργατών, ενημερωθήκατε από τον Τύπο;

Καράς: Από τον Τύπο μόνο.

Πρόεδρος: Ρωτήσατε για αυτά τον ίδιο;

Καράς: Όχι.

Πρόεδρος: Αν υπήρχε κάποια άλλη άποψή του;

Καράς: Εγώ προσπάθησα να

βγάλω τα δικά μου συμπεράσματα.

Πρόεδρος: Τα οποία είναι;

Καράς: Στο πλαίσιο της ύπαρξης χιλιάδων μελών, **ευρέθησαν κακότεροποι που προέβησαν στις ενέργειες αυτές**. Η παρουσίαση όλων αυτών ήταν μια προσπάθεια εξοβελισμού του κινήματος.

Αν. εισαγγελέας: Συζητήσατε με τον κατηγορούμενο και σας είπε ότι δεν πρόλαβε για κάποια γεγονότα;

Καράς: Εγώ εκτίμησα ότι **δεν πρόλαβε**, μιλαγε θυμωμένος τότε και ήταν στο πλαίσιο **ελέγχου μερικών προσωπικοτήτων**.

Ούτε μ' αυτά πρωτοτύπησε ο Καράς. Επί της ουσίας αναπαρήγαγε τη γραμμή που ο φίρερ είχε διατυπώσει στην απολογία του. Οτι δηλαδή δεν ήλεγχε ούτε τις αποφάσεις της Κεντρικής Επιτροπής! Παραθέτουμε σχετικό απόσπασμα από την απολογία του φίρερ:

Ερώτηση: Ποια είναι η θέση του Γενικού Γραμματέα της Χρυσής Αυγής ως αρχηγού του κόμματος. Και πώς σχολιάζετε το γεγονός ότι... ο κος Γερμενής έδωσε εντολή στους παρευρισκόμενους δημοσιογράφους... με το γνωστό παράγγελμα εγέρθητω.

Απάντηση: Είμαι απλώς ο επικεφαλής της κεντρικής επιτροπής... Υπάρχουν **πλείστα όσα παραδείγματα** από την εσωτερική κομματική λειτουργία των τελευταίων ετών όπου **δεν επικράτησε η γνώμη μου ως Γενικός Γραμματέας αλλά επικράτησε η άποψη και θέση της Κεντρικής Επιτροπής**» (η έμφαση δική μας).

Αυτοί οι ισχυρισμοί του Μιχαλολιάκου και του φίλου του μάρτυρα υπεράσπισης Καρά είναι απόλυτα ψευδείς. Κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας διαβάστηκαν δεκάδες εγκύκλιοι διαταγές από την Κεντρική Διοίκηση, που είναι διορισμένη από τον φίρερ, με τις οποίες δίνονταν **αυστηρές εντολές για πιστή εφαρμογή των αποφάσεών** της. Παραθέτουμε ενδεικτικά δύο απ' αυτές:

Εγκύκλιος της Κεντρικής Διοίκησης, 16 Απρίλη του 2013.

«**Β) Κάθε δράση και εκδήλωση να έχει εγκριθεί** από τον αρμόδιο Περιφερειάρχη. Οι Τοπικές Οργανώσεις είναι υποχρεωμένες να ενημερώνουν και να **λαμβάνουν την έγκριση του επικεφαλής της Περιφερειακής Διοίκησης που υπάγονται για κάθε είδους εκδήλωση** που

προτίθενται να οργανώσουν (από ομιλία στα γραφεία μέχρι ανοικτή συγκέντρωση διαμαρτυρίας).

Γ) Για όλες τις δημόσιες πολιτικές ενέργειες να ενημερώνεται η Κεντρική Διοίκηση. **Όλες οι ανοικτές πολιτικές ενέργειες των Τοπικών Οργανώσεων (συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας και πορείες) να πραγματοποιούνται κατόπιν ενημέρωσης και έγκρισης από την Κεντρική Διοίκηση** και τα αρμόδια μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου (Συναγωνιστές Λαγός Ιωάννης, Γερμενής Γεώργιος, Παναγιώταρος Ηλίας, Ματθαίοπουλος Αρτέμιος, ανάλογα με την Περιφερειακή Διοίκηση» (η έμφαση δική μας).

Εγκύκλιος Παππά με εντολή Γενικού Γραμματέα, 23 Απρίλη του 2013.

«Θα πρέπει να λειτουργήσουμε με τα όργανα του κινήματος σαν ένας **πολιτικός απελευθερωτικός στρατός του εθνικισμού και να εφαρμόσουμε πιστά την πάγια αρχή του στρατιωτικού δόγματος που λέγεται **απαρέγκλιτη πίστη και υπακοή στην ιεραρχία****. Ζήτω η Νίκη! Ζήτω ο Αρχηγός».

Δε χρειάζεται να συζητήσουμε, λοιπόν, για το ότι είναι απόλυτα ψευδής ο ισχυρισμός, ότι ο Μιχαλολιάκος δήθεν δεν ήλεγχε την κατάσταση στο νεοναζιστικό μόρφωμα και ότι δεν ευθύνεται αυτός για τη δολοφονία του Φύσσα και όλη την εγκληματική δράση της ΧΑ. Ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται από τον μάρτυρα υπεράσπισης του φίρερ, προκειμένου να χιτστεί από τους συνηθόρους υπεράσπισης το ελαφρυντικό της ειλικρινούς μεταμέλειας και της καλής συμπεριφοράς μετά την πράξη.

Πέραν αυτού, ο φίρερ και οι υπερασπιστές του ξέρουν ότι υπάρχει ο κίνδυνος να αποφασίσει το δικαστήριο να στείλει το φάκελο της δικογραφίας στην Εισαγγελία Εφετών για περαιτέρω δικαστική διερεύνηση για το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας στη δολοφονία του Φύσσα (και όχι μόνο), τόσο σε βάρος του Μιχαλολιάκου όσο και σε βάρος του Λαγού και άλλων στελεχών της ΧΑ.

Στην ίδια γραμμή με τον Καρά κινήθηκε και ο μάρτυρας υπεράσπισης Αθ. Κωνσταντίνου που όψιμα και ψευδώς ισχυρίστηκε ότι ο Πατέλης και η Τοπική Οργάνωση της Νίκαιας διαγράφηκαν από τη ΧΑ!

Γεράσιμος Λιόντος

βαθύ κόκκινο

Μπούμεραγκ

Το κιτς πανηγυράκι της Eurovision δε διεκδίκησε ποτέ καλλιτεχνικές δάφνες. Ακόμα και στην κατηγορία της λεγόμενης ποπ μουσικής κατείχε πάντοτε το τελευταίο σκαλί. Και βέβαια, δεν αποτέλεσε ποτέ πολιτικό γεγονός, καθώς η καλλιτεχνική υποστάθμη στην οποία ανήκει δεν άφηνε περιθώρια να επενδύσει κανείς στιδήποτε το πολιτικό πάνω του.

Εξαίρεση αποτέλεσε η φετινή διοργάνωση που πολιτικοποιήθηκε ήδη από την τελευταία φάση της προηγούμενης. «Αγαπώ τη χώρα μου, την επόμενη φορά στην Ιερουσαλήμ», φώναξε στο κοινό και στους τηλεθεατές η Νέτα Μπαρζιλάι που νίκησε το 2018, εκπροσωπώντας το Ισραήλ. Φανατική σιωνίστρια, τοποθέτησε το διαγωνισμό όχι στην πρωτεύουσα της σιωνιστικής οντότητας, που είναι το Τελ Αβίβ, αλλά στην Ιερουσαλήμ, πρωτεύουσα της ιστορικής Παλαιστίνης.

Ο Νετανιάχου έσπευσε να ανακοινώσει ότι η επόμενη διοργάνωση θα γίνει στην Ιερουσαλήμ. Η EBU, η πανίσχυρη ένωση των κρατικών τηλεοπτικών σταθμών δεν του έκανε τη χάρη. Για να έχει ήσυχο το κεφάλι της, τήρησε το τυπικό και μετά από πολύμηνες διαπραγματεύσεις ανακοίνωσε ότι η διοργάνωση θα γίνει στο Τελ Αβίβ.

Υστερα, «ενέσκυψε» ο σπουδαίος Ρότζερ Γουότερς (Pink Floyd), σταθερός υπερασπιστής των δικαιωμάτων του παλαιστινιακού λαού, που απευθύνθηκε σε όλους τους εκπροσώπους των χωρών που θα έπαιρναν μέρος, στον καθένα στη γλώσσα τους, καλώντας τους να μποϊκοτάρουν τη διοργάνωση, καταγγέλλοντας την κατοχή και το διωγμό που υφίσταται ο παλαιστινιακός λαός.

Πολλοί (και πρώτοι οι σιωνιστές) πίστεψαν ότι ο Γουότερς δεν κατάφερε τίποτα, αφού δεν υπήρξε καμιά άρνηση συμμετοχής. Αλλωστε, το είδος που υπηρετούν όσοι συμμετέχουν σ' αυτό το κιτς θέαμα δεν είναι και τόσο συμβατό με ευαισθησίες σαν κι αυτές του Γουότερς και άλλων καλλιτεχνών του επιπέδου του. Αγνωστοί είναι οι περισσότεροι απ' όσους συμμετέχουν και ψάχνουν την ευκαιρία για μια καριέρα στη «σόου μπίζ».

Γελάστηκαν, όμως. Η Μαντόνα, ποπ είδωλο παγκόσμιου βεληνεκούς, αν και στη Δύση της καριέρας της, πήρε από τους σιωνιστές ένα σκασμό λεφτά για να εμφανιστεί ως αστέρι του πανηγυριού. Και θεώρησε πρόπον να κλείσει το σόου της με μια «πολιτικά ορθή» πινελιά, μάλλον ως απάντηση στο κάλεσμα του Γουότερς. Δυο χορευτές εμφανίστηκαν στη σκηνή πιασμένοι από το χέρι. Στην πλάτη τους έφεραν ο ένας την παλαιστινιακή και ο άλλος την ισραηλινή σημαία. Δεν ήταν τίποτα περισσότερο από ένα φτωχομπινεδιάρικο μήνυμα ειρήνης, όμως ο σιωνισμός δε σηκώνει ούτε τα ειρηνιστικά μηνύματα. Γι' αυτό και το μήνυμα της Μαντόνα καταγράφηκε ως εχθρικό προς τη σιωνιστική οντότητα.

Κι ύστερα ήρθαν εκείνα τα τυπάκια του πανκ συγκροτήματος από την Ισλανδία, που σήκωσαν κασκόλ με τα σύμβολα της Παλαιστίνης, την ώρα που όλες οι κάμερες ήταν στραμμένες πάνω τους. Οι ίδιες κάμερες κατέγραψαν τους ασφαλίτες να τους παίρνουν τα κασκόλ. Άλλες κάμερες είχαν καταγράψει στη συνέντευξη του συγκροτήματος, την παρουσιάστρια να τους εμποδίζει να απαντήσουν σε μια ερώτηση για τις ρουκέτες της Παλαιστινιακής Αντίστασης, τάχα επειδή είχε παρέλθει ο χρόνος.

Δεν ξέρουμε (και δεν μας ενδιαφέρει στην παρούσα φάση) ποιο ήταν το κίνητρο των Ισλανδών. Αν δηλαδή είναι πραγματικοί φίλοι του παλαιστινιακού λαού ή αν επέλεξαν αυτόν τον τρόπο για να κάνουν θόρυβο γύρω από το όνομά τους. Εκείνο που μετράει είναι πως με την ενέργειά τους χάλασαν το σιωνιστικό πανηγύρι. Ελάχιστα θυμούνται πια ποιος και με ποιο τραγούδι κέρδισε. Όλοι θυμούνται τις παλαιστινιακές σημαίες που σήκωσαν οι Ισλανδοί.

ΥΓ. Αυτή η Ντούσκα, που αντιπροσώπευσε την EPT (και όχι την Ελλάδα) αποδείχτηκε, εκτός από ατάλαντη, και αφελής. Αν αποδεχόταν την πρόταση του Γουότερς, θα την ήξερε όλος ο κόσμος. Και θα είχε μια ελπίδα να κάνει καριέρα στο είδος. Πήγε άνευ όρων, πάτωσε, γύρισε και σε λίγο θα την έχουν ξεχάσει ακόμα κι αυτοί που κάθησαν και την παρακολούθησαν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση